கழக வெளியீடு-எண்

திருச்சிற்றம்பலம்

திருக்குறள்

திருவள்ளுவர்

:: அருளியது ::

திருநெல்வேலி, தென்னிந்திய
சைவசித்தாந்த நூற்பதிப்புக் கழகம் லிமிடெட்
திருநெல்வேலி :: & சென்னை

விபவ ஆண்டு

[2nd Edition

Published by
The South India Saiva Siddhanta Works
Publishing Society, Tinnevelly, Limited,
Tinnevelly & Madras.
April 1928
Printed by
O. Muniswamy Mudaliar & Sons, Madras.

பொருளடக்கம்

ஆசிரியரது திருவுருவப்படம்

ஆசிரிய வணக்கம் எ

தாற்பெருமை அ

திருவள்ளுவர் வரலாறு கூ

திருவள்ளுவரின் வேறு பெயர்கள் கக

திருக்குறளின் வேறு பெயர்கள் ,,

அதிகார வகராதி

அறத்துப்பால்

க. பாயிரம்

உ. இல்லறவியல்

கூ. துறவறவியல்

ச. ஊழ்

பொருட்பால்

க. அரசியல்

உ. அங்கவியல்

கூ. ஒழிபியல்

காமத்துப்பால்

க. களவியல்

உ. கற்பியல்

உ
உ
ங
"
ச
க
ஈ
"
ச

பொருளடக்கம்

திருவள்ளுவமாலை கஉ
பாட்டு முதற்குறிப் பகராதி
திருக்குறள் சக
திருவள்ளுவமாலை ச

உ

திருச்சிற்றம்பலம்

ஆசிரிய வணக்கம்

திருமுடி மிசையார் மயிர்முடி யழுகுந்
தீர்க்கபுண் டோ்ந்த வழகுந்
திரண்மணி புயந்தை வருஞ்செவி யழகுந்
திகழ்நெடுந் தோடியி னழகும்
அருமுடி செபமா லிகைசின்முத் திரைசே
ரபயமேர் வலங்கையி னழகு
மமிழ்துறு தமிழ்மா மறைமுறை வாத
மமைதரு மிடங்கையி னழகுங்

கருமுடி யோகப் பட்டையி னழகுங்
சடிகொள்கிட் கோவண வழகுங்
கழல்களிற் றிகிரி வளைவரை யழகுஞ்
சமலநல் லாதனத் தழகுஞ்
சருமுடி முகிழ்ஞ்ய மயிலையி னிடைமா
தவர்கள்கண் டிறைஞ்சவீற் றிருக்குந்
தழைபுகழ்த் திருவள் ளுவரெனு நாம
சற்குரு சரணமே சரணம்.

நூற் பெருமை

வள்ளுவாசெய் திருகுறளை
மறுவறநன குணாந்தோகன
உள்ளுவரோ மநுயாதி
யொருகுலத்துக கொருநீதி.

மனோன்மணீயம்

சிருசிற்றம்பலம்

திருவள்ளுவர் வரலாறு

தெய்வப்புலமைத திருவள்ளுவநாயனார் இரண்
டாயிரம் ஆண்டுகளுகுமுன் நடைச்சங்க காலத்தி

உலகஞ் செய்த உயர் தவப்பயனுய்த் திருமயிலையில் ஆதிக்கும் பகவனுகவும் பிறந்து, ஓர் சைவவேளாள மரபில் வளர்ந்து, கல்வி யறிவொழுக்கங்களிற் றலை நின்று, மார்க்கசகாயன் என்னும் சைவவேளாள ரது அருமைத திருமகள் வாசுகியம்மையை மணந்து, நெய்தற்றெழிலே எத்தொழிலையும் விடக் குற்றமற்ற தொழிலெனக் கொண்டு, கற்புக்கரசி யாகிய அவ்வம்மையாருடன் தமது இல்வாழ்க்கை யினைச சிறக்க நடத்தினர் என்ப

இவர், கடவுள் உயிர் உலகம் என்னும் மூப் பொருள் இலக்கணங்களையும் முற்றக்கற்று முழுது ணர்ந்த முனிவராகலின், பண்டைத் தண்டமிழ் மொழி வழங்கிற் கேற்பத 'திருக்குறள்' என்னும் ஒப்புயர்வற்ற நூலை, அறம் பொருள் இன்பமென வகுத்து, ருரட்பாவாணியற்றி உலகுய்ய அருளினர் இந்நூலை முதலாந் தமிழ்ச சங்கத்தில் அரங்கேற்ற கையில், சங்கப்பலகை ஏனைய நூல்களைப் புறத்தே தள்ளிவிட்டு இவ்வொரு நூலையே ஏற்றுத திகழ்ந்த தாம். ஆகவே, இது தனக்கொப்பாய நூல் வேறென்றி லின்றித், தனிவகாம சிறமபிய பெருநூல் என்பது வெள்ளிடை மலைபோற் றென்னியதாகும மேலும்,

தமிழ்மண் மரபுவழி வாழ்வியல் நூல்

பண்டைத் தமிழ்நாட்டில் உலகவழக்கில் நின்று நிலவும் அறிவுநெறிமரபிய லொழுகலாறு பாழியின் முதற்கண், அப்பெற்றித் தாயுமாய் மக்களுக்கு இனி பயக்கும் பெருநலையாய் போற்றப் பெறுவதாய்; இதற்கென்றே சொல்லாற்றலுஞ் செயலாற்றலும் இன்பம் பயப்பதாய் எச்சமயத்திலாகிலும் எவ்காலத்திற்கும் எந்நாட்டினர்க்கும் பொதுவாய்; எல்லாச் சமயத்தி னாக்கும் பொதுவாகிய சொற்பொருட்களிலுமே

கடவுளோடு கூட்டுறவு உணர்வு மாராய்வாருக்கு அது சைவசமயப் பொதுத்தன்மையை விளக்குவதாய்; இதற்குப் பிணைமொழுந்த நூல்களெல்லாம் இதன் மொழிப்பெயருக்குப் பொன்போலபோற் போற்றும் பெருமை வாய்ந்ததாய்.மேலைநாட்டில் வழங்கிவரும் ஆங்கில முதலிய பன்னிரு மொழிகளிலும், ஆரியம் தெலுங்கு முதலிய மொழிகளிலும் மொழிபெயர்க்கப் பெற்றுள்ளதாய்; கவிமேறும் சுவிமேறும் கற்றுச்சுவை பயப்பதாயப், பயில்மேறும் பயில்மேறும் பழமையுடனே புதுமை காட்டுவதாய்ப்: புறவிருள் நீக்கும் ஒளி ஞாயிற்று போலுறு மகரா அகவிருள் நீக்கும் அரிய பெற்றி மாய விளங்குந் திருநூல்.

இத்தகைய பெருநூலியற்றிய ஆசிரியர், தமது உளமகிழ்ந்தருள்வோனை தமக்குமுன் உயிர்நீப்பச், சிலகாலமிருந்து, பல அருந்தொண்டுகளைச் செய்து, எல்லெல்லாரும் முதலிய தமது மாணவர்களோ அன்புடனே வாழ்ந்திருந்து, உலகத்தில் என்றும் அழியாப் புகழ் படைத்து, ஒரு வைகாசிப் பௌர்ணமி (அனுஷ) நாளில் எல்லாம் வல்ல இறைவன் திருவடிநீழல் எய்தினர் என்று கூறுப

திருவள்ளுவர் திருவடி வாழ்க

வி

திருவள்ளுவரின் வேறு பெயர்கள்

க. நாயனார்
உ. தேவர்
கூ. முதற்பாவலர்
சு. தெய்வப்புலவர்
கி. நான்முகனார்
ங. மாதானுபங்கி
எ. செந்நாப்போதார்
அ. பெருநாவலர்

திருக்குறளின் வேறு பெயர்கள்

க. முப்பாலோல்	ஙி. பொய்யாமொழி
உ. உத்தாவேதம்	ஙு. வாயுறைவாழ்த்து
ஊ. தெய்வநூல்	எ. தமிழ்மறை
ஷ. திருவள்ளுவர்	அ. பொதுமறை

திருக்குறள்
அதிகார வகராதி

அதிகாரம்	பக்கம்
அடக்கமுடைமை	ககூ
அமைச்சு	கஷ
அரண்	எஙி
அருளுடைமை	உஙி
அலரறிவுறுத்தல்	ககஙி
அவர்வயின்விதும்பல்	கஉஎ
அவாவறுத்தல்	கூஎ
அவையஞ்சாமை	எஊ
அவையறிதல்	எஉ
அழுக்காறுமை	கஎ
அறன்வலியுறுத்தல்	ச

அறிவுடைமை ௪௬
அன்புடைமை ஆ
ஆள்வினையுடைமை ௬உ
இகல் அசு
இடனறிதல் இ௰
இடுக்கணழியாமை ௬ரு
இரவச்சம் ாஎ
இரவு ாசு
இல்வாழ்க்கை இ
இறைமாட்சி கக

அதிகாரம் பக்கம்

இனியவைகூறல் ய
இன்னாசெய்யாமை கஉ
ஈகை உக
உட்பகை அக
உழவு ாச
உறுப்புநலனழிதல் கஉச
ஊக்கமுடைமை ஐ
ஊடலுவகை கஎக
ஊழ் கஅ
ஒப்புரவறிதல் உஉ
ஒழுக்கமுடைமை கச
ஒற்றுடல் இக
கடவுள்வாழ்த்து க
கண்ணோட்டம் இஅ
கண்விதுப்பழிதல் ககஅ
கயமை ாஅ
கல்லாமை சக
கல்வி சய்
கள்ளாமை உக

கள்ளுண்ணாமை ...
னவுநிலையுரைத்தல் ...
...
...

ருக்குறள்
காதற்சிறப்புரைத்தல்

...
காலமறிதல் ...
குடிசெயல்வகை ...
குடிமை ...
குறிப்பறிதல் (பொ) ...
குறிப்பறிதல் (கா) ...
குறிப்பறிவுறுத்தல்

...
குற்றங்கடிதல் ...
கூடாநட்பு ...
கூடாவொழுக்கம் ...
கேள்வி ...
கொடுங்கோன்மை ...
கொல்லாமை ...
சான்றாண்மை ...
சிற்றினஞ்சேராமை ...
சுற்றந்தழால் ...
சூது ...
செங்கோன்மை ...
செய்ந்நன்றியறிதல் ...
சொல்வன்மை ...
தகையணங்குறுத்தல்லாகூ
தவம் ...
தனிப்படர்மிகுதி ...
நீநட்பு ...
நீவினையச்சம் ...
நிறைவு ...

தெரிந்துசெயல்வகை
அவ
தெரிந்துதெளிதல் திக
தெரிந்துவினையாடல்
திஉ
தெவுளிலமை கஉ
நட்பாராய்தல் நரி
நட்பு எக
நலம்புனைந்துரைத்தல்
ககஉ
நல்குரவு ஈதி
நன்றியில்செல்வம் ஈக
நாடு சிக
நாணுடைமை ஈட
நாணுத்துறவுரைத்தல்
நகஅ
நிலையாமை கூச
நிறையழிதல் கஉக
நினைந்தவர்புலம்பல்
கஉக
நீத்தார்பெருமை கூ
நெஞ்சொடுகிளத்தல்
கஉஙி
நெஞ்சொடுபுலத்தல்
கஉல
பகைத்திறந்தெரிதல்
அஅ
பகைமாட்சி அள
பசப்புறுபருவரல் ககக
கச
அதிகாரவகராதி
பட ரொஸ ரஸ்ரா கல்
சகஅ
பண்டமெய்ருப்கு ஏஅ
பண்டாட்சி எஏ

பண்புடைமை ஈ
பயனில சொல்லாமை
உய
பழமை அக
பிரிவாற்றாமை ககசு
பிழனில்விழைபு யாமை
கநு
புகழ் உச
புணர்ச்சிமகிழ்தல் கக
புணர்ச்சிவிரும்பல்கஉ
புலவி கஎ க
புலவி நுணுக்கம் கஎ உ
புலான்மறுத்தல் உசு
புல்லறிவாண்மை அஎநு
புறங்கூறாமை கக
பெண்வழிச்சேறல் கூஉ
பெரியாரைத் துணைக்
கோடல் சஎ
பெரியாரைப்பிழை
யாமை கூய
பொருளுடைமை கூஅ
பேதைமை அச
பொச்சாவாமை ஙிச
பொருட்பெண்பிரிவு ஙச
எசு
பொய்யுரைக்கண்டழிதல்
கஉஉ
பொருள்மொழிக்காஞ்சி கசு
மகப்பேறு எ
மடியின்மை கூக
மருந்து கூஎ
மனைமாட்சி சஅ
மாதுலர்மாண்
எய
மானம் கூஎ
மிகைப்புணர்தல் கூசு

வரைவின்மகளிர் கஉ
வலியறிதல் சஅ
வாய்மை கஎ
வாழ்க்கைத்துணைநலம்

க

வான்சிறப்பு க
விருந்தோம்பல் உ
வினைசெயல்வகை கஅ
வினைத்திட்பம் கஎ
வினைதூய்மை கஉ
வெகுளாமை கஉ
வெஃகாமை கஅ
வெருவந்தசெய்யாமை

இ

கஇ

திருச்சிற்றம்பலம்

திருக்குறள்

அறத்துப்பால்

பாயிரம்

க. கடவுள்வாழ்த்து

கழறதனு ளாய டய னினிகாய வாறிய
னாரு ட்டா ர தாகிற் உ
மலாம்மை மேக்கு ம் மாணட மீசர தார
கிலாமை ந்தில ர ர ஊ
வேண்டுதல்மே ல டாமை யிலானடி மீசர தார்க்
கியாண்டு மிம்பை யி. ஓ
இருன்சே ரிருவினையுள் மீசர விறைவன்
பொருன்சே பு புரிந்தார் மாட்டு ஙி
பொறியாயி லகநலிதான் பொய்நீ தொழுக
தெறிஞாறா தீவெள ழ வாரா ச
தனகுவமை யிலாதான் ருள்சேர்தாரா லலான்
மனக்கவலை மாற்ற ரிது ஞ
அறவாழி யந்ணன ருள்சேர்ந்தார்க கல்லாற
பிறவாழி நீர் லரி ஙு. அ
கோளில் பெ றியிற குணமிலமே யெண்ண ணர்த ச
ரூலை வணர்கா ட்டு. க
பிறவிப் பெருமாட னீ தியா நீந்தா
நிறைன வடிசே ர ர். ம

பாயிரம் அறிமு திருக்குறள்

உ. வான்சிறப்பு

வானின் றுலகம் வழங்கி வருதலாற்
ரூனமிற்று மென்றாணற் பாற்று. க
துப்பார்க்குத் துப்பாய துப்பாகிற் துப்பார்க்குத்
துப்பாய தூ மழை. உ
விண்ணின்று பொய்ப்பின் விரிநீர் வியனுலகத்
துண்ணின்று டற்றும் பசி. ங
ஏ ரூபாஆ ருழவர் புயலெனவ் ணும்
வாரி வளர்குன்றிக் கால். ச

கெடுப்பதூஉங் கெட்டாக்குச் சார்வாய்மற் றங்கே
யெடுப்பதூஉ மெல்லா மழை. ஞ
விசும்பிற் றுளிவீழி னல்லாலெர் ரூர்சே
பசும்புற் றலைகாண் பரிது. ட

நெடுங்கடலுந் தன்னீர்மை குன்றுந் தடிந்தெழிலி
தானல்கா தாகி விடின். ௭

சிறப்பொடு பூசனை செல்லாது வானம்
வறக்குமேல் வானோர்க்கு மீண்டு. ௮

தானந் தவமிரண்டுந் தங்கா வியனுலகம்
வானம் வழங்கா தெனின். ௯

நீரின் றமையா துலகெனின் யார்யார்க்கும்
வானின் றமையா தொழுக்கு. ௰

நீத்தார்பெருமை

ஒழுக்கத்து நீத்தார் பெருமை விழுப்பத்தின்
வேண்டும் பனுவற் றுணிவு. ௧

துறந்தார் பெருமை துணைக்கூறின் வையத்
திறந்தாரை யெண்ணிக்கொண் டற்று. ௨

இருமை வகைதெரிந் தீண்டறம் பூண்டார்
பெருமை பிறங்கிற் றுலகு. ௩

உரனென்னுந் தோட்டியா லோரைந்துங் காப்பான்
வரனென்னும் வைப்புக்கோர் வித்து. ௪

ஐந்தவித்தா னாற்ற லகல்விசும்பு ளார்கோமா
னிந்திரனே சாலுங் கரி. ௫

செயற்கரிய செய்வார் பெரியர் சிறியர்
செயற்கரிய செய்கலா தார். ௬

சுவையொளி யூறோசை நாற்றமென் றைந்தின்
வகைதெரிவான் கட்டே யுலகு. ௭

நிறைமொழி மாந்தர் பெருமை நிலத்து
மறைமொழி காட்டி விடும். ௮

குணமென்னுங் குன்றேறி நின்றார் வெகுளி

கணமேயுங் காத்த லரிது. ௯

அந்தண ரென்போ ரறவோர்மற் றெவ்வுயிர்க்குஞ்
செந்தண்மை பூண்டொழுக லான். ௰

அறன்வலியுறுத்தல்

சிறப்பீனும் செல்வமும் பீனு மறத்தினூஉங்
காக்க மெனைத்தோன்று மெய்ப்பொருள். ௧

அறத்தினூஉ ஙாக்கமு மில்லை யதனை
மறத்தலி னூங்கில்லை மீண்டு. ௨

ஒல்லும் வகையா னறவினை யோவாமை
செல்லுமவ் வாயிலோர்க் கேமம். ௩

மனத்துக்கண் மாசில னாத லனைத்தற
னாகுல நீர பிற. ௪

அழுக்கா றவாவெகுளி யின்னாச்சொல் நான்கு
மிழுக்கா வியன்ற தறம். ௫

அன்றறிவா மென்னாது தறஞ்செய்க மற்றது
பொன்றுங்காற் பொன்றாத் துணை. ௬

அறத்தா றிதுவென வேண்டா சிவிகை
பொறுத்தானோ டூர்ந்தா னிடை. ௭

வீழ்நாள் படாஅமை நன்றாற்றி னஃதொருவன்
வாழ்நாள் வழியடைக்குங் கல். ௮

அறத்தான் வருவதே யின்பமற் றெல்லாம்
புறத்த புகழு மில. ௯

செயற்பால தோரு மறமே யொருவற்
குயற்பால தோரும் பழி. ௰

இல்வாழ்வா னெனப்பா னியல்புடைய மூவர்க்கு
நல்லாற்றி னின்ற துணை. ௪

துறந்தார்க்குந் துவ்வா தவர்க்குஞ் சிறந்தார்க்குஞ்
மில்வாழ்வா னென்பான் றுணை. ௨

தென்புலத்தார் தெய்வம் விருந்தொக்க பின்னுந்தம்
கைம்புலத்தா ரோம்பப் படும். ௩

பழியஞ்சிப் பாத்தூ ணுடைத்தாயின் வாழ்க்கை
வழியெஞ்ச லெற்றா விலர். ௪

அன்பு மறனு முடைத்தாயி னில்வாழ்க்கை
பண்பும் பயனு மது. ௫

அறத்தாற்றி னில்வாழ்க்கை யாற்றிற் புறத்தாற்றிற்
போஒய்ப் பெறுவ தெவன். ௬

இயல்பினி னில்வாழ்க்கை வாழ்பவ னென்பான்
முயல்வாரு ளெல்லாந் தலை. ௭

ஆற்றி லொழுக்கி யறனிழுக்கா னில்வாழ்க்கை
நோற்பாரி னேன்மை யுடைத்து. ௮

அறனெனப் பட்டதே மில்வாழ்க்கை யஃதும்
பிறன்பழிப்ப தில்லாயி னன்று. ௯

வையத்துள் வாழ்வாங்கு வாழ்பவன் வானுறையுந்
தெய்வத்துள் வைக்கப் படும். ௰

இல்லறவியல் — அதி. ௫ — நற்குறன்

வாழ்க்கைத்துணை நலம்

மனைத்தக்க மாண்புடை யளாகித்தற் கொண்டான்
வளத்தக்காள் வாழ்க்கைத் துணை. ௫

மனைமாட்சி யில்லாள்கண் னில்லாயின் வாழ்க்கை
வியனுமாட் சித்தாயினு மில். ௬

இல்லவ ளில்லவள் மாண்பாரு ளுள்ளதை
னில்லவண் மாலுக் கடை. ௬

பெண்ணெற் பெருந்தகை யாவுள கற்பென்னுங்
திண்மையுண் டாகப் பெறின். ௭
தெய்வந் தொழாஅள் கொழுநற் றொழுதெழுவாள்
பெய்யெனப் பெய்யு மழை. ௯
தற்காத்துத் தற்கொண்டாற் பேணித் தகைசான்ற
சொற்காத்துச் சோர்விலாள் பெண். ௧
சிறைகாக்குங் காப்பெவன் செய்யு மகளிர்
நிறைகாக்குங் காப்பே தலை. ௧
பெற்றாற் பெறற்பெறுவர் பெண்டிர் பெருஞ்சிறப்புப்
புத்தேளிர் வாழு முலகு. ௮
புகழ்புரிந் தில்லிலோர்க் கில்லை யிகழ்வார்முன்
னேறுபோற் பீடு நடை. ௪
மங்கல மென்ப மனைமாட்சி மற்றதன்
னன்கல னன்மக்கட் பேறு. ௰

அறம் அதி. ௭ இல்லுவியல்

மக்கட்பேறு

பெறுமவற்றுள் யாமறிவ தில்லை யறிவறிந்த
மக்கட்பே றல்ல பிற. ௧
எழுபிறப்புந் தீயவை தீண்டா பழிபிறங்கா
நற்பாடை மக்கட் பெறின். ௨
தம்பொரு ளென்பதம் மக்க ளவர்பொரு
டந்தம் வினையான் வரும். ௩.
அமிழ்தினு மாற்ற வினிதேதம் மக்கள்
சிறுகை யளாவிய கூழ். ௪
மக்கண்மெய் தீண்ட லுடற்கின்ப மற்றவர்
சொற்கேட்ட வின்பஞ் செவிக்கு. ௫
குழலினிதி யாழினி தென்பதம் மக்கண்
மழலைச்சொற் கேளா தவர். ௬
தந்தை மகற்காற்று நன்றி யவையத்து

முக்கி யிருப்பச் செயல். ௮

தம்மிற்றம் மக்க ளறிவுடைமை மாநிலத்து
மன்னுயிர்க் கெல்லா மினிது. ஆ
ஈன்ற பொழுதிற் பெரிதுவக்குந் தன்மகனைச்
சான்றோ னெனக்கேட்ட தாய். ஈ
மகன்றக்தைக் காற்று முதவி யிவன்றக்தை
யென்னோற்றான் கொல்லெனுஞ் சொல். ஏ

ஏ

இல்லறவியல் அதி. அ திருக்குறள்

அன்புடைமை

அன்பற்ற முண்டோ வடைக்குந்தா ழார்வலர்
புன்கணீர் பூசல் தரும். ஆ
அன்பிலவ் வில்லுயிர்க் தமக்குரிய தன்புடைமை
யின்பு மூரியர் பிறர்க்கு. ஈ
அன்பேபா மடையந்த வழுக்கென்ப வாருயிர்க்
கென்பேபா டுடையந்த வெடாடர்பு. ஊ
அன்பீனு மார்வ முடைமையு மதுவீனு
மண்பபன்னு நாடாச் சிறப்பு. ஏ
அன்புற் நமர்ந்த வழுக்கென்ப வையகத்
தின்புற்று மாய்துஞ் சிறப்பு. ஐ
அறத்திற்கே யன்புசார் பென்ப வறியார்
மறத்திற்கு மஃதே துணை. ஙு
என்பி லதனை வெயில்போலக் காயுமே
யன்பி லதனை யறம். ஏ
அன்பகத் தில்லா வுயிர்வாழ்க்கை வன்பாற்கண்
வற்றல் மரந்தளிர்த் தற்று. அ
புறத்துறுப் பெல்லா மெவன்செய்யும் யாக்கை
யகத்துறுப் பன்பி லவர்க்கு. ஆ
அன்பின் வழிய துயிர்நிலை யஃதிலார்க்
கென்புதோல் போர்த்த வுடம்பு. ஈ

அ

விருந்தோம்பல்

இருமைக்குந் தாம்விருப் பிற்பாவ தெவ்வாறாம் விருமைக்குஞ்
சேவாண்மை செய்தற் றொடர்ந்து.

விருந்து புறத்ததா தானுண்டல் சாவா
மருந்தெனினு மேண்டற்பாற் றன்று.

வருவிருந்து வையகத்து மீப்பாம்பு மன்னார்
பருவத்து பாற்படுதல் வின்று

அகனமர்ந்து செய்யாள் பருகுறைய மூன்னார்க்கு
நகல்விருந் தோம்புவா னில்.

விருந்து புறத்ததாத் தானுண்டல் சாவா
மருந்தெனினு மேண்டற்பாற் றன்று.

விசும்பின் மிசைவான் புலர்.

செல்விருந் தோம்பி வருவிருந் து பார்த்திருப்பா
னல்விருந்து வானத் தவர்க்கு.

இனைத்துணை தென்பதொன் றில்லை விருந்தின்
றுணைத்துணை வேள்விப் பயன்.

பரிந்தோம்பிப் பற்றற்றீ ரென்பீர் விருந்தோம்பி
வேள்வி தலைப்படா தீர்.

உடைமையு ளில்லுமை விருந்தோ டமர்தல
மடமை மடவார்க ணுண்டு.

மோப்பக் குழையு மனிச முகந்திரிந்து
நோக்கக் குழையும் விருந்து.

இனியவைகூறல்

இன்சொலா லீர மீஞ்இப் படிறிலொரு
செம்பொருள் கண்டார்வாய்ச் சொல். க

அகனமர்ந் தீதளி னன்றே முகனமர்ந்
தின்சொல னைகப் பெறின். உ

முகத்தா னமர்ந்தினிது நோக்கி யகத்தாரு
மின்சொ லினதே யறம். ங

துன்புறூஉந் துவ்வாமை யில்லாகும் யார்மாட்டு
மின்புறூஉ மின்சொ லவர்க்கு. ச

பணிவுடைய னின்சொல னுத லொருவற்
கணியல்ல மற்றுப் பிற. ஞ

அல்லவை தேய வறம்பெருகு நல்லவை
காடி யினிய சொலின். ட

நயனீன்று நன்றி பயக்கும் பயனீன்று
பண்பிற் றலைப்பிரியாச் சொல். ண

சிறுமையு ணீங்கிய வின்சொன் மறுமையு
மிம்மையு மின்பந் தரும். த

இன்சொ லினிதீன்றல் காண்பா னெவன்கொலோ
வன்சொல் வழங்கு வது. ந

இனிய வுளவாக வின்னாத கூறல்
கனியிருப்பக் காய்கவர்ந் தற்று. ப

(ii)

அறம் அதி. கக **இல்லறவியல்**

செய்ந்நன்றியறிதல்

செய்யாமற் செய்த வுதவிக்கு வையகமும்
வானகமு மாற்ற லரிது. க

காலத்தி னாற்செய்த நன்றி சிறிதெனினு
ஞாலத்தி னின்மாண்பெ ரிது. உ

பயன்றூக்கார் செய்த வுதவி நயன்றூக்கி
னன்மை கடலிற் பெரிது. ங

நினைத்துச்செ நன்றி செயினும் பனைத்துணையாக்
கொள்வர் பயன்தெரி வார். ச

உதவி வரைத்தன் றுதவி யுதவி
செயப்பட்டார் சால்பின் வரைத்து. இ

மறவற்க மாசற்றார் கேண்மை துறவற்க
துன்பத்திற் றுட் டுப்பாயார் நட்பு. க

எழுமை யெழுபிறப்பு முள்ளுவர் தங்கண்
விழுமம் துடைத்தவர் நட்பு. எ

நன்றி மறப்பது நன்றன்று நன்றல்ல
தன்றே மறப்பது நன்று. அ

கொன்றன்ன வின்னு செயினு மவர்செய்த
வொன்றுநன் றுள்ளக் கெடும். க

எந்நன்றி கொன்றார்க்கு முய்வுண்டா முய்வில்லை
செய்ந்நன்றி கொன்ற மகற்கு. ல

இ பயனில்லாத ஒரு க திருக்குறள்

தமிழ் நிலை!!

தகுதி வேண்டும் என்றால் பகுதியாம்
பார்ப்பட முழுப் பறிவு க

செப்ப முடையவ ரொப்ப வல்ல வினாவி
லெச்சத் திடைக் கோப்பு ங.

கண்டீர் எரிவு மிவிர்ப்பு மாகாச வுலை
யன்றோ வயாழிய விடல் ட

நாள்தோ நாவிய மொழிப வவர்க
ளாட்சித் தகார் வாணாப் பகும். ண

தீதுரை பொருங ருழு வல்லல்ல செஞ்சித்து ந
கோடாணை சான்றோர்க ணணி இ

வெகுவையா வென் ப துரிய நன் வெ
யெவரோடு மல்ல செயின் ய

மகுவாரு மல்லா துலக மதுவாக
நன்றிக ட் டுங்கியார் ர் ள. ம

சமர்செய்து சீர் ழ குகுங் கீவலம் ள வைதிதா டார ற

சோ ாமை சான்றோர்க் கணி. அ

செ ற்சோட்ட ாலலது செப்ப மொருதலேயா
வுட்கோ ் ாின்மை பெறின். க

வாணிகஞ் ாசய்வார்க்கு வாணிகம் பேணிப்
பிறவுச் ாசய்போற் செயின். ம

க2

அறம் அதி. கூ இல்லறவியல்

அடக்கமுடைமை

அடக்க மாரு ளுய்க்கு மடங்காமை
யாரிரு ளுய்த்து விடும்.

காக்க பொருளா வடக்கத்தை யாக்க
மதனினு முய்க்கு மில்லை யுயிர்க்கு.

செறிவறிந்து சீர்மை பயக்கு மறிவறிந்
தாற்றி னடங்கப் பெறின்.

நிலையிற் றிரியா தடங்கியான் றேற்ற
மலையினு மாணப் பெரிது.

வல்லார்க்கு நன்றாம் பணித லெவனாருங்
செல்வர்க்கே செல்வஞ் சுகைத்து.

ஒருமையு ளாமைபோ லைந்தடக்க லாற்றி
னெழுமையு மேமாப் புடைத்து.

யாகாவா ராயினு நாகாக்க காவாக்காற்
சோகாப்பர் சொல்லிழுக்குப் பட்டு.

றன்றாறுந் தீச்சொற் பொருட்பய னுண்டாயி
னன்றாகா தாகி விடும்.

தீயினாற் சுட்டபு ணுள்ளாறு மாறுதே
நாவினாற் சுட்ட வடு.

சுதங்காத்துக் கற்றடங்க லாற்றுவான் செல்வ
யதம்பார்க்கு மாற்றி னுயர்ந்து.

கூ

இல்லறவியல் அதி. கச திருக்குறள்

ஒழுக்கமுடைமை

ஒழுக்கம் விழுப்பந் தரலா னிழுக்க
முயிரினு மோம்பப் படும். ௪
பரிந்தோம்பிக் காக்க வெனாழுக்கத் தெரிந்தோமபீத
தேரினு மஃதே துணை. ௨
ஒழுக்க முடைமை குடிமை யிழுக்க
மிழிந்த பிறப்பாய் விடும். ௩
மதப்பினு மோத்துக் கொளலாகும் பார்ப்பான்
பிறப்பொழுக்கங் குன்றக் கெடும். ௪

அழுக்கா றுடையான்க ணாக்கம்போன் றில்லை
யொழுக்க மிலான்க ணுயர்வு. ௫
ஒழுக்கத்தி னெல்கா ருரவோ ரிழுக்கத்தி
னேதம் படுபாக் கறிந்து. ௬
ஒழுக்கத்தி னெய்துவர் மேன்மை யிழுக்கத்தி
னெய்துவ ரெய்தாப் பழி. ௭
நன்றிக்கு வித்தாகு நல்லொழுக்கந் தீயொழுக்க
மென்று மிடும்பை தரும். ௮
ஒழுக்க முடையவர்க் கொல்லாவே தீய
வழுக்கியும் வாயாற் சொலல். ௯
உலகத்தோ டொட்ட வொழுகல் பலசுற்றங்
கல்லா றறிவிலா தார். ௰

அறம் அதி. கஅ இல்லறவியல்

பிறனில்விழையாமை

பிறன்பொருளாட் பெட்டொழுகும் பேதைமை ஞால
முறன்பொருள் கண்டார்க ணில்.
அறன்கடை நின்றாரு ளெல்லாம் பிறன்கடை
நின்றாரிற் பேதையா ரில்.
விளிந்தாரின் வேறல்லர் மன்ற தெளிந்தாரிற்
றீமை புரிந்தொழுகு வார்.
எனைத்துணைய ராயினு மென்னுந் தினைத்துணையுந்

தோரான் பிறனில் புகல்.
னிதன வில்லிறப்பா னெய்துமெஞ் ஞான்றும்
வினியாது நிற்கும் பழி.
பகைபாவ மச்சம் பழியென நான்கு

மிகவாவா மில்லிறப்பான் கண்.
அறனியலா னில்வாழ்வா னென்பான் பிறனியலா
பெண்மை நயவா தவன்.
பிறன்மனை நோக்கா தபேராண்மை சான்றோர்க்
கறனெனன்றே யான்ற வொழுக்கு.

கலக்குரியார் யாரெனி ஞுமீர் வைப்பிற்
பிறற்குரியா டோடோயா தார்.
அறன்வரையா னல்ல செயினும் பிறன்வரையாள்
பெண்மை நயவாமை நன்று.

கஇ

இல்லறவியல் அதி. கக பிருந்குறள்

பொறையுடைமை

அகழ்வாரைத தாங்கு நிலமபோலத் தன்னை
இகழ்வார்ப் பொறுத்த றலை. -
பொறுத்த லிறப்பினை யென்று மதனை
மறத்த லதனினு நன்று -
இன்மையு ளின்மை விருந்தோதாற் வன்மையுள்
வன்மை மடவார்ப் பொறை. கூ
னிறையுடைமை நீங்காமை [illegible] ஃ
போற்றி யொழுகப் படும் ஈ
ஒறுத்தாரை யொன்றுக வையாரே வைப்பர்
பொறுத்தாரைப் பொன்போற் பொதிர்த. ங்
ஒறுத்தார்க் கொருநாளை யின்பம் பொறுத்தார்க்குப்
பொன்றுந் துணையும் புகழ். கூ
நிறனல்ல தற்பிறர் செய்யினு நோநொந்
தறனல்ல செய்யாமை நன்று. ஏ

மிகுதியான் மிக்கவை செய்தாரைத் தாந்தம்
தகுதியான் வென்று விடல். அ

குறத்தாரிற் றாய்மை யுடைய நிறந்தார்வா
யின்னுச்சொ லேற்கிற் பவர். கு

உண்ணுது நோற்பார் பெரியர் பிறர்சொல்லு
மின்னுச்சொ லேற்பாரிற் பின். ம

அழுக்காறாமை

அழுக்காறுக் கொள்க வொருவன்றன் னெஞ்சத்
தழுக்கா றிலாத வியல்பு க

சிழுப்பேற்றி னஃதொப்ப தில்லையார் மாட்டு
மழுக்காற்றி னன்மை பெறின். உ

அற்றஞ்சுட் வேண்டாதா னென்பான் பிறனுக்கம்
பேணற் றழுக்கறுப் பான். ங

அழுக்காற்றி னல்லவை செயயா ரிழுக்காற்றி
னீனாகம் பற்பாக் கறிக்கு. ச

அழுக்கா றுடையார்க் கதுசாது மொன்னைச்
வழுக்கியுஞ் கேடுன் பது. ஞ

மிகாமைப்ப தழுக்கறுப்பான் சுற்ற முடிப்பதூஉ
முண்பதூஉ மின்றிக் கெடும். ட

அவ்விழ் தழுக்கா றுடையானேச செய்யவ
டவ்வினைப்ப் காட்டி விடும். ண

அழுக்கா றெனவொரு பாவி திருச்செற்றுத்
தீயுழி யுய்த்து விடும். அ

அவ்விய நெஞ்சத்தா னாக்கமுஞ் செவ்வியான்
கேடு நினைக்கப் படும். க

அழுக்கற் றகன்றாரு மில்லையஃ தில்லார்

வெஃகாமை

கவேன்றி கன்பொருள் வெஃகிற் குடிபொன்றிக்
குற்றமு மாங்கே தரும். ச

படுபயன் வெஃகிப் பழிப்படுவ செய்யார்
கடுவன்மை நாணு பவர். உ

சிற்றின்பம் வெஃகி யறனல்ல செய்யாரே
மற்றின்பம் வேண்டு பவர். ரு

இலமென்று வெஃகுதல் செய்யார் புலம்வென்ற
புன்மையில் காட்சி யவர். சு

அஃகி யகன்ற வறிவெண்ணுஞ் யார்மாட்டும்
வெஃகி வெறிய செயின். டு

அருள்வெஃகி யாற்றின்க ணின்ருன் பொருள்வெஃகிப்
பொல்லாத சூழக் கெடும். க

வேண்டற்க வெஃகியா மாக்கம் விளாவயின்
மாண்டற் கரிதாம் பயன். எ

அஃகாமை செல்வத்திற் கியாதெனின் வெஃகாமை
வேண்டும் பிறன்கைப் பொருள். அ

அறனறிந்து வெஃகா வறிவுடையார்ச் சேரும்
நிறனறிந் தாங்கே திரு. ரு

இலனென் றிலெண்ணுது வெஃகின் விலனென்றும்
வேண்டாஞ மென்னுஞ் செருக்கு. யி

கஅ

அறம அதி ரு ஞல்லறவியல்

புறங்கூறாமை

அறங்கூறு ஸை ல்ல ப்யிறு மாருவன
புறங்கூறு னென்ற வினிது. ந

அறனழீஇ யல்லவை செய்தலிற் றீதே
புறனழீஇப் பொய்த்து நகை. உ

புறங்கூறிப் பொய்த்துயிர் வாழ்தலிற் சாத

கண்ணின்று ... ண்ணறச் சொல்லுக சொல்லறிந்த
மன்னின்று பின்னோக்காச் சொல். ச

அறிந்தசொலலு மிகுள்சுதா னன்மை புறந்சொல்லும்
புன்மையாற் காணப் படும். இ

பிறன்பழி கூறுவான் றனபழி யுள்ளும்
இறன்றெரிந்து கூறப் படும். க

பச்சிசாலலிக கேளிர்ப் பிரிப்பா நகசசொல்ல
கட்பாட மேறற்று தவா. எ

துன்னியா குற்றமுஞ் சாற்று மரபினை
சென்னெசா லேதிலா மாட்டு. அ

அறனெகி யாற்றுமெகால் வையம் புறனேக்கிப்
புன்சொ லுரைப்பான் பொறை. ஈ

எதிலார் குற்றம்போற றங்குற்ற காண்கிற்பிற்
தீதுண்டோ மன்னு முயிர்க்கு. ஒ

இல்லறவியல் அதி. உ ஒ திருக்குறள்

பயனிலசொல்லாமை

பல்லார் முனியப் பயனில சொல்லுவா
னெல்லாரு மெள்ளப் படும். க

பயனில பல்லார்முற் சொல்ல னயனில
கட்டார்கட் செய்தலிற் றீது. உ

கயனில னென்பது சொல்லும் பயனில
பாரித் துரைக்கு முரை. ங

கயன்சாரா கன்மையி னீக்கும் பயன்சாராப்
பண்பில்சொற் பல்லா ரகத்து. ச

சீர்மை சிறப்பொடு நீக்கும் பயனில
கீர்மை யுடையார் சொலின். ஞ

பயனில்சொற் பாராட்டு வானை மகனெனல்
மக்கட் பதடி யெனல். ட

தீவினையச்சம்

தீவினையா ரஞ்சார் விழுமியா ரஞ்சுவர்
தீவினை யென்னுஞ் செருக்கு. க

தீயவை தீய பயத்தலாற் றீயவை
தீயினு மஞ்சப் படும். உ

அறிவினு ளெல்லாந் தலையென்ப தீய
செறுவார்க்குஞ் செய்யா விடல். ங

மறந்தும் பிறன்கேடு சூழற்க சூழி
னறஞ்சூழுஞ் சூழ்ந்தவன் கேடு. ச

இலனென்று தீயவை செய்யற்க செய்யி
னிலனாகு மற்றும் பெயர்த்து. ஞ

தீப்பால தான்பிறர்கட் செய்யற்க நோய்ப்பால
தன்னை யடல்வேண்டா தான். ட

எனைப்பகை யுற்றாரு நுய்வர் வினைப்பகை
யீயாது பின்சென் றடும். ண

தீயவை செய்தார் கெடுத லிழுறன்னை
யீயா தடியுறைந் தற்று. அ

தன்னைத்தான் காதல னாயி னெனைத்தொன்றுந்
துன்னற்க தீவினைப் பால். க

அருங்கேடன் என்ப தறிக மருங்கோடித்

ஒப்புரவறிதல்

வகம்மாய பெண்டா கடப்பாடு மாரிமாட்
டென்னுற்ற ரெய்க்கால்வொ வுலகு. க

தானாற்றித் தக்க பயாருளெல்லாந் தககார்க்கு
வேளாண்மை பேர்த்தற் பொருட்டு. உ
புத்தே ளுலகத் தும் வண்மம் பெறலரிதே
யியாப்புளி னல்ல பிற. ங
ஒத்த நிறியா னுறையாவான் மற்றையான
செருக்கருஞ் செய்கைக் பயும். ச

ஊருணீர் நிற்ப தறுமே யுலகவாம்
பேரறி வாளன் றிரு. ஞ
பயன்மர முள்ளூர்ப் பழுத்தற்றுற் செல்வ
நயனுடை யாள்சட் படின். ட
மருந்தாகித் தப்பா மரத்தற்றுற் செல்வம்
பெருந்தகை யாள்சட் படின் ன

இடனில் பருவத்து மொப்புரவிற் கொல்சா
கடனறி காட்சி யவர். அ
நயனுடையா னல்கூர்ந்தா னெதில் செயுந்
செய்யா ரமைகலா வாறு. கூ
ஒப்புரவி னல்வருங் கேடெனி னஃதெதாருவன்
விற்றுக்கோட் டக்க துடைத்து. ய

வறியார்க்கொன் றீவதே யீகைமற் றெல்லாங்
குறியெதிர்ப்பை நீர துடைத்து. ச

கல்லா தொளிணுங் கொளாஅ தேமற்றுலக
நல்லவெளிணு மீதலே நன்று. உ

இலமென்னு மெவ்வ முரையாமை யார்க்கும்
குலனுடையான் கண்ணே யுள. ங

இன்னு நிரக்கப் பெறுவிரு ந்வ
ரினமுகங் காணு மளவு. ஞ

ஆற்றுவா ராற்றல் பசியாறற் பப்பினை
மாற்றுவா ராற்றலிற் பின். ட

அற்ற ரழிபசி தீர்த்த லஃதொருவன்
பெற்றான் பொருள்வைப் புழி. ண

பாத்தூண் மரீஇ யவனைப் பசியென்னுந்
தீப்பிணி தீண்ட லரிது. த

ஈத்துவக்கு மின்ப மறியார்கொ றூமுடைமை
வைத்திழக்கும் வன்க ணவர். ந

இரத்தலி னின்னாது மன்ற நிரப்பிய
தாமே தரிய ருணல். ப

சாதலி னின்னாத தில்லை யினிததூஉ
மீத லியையாக் கடை. ம

உங

இல்லறவியல் அதி. உச திருக்குறள்

புகழ்

ஈத லிசைபட வாழ்த லதுவல்ல
தூதிய மில்லை யுயிர்க்கு. க

உரைப்பா ருரைப்பவை யெல்லா மிரப்பார்க்கொன்
றீவாமே னிற்கும் புகழ். உ

ஒன்ற லுலகத் தியார்க்து புகழல்லாற்

பொன்றுது நிற்பதுவன் றில். கூ

நிலவரை நீள்புக ழுலகத்நிற் புலவரைப்
போற்றுது புத்தே ளுலகு. ச

கற்றார்போற் கேண்மு முளதாகுஞ் சாக்காடும்
வித்தகர்க் கல்லா லரிது. ஞ

தோன்றிற் புகழொடு தோன்றுக வஃதிலார்
தோன்றலிற் றோன்றாமை நன்று. ட

புகழ்படை வாழாதார் தங்கோவார் தம்மை
யிகழ்வாரை யோவ தெவன். எ

வசையென்ப வையத்தார்க் கெல்லா மிசையென்னு
மெச்சம் பெறூஉ விடின். அ

வசையிலா வண்பயன் குன்று மிசையிலா
யாக்கை பொறுத்த நிலம். க

வசையொழிய வாழ்வாரே வாழ்வா ரிசையொழிய
வாழ்வாரே வாழா தவர். ல

உச

அறம் அதி. உஎ துறவறவியல்

அருளுடைமை

அருட்செல்வஞ் செல்வதனுட் செல்வம் பொருட்செல்வம
பூரியார் கண்ணு முள. க

கல்லாற்று ணெடி யருளாள்க பல்லாற்றுந்
தேரினு மஃதே துணை. உ

அருள்சேர்ந்த நெஞ்சினர்க் கில்லை யிருண்மாநாஞ்ச
விள்ளு மிடமும் புகல். ங

மன்னுயி ரோம்பி யருளாள் வாற் கில்லென்ப
தன்னுயி ரஞ்சுந் வினை. ச

அல்ல லருளாள்வார்க் கில்லை யவரிவழங்கு
மல்லன்மா ஞாலத் ஞ

பொருணீங்கிப் பொச்சாந்தா ரென்ப வருணீங்கி
யல்லவை செய்தொழுகு வார். க

அருளில்லார்க் கவ்வுலக மில்லை பொருளில்லார்க்
இவ்வுலக மில்லை யியாங்கு. எ

பொருளற்றார் பூப்ப லொருகா லருளற்றார்
சற்றார்மற் றூத லரிது. அ
தெருளாதான் மெய்ப்பொருள் கண்டற்றுற் றேரி
னருளாதான் செய்யு மறம். க

வலியார்முற் றன்னை நினைக்கா னான்ன
மெலியார்மேற் செல்லு மிடத்து. ஒ

உஙி

துறவறவியல் அதி. உக திருக்குறள்

புலான்மறுத்தல்

தன்னூன் பெருக்கற்குத் தான்பிறி தனுண்பா
னெங்ஙன மாளு மருள். க

பொருளாட்சி போற்றுதாக் கல்லே யருளாட்சி
யாங்கில்லை யூன்றின் பவர்க்கு. உ

படைகொண்டார் நெஞ்சம்போ னின்றக்கா தொன்ற
னுடல்சுவை யுண்டார் மனம். ங
அருளல்ல தியாதெனிற் கொல்லாமை கோறல்
பொருளல்ல தவ்வூன் றினல். ச

உண்ணுமை யுள்ள துயிர்நிலை யூனுண்ண
வண்ணுத்தல் செய்யா தளறு. ஞ
தினற்பொருட்டாற் கொல்லா துலகெனின் யாரும்
விலைப்பொருட்டா லூன்றருவா ரில். ட
உண்ணுமை வேண்டும் புலாஅல் பிறிதொன்றன்
புண்ண துணர்வார்ப் பெறின். எ
செயிரிற் றலைப்பிரிந்த காட்சியா ருண்ணு
ருயிரிற் றலைப்பிரிந்த வூன். அ

அவிசொரிந் தாயிரம் வேட்டலி னொன்ற
னுயிர்செகுத் துண்ணுமை கன்று. க
கொல்லான் புலாலை மறுத்தானைக் கைகூப்பி
யெல்லா வுயிருந் தொழும். ச

உசு

அறம் அதி. உ துறவறவியல்

தவம்

உற்றநோய் நோன்ற லுயிர்க்குறுகண் செய்யாமை
யற்றே தவத்திற் குரு க
தவமுந் தவமுடையார்க் காகு மவமதனை
யஃதிலார் மேற்கொள் வது. உ
துறந்தார்க்குத் துப்புரவு வேண்டி மறுதாகொன்
மற்றை யவர்க டவம. ங
ஒன்னாத் தெறலு முவந்தாரை யாக்கலு
மெண்ணித் தவத்தான் வரும. ச
வேண்டிய வேண்டியாங் செய்தலாற் செய்தவ
மீண்டு முயலப் படும். ஞ
தவஞ்செய்வார் தங்கருமஞ் செய்வாமற் றல்லா
ரவஞ்செய்வா ராசையுட் பட்டு. ட
சுடச்சுடரும் பொன்போ லொளிவிடூஉந் தன்பஞ்
சுடச்சுட மீளாற்கிற பவர்க்கு. ண

தன்னுயிர் தானறப் பெறுறனை யேனைய
மன்னுயி ரெல்லாந் தொழும். அ
கூற்றங் குதித்தலுங் கைகூடு நோற்றலி
னாற்ற றலைப்பட் டவர்க்கு. க
இலர்பல ராகிய காரண நோற்பா
ரிலர்பலர் நோலா தவர் ஆ

உஎ

துறவறவியல் அதி. உஅ நிருக்குறள்

கூடாவொழுக்கம்

வஞ்ச மனத்தான் படிற்றொழுக்கம் பூதங்க
ளைந்து மகத்தே நகும். க

வானுயர் தோற்ற மெவன்செய்யுந் தன்னெஞ்சந்
தானறி குற்றப் படின். ௨

வலியி னிலேமையான் வல்லுருவம் பெற்றம்
புலியின்றோல் போர்த்துமேய்ந் தற்று. ௩

தவமறைந் தல்லவை செய்தல் புதன்மறைந்து
வேட்டுவன் புட்சிலிழ்த் தற்று. ௪

பற்றற்றே மென்பார் படிற்றொழுக்க மெற்றெற்றென்
றேதம் பலவுந் தரும். ௫

கெஞ்சிற் றுறவார் துறந்தார்போல் வஞ்சித்து
வாழ்வாரின் வன்கணு ரில். ௬

புறங்குன்றி கண்டனைய ரேனு மகங்குன்றி
மூக்கிற் கரியா ருடைத்து. ௭

மனத்தது மாசாக மாண்டார்நீ ராடி
மறைந்தொழுகு மாந்தர் பலர். ௮

சினைகொடிதி யாழ்கோடு செவ்விதாங் கன்ன
வினைபடு பாலாற் கொளல். ௯

மழித்தலு நீட்டலும் வேண்டா வுலகம்
பழித்த தொழித்து விடின். ௰

உ அ

அறம் அதி. உக துல்லறவியல்

கள்ளாமை

கள்ளாமை வேண்டுவா னென்பா னெஞ்சத்தானறுங்
கள்ளாமை காக்கதன் னெஞ்சு. ௧

உள்ளத்தா லுள்ளலுந் தீதே பிறன்பொருளைக்
கள்ளத்தாற் கள்வே மெனல். ௨

களவிலை லாகிய வாக்க மனலிறந்
தாவது போலக் கெடும். ௩

களவின்கட் கன்றிய காதல் விளைவின்கண்
வீயா விழுமந் தரும். ௪

அருள்கருதி யன்புடைய ராதல் பொருள்கருதிப்

பொச்சாப்புப் பார்ப்பார்க் கணில். ஞ

அளவின்க ணின்றுநூலுக லாற்றூர் களவின்கட்

கன்றிய காத லவர். சு

களவென்னுங் காரறி வாண்மை யளவென்னு

மாற்றல் புரிந்தார்க் கணில். எ

அளவறிந்தார் நெஞ்சத் தறம்போல நிற்குங்

கனவறிந்தார் நெஞ்சிற் கரவு. அ

அளவல்ல செய்தாங்கே வீவர் களவல்ல

மற்றைய தேற்றா தவர். கூ

கள்வார்க்குத் தள்ளு முயிர்நிலை கள்ளார்க்குத்

தள்ளாது புத்தே ளுலகு. ய

உக

துறவறவியல் அதி. கூய திருக்குறள்

வாய்மை

வாய்மை யெனப்படுவ தியாதெனின் யாதொன்றுந்

தீமை யிலாத சொலல். க

பொய்ம்மையும் வாய்மை யிடத்த புரைதீர்ந்த

நன்மை பயக்கு மெனின். உ

தன்னெஞ் சறிவது பொய்யற்ச பொய்த்தபின்

றன்னெஞ்சே தன்னைச் சுடும். கூ

உள்ளத்தாற் பொய்யா தொழுகி லுலகத்தா

ருள்ளத்து ளெல்லா முளன். ச

மனத்தொடு வாய்மை மொழியிற் றவததொடு

தானஞ்செய் வாரிற் றலை. ஞ

பொய்யாமை யன்ன புகழில்லை யெய்யாமை

யெல்லா வறமுந் தரும். கூ

பொய்யாமை பொய்யாமை யாற்றி னறம்பிற

செய்யாமை செய்யாமை நன்று. எ

புறந்தூய்மை நீரா னமையு மகந்தூய்மை

வாய்மையாற் காணப் படும். அ

எல்லா விளக்கும் விளக்கல்ல சான்றோர்க்குப்
பொய்யா விளக்கே விளக்கு. க
யாமெய்யாக் கண்டவற்று ளில்லை யெனைத்தொன்றும்
வாய்மையி னல்ல பிற. ச

கூ ச

அறம் அதி. கூக துறவறவியல்

வெகுளாமை

செல்லிடத்துக் காப்பான் சினங்காப்பா னல்லிடத்துக்
காக்கினென் காவாக்கா லென். க
செல்லா விடத்துச் சினந்தீது செல்லிடத்து
நில்லதனிற் தீய பிற. உ
மறத்தல் வெகுளியை யார்மாட்டுந் தீய
பிறத்த லதனான் வரும். கூ
கையு முவகையுங் கொல்லுஞ் சினத்திற்
பகையு முளவோ பிற. ச
தன்னைத்தான் காக்கிற் சினங்காக்க காவாக்கால்
தன்னையே கொல்லுஞ் சினம். ஞ
சினமென்னுஞ் சேர்ந்தாரைக் கொல்லி யனமென்னு
மேமப் புணையைச் சுடும். ஃ
சினத்தைப் பொருளென்று கொண்டவன் கேடு
நிலத்தறைந்தான் கைபிழையா தற்று. எ
இணரெரி தோய்வன்ன வின்னா செயினுந்
புணரின் வெகுளாமை நன்று. அ
உள்ளிய தெல்லா முடனெய்து முள்ளத்தா
லுள்ளான வெகுளி யெனின். க
இறந்தா நிறந்த ரனையர் சினத்தைத்
துறந்தார் துறந்தார் துணை. ய

கூக

துறவறவியல் அதி. உ-உ திருக்குறள்

இன்னாசெய்யாமை

சிறப்பீனுஞ் செல்வம் பெறினுஞ் பிறர்க்கின்னா

செய்யாமை மாசற்றூர் கோள். ச

கறுத்தின்னு செய்தவக் கண்ணு மறுத்தின்னு
செய்யாமை மாசற்றூர் கோள். உ

செய்யாமற் செற்றூர்க்கு மின்னுத செய்தப்
னுய்யா விழுமங் கரும். ங

இன்னுசெய் தாரை யொறுத்த லவர்நாண
நன்னயஞ் செய்து விடல். ச

அறிவினு ணருவ துண்டோ பிறிதினோய்
தந்போற்போற் போற்றுக் கடை. ஞ

இன்னு வெனத்தா னுணர்ந்தவை தன்னுயிர்
வேண்டும் பிறன்கட் செயல். ஃ

எனைத்தா றமைஞ்ஞான்றுப் யார்க்கு மனத்தா ரு
மாணுசெய் யாமை தலை. எ

தன்னுயிர்ச் கின்னுயிர் தானறிவா னென்கொலோ
மன்னுயிர்க் கின்ன செயல். அ

பிறர்க்கின்ன முற்பகற் செய்யிற் றமக்கின்ன
பிற்பகற் ருமே வரும். ங

கோயெல்லா கோய்செய்தார் மேலவா கோய்செய்யா
கோயின்மை வேண்டு பவர். ஐ

கூஉ

அறம் அதி. ங.ங துறவறவியல்

கொல்லாமை

அறவினை யாதெனிற் கொல்லாமை கோறல்
பிறவினை யெல்லாந் தரும். ச

பகுத்துண்டு பல்லுயி ரோம்புத னூலோர்
தொகுத்தவற்று ளெல்லாந் தலை. உ

ஒன்றுக வல்லது கொல்லாமை மற்றதன்
பின்சாரப் பொய்யாமை நன்று. ங

கல்லா தெனப்படுவ நியாதெனின் யாதொன்றுங்

கொல்லாமை சூழ்வான் றலை. ஈ

நிலையஞ்சி நீத்தாரு மெல்லாங கொலையஞ்சிக்
கொல்லாமை சூழ்வான் றலை. இ

கொல்லாமை மேற்கொண் டொழுகுவான் வாழ்நாணமேத்
செல்லா துயிருண்ணுங் கூற்று. உ

தன்னுயிர் நீப்பினுஞ் செய்யற்க தான்பிறி
தின்னுயிர் நீக்கும் வினை. ஏ

கன்றுகு மாக்கம் பெரிதெளினுஞ் சான்றோர்க்குக்
கொன்றுகு மாக்கங் கடை. ஐ

கொலைவினைய ராகிய மாக்கள் புலைவினையர்
புன்மை தெரிவா ருகத்து. ஆ

உயிருடம்பி னீக்கியா ரென்ப செயிருடம்பிற்
செல்வாத்தி வாழ்க்கை யவர். இ

துறவறவியல் அதி. உச திருக்குறள்

நிலையாமை

நில்லா தவற்றை நிலையின வென்றுணரும்
புல்லறி வாண்மை கடை. க

கூத்தாட் டவைக்குழாத் தற்றே பெருஞ்செல்வம்
போக்கு மதுவினிக் தற்று. உ

அற்கா வியல்பிற்றுச் செல்வ மதுபெற்று
விற்குப வாங்கே செயல். ஊ

நாளென வொன்றபோற் காட்டி யுயிரீரும்
வாள தறிவார்ப் பெறின். ச

காச்செற்று விக்குண்மேல் வாராமு னல்வினை
மேற்சென்று செய்யப் படும். ஙி

செருக்கு மிளமையெனுவ னின்றில்லை யென்னும்
பெருமை யுடைத்திவ் வுலகு. ஞ

ஒருபொழுதும் வாழ்வ தறியார் கருதுப
கோடியு மல்ல பல. ஏ

குடம்பை தனித்தொழியப் புட்பறந் தற்றே
யுடம்போ டுயிரிடை நட்பு. ௮
உறங்குவது போலுஞ் சாக்கா டுறங்கி
விழிப்பது போலும் பிறப்பு. ஈ
புக்கில் வமைக்கின்று கொல்லோ வுடம்பினுட்
டுச்சி விருந்த வுயிர்க்கு. ஈ

ஈ ச

அறம் .அதி. ஈ இ துறவறவியல்

துறவு

யாதனின் யாதனி னீங்கியா மேறுத
லதனி னதனி னிலன். ச
வேண்டி னுண் டாகத் துறக துறந்தபி
னண்டியற் பால பல. ட
அடல்வேண்டி மைந்தன் புலத்தை விடல்வேண்டும்
வேண்டிய வெல்லா மொருங்கு. ஈ

இயல்பாகு நோன்பிற்கொன் றின்மை யுடைமை
மயலாகு மற்றுட் பெயர்த்து. ச
மற்றுத் தொடர்ப்பா டெவன்கொல் பிறப்பறுக்க
லுற்றார்க் குடம்பு மிகை. இ
யானென தென்னுஞ் செருக்கறுப்பான் வானோர்க்
குயர்ந்த வுலகம் புகும். ஈ
பற்றி விடாஅ விடும்பைகன் பற்றினைப்
பற்றி விடாஅ தவர்க்கு. எ
தலைப்பட்டார் தீரத் துறந்தார் மயங்கி
யலைப்பட்டார் மற்றை யவர். அ
பற்றற்ற கண்ணே பிறப்பறுக்கு மற்றது
நிலையாமை காணப் படும். ஈ
பற்றுக பற்றற்றான் பற்றினை யப்பற்றைப்
பற்றுக பற்று விடற்கு. ஏ

மெய்யுணர்தல்

பொருளல் லவற்றைப் பொருளென் றுணரு
மருளாரு மாமைப் பிறப்பு. க

இருணீங்கி யின்பம் பயக்கு மருணீங்கி
மாசற காட்சி யவர்க்கு. உ

ஐயத்தி னீங்கித் தெளிந்தார்க்கு வையத்தின்
வான கவிய துலகம். ங

ஐயுணர் வெய்தியக் கண்ணு மயர்வின்றே
மெய்யுணர் வில்லா தவர்க்கு. ச

எப்பொரு ளெஞ்ஞான்றுந் தாயினு மப்பொருண்
மெய்ப்பொருள் காண்ப தறிவு. ஞ

கற்றீண்டு மெய்ப்பொருள் கண்டார் தலைப்படுவ
மற்றீண்டு வாரா நெறி. ட

ஓர்த்துள்ள முள்ள துணரி னுரைதகுவ
போர்த்துள்ள மேவண்டா பிறப்பு. ண

பிறப்பெனு மெல்லா பேதைமை நீங்கச் சிறப்பென்னு
செம்பொருள் காண்ப தறிவு. த

சாபுணர்ந்து சார்பு கெடவொழுகின் மற்றழித்த
சார்தரா சார்தரு நோய். ந

காமம் வெகுளி மயக்க மிவைமூன்ற
னமர் [illegible]க்கெடு நோய். ப

கூச

அவாவின்மை

அவாவென்ப வெல்லா உயிர்க்கு மெஞ்ஞான்றும்
தவாவப் பிறப்ப தூறு ஆக்கு ஏ

வேண்டுங்கால் வேண்டும் விளைவின்பம் வேண்டாமை
வேண்டும் பிறிதின்பம் வேண்டாமை மீக்கூர்ந்த

வேண்டாமை யன்ன விழுச்செல்வ மீண்டில்லை
யாண்டும் மஃதொப்ப தில் ஐ

தனுயமை யென்னு நவ மினைமை மார்த்து
வாஅயமை வேண்டி வரும் ஈ

அறற்றவ ரென்பா ரவாவாற்றா மற்றையா
ரறற்குக வாற்ற லிர ஒ

அஞ்சுவ தோரு மறனே பிறாவுவினை
வஞ்சிப்ப தோரு மவ ஃ

அவாவினை யாற்ற வுறப்பிற ரவாவினை
தானவேண்டு மாற்றலும் வரும ஏ

அவாவிலவாக் கிலவாகு துப்பமஃ தெண்டே ர
றவாஅது மேனமேல வரும ஐ

இனப மிடையறு நீண்டு மவாவெனு
மினபதுட னெய்தி யெழிவ ஒ

ஆசா வியறகை யவாப்பி னாங்கிலையே
பேரா வியறகை தரும ஓ

வாழ்க்கை அதி. உஅ திருக்குறள்

வாழ்க்

ஆகுலநீர் பேணி மகைவின்னம் கைப்பொருள்
போகூ.தூற் றேர்ந்த மகடூ. அ

பேதைப் படுக்கு மிழுக்கு புறிவகற்று
மாகலு ழூற்றுக் கயிறு ஆ

எண்ணிய தூல்பல கற்பினு மேற்றுக்தன்
னுண்மை யறிவே மிகும். ௬

இருமே றுலகத் தியற்கை திருமேலு
தெள்ளிய ராதலும் மீவுரு. ௭

கல்லாரை மயல்லாரு ஏடவாச் சீயவு
கல்லாரு மேசல்வரு மேசயற்கு. ௮

பரியினு மாகாவாட் பாலல்லா வுய்த்துச்
சொரியினும் போகா தமர். ௯

வருத்தான் வருத்த வகையல்லாற் கோடி
தொருத்தார்க்குச் தூய்த்த லரிது. ௰

தூப்பாரைத் தப்பு விலங்கு ருரப்பால
வூட்டா கழியு மெனின். ௧

சன்றாங்கா வல்லவாக தாண்பல தன்றாங்கா
லல்லற் படுப் பதவர்க்கு. ௨

வேழிற் பெருவலி யாவு மறிவென்று
வூழினுக் தான்மூன் துறும். ௩

பொருட்பால்

அதி. கூசு **அரசியல்**

இறைமாட்சி

படைகுடி கூழமைச்சு நட்பரண் நான்கு
முடையா னரசருள் ஏறு. ௧

அஞ்சாமை யீகை யறிவுடுக்க மிம்மூன்று
மெஞ்சாமை வேந்தற் கியல்பு. ௨

தாங்காமை கல்வி தணிவுடைமை யிம்மூன்று
நீங்கா நிலனாள் பவர்க்கு. ௩

அனைநிழுக்கா முல்லை நீக்கி மறைநிழுக்கா
மான முடையது தரசு. ௪

இயற்றலு மீட்டலுங் காத்தலுஞ் சான்ற
வகுத்தலும் வல்ல தரசு. ௫

காட்சிக் கெளியன் கடுஞ்சொல்லன் யல்லனேல்
மீக்கூற மன்ன னிலம். ௬

இன்சொலா னீர்ளிக்கு வல்லாற்குத் தான்சான்ற
ருன்கண் டனை யிவ் வுலகு. ௭

முறைசெய்து காப்பாற்று மன்னவன் மக்கட்
கிறையென்று வைக்கப் படும். ௮

செவிகைப்பச் சொற்பொறுக்கும் பெரும்பொறை யுள்ளத்
தவிகைக்கீழ்ந் தங்கு மூலகு. ௯

கொடையளி செங்கோல் குடியோம்ப நான்கு
முடையானு மேந்தர்க் கொளி. ௰

கல்வி

கற்க கசடறக் கற்பவை கற்றபின்
நிற்க அதற்குத் தக. ௧

எண்ணென்ப வேனை யெழுத்தென்ப விவ்விரண்டுங்
கண்ணென்ப வாழு முயிர்க்கு. ௨

கண்ணுடைய ரென்பவர் கற்றோர் முகத்திரண்டு
புண்ணுடையர் கல்லா தவர். ௩

யவனர்த் தேய்த்த வுளைப்பிரி தலனைத்தே
புலவர் தொழில். ௪

உலகத்தார் மூழ்லாதபோ லேக்கற்றுங் கற்றார்
கலங்கஞ்சி கல்லா தவர். ௫

தொட்டனைத் தூறு மணற்கேணி மாந்தர்க்குக்
கற்றனைத் தூறு மறிவு. ௬

யாதானு நாடாமா லூராமா லென்னொருவன்
சாந்துணையுங் கல்லாத வாறு. ௭

ஒருமைக ளட்டான்செற்ற கல்வி யொருவற்
கெழுமையு மேமாப் புடைத்து. ௮

தாழ்பின் புறுவ தலகின் புறக்கண்டு
காழுழுவர் கற்றறிந் தார். ௯

கேடில் விழுச்செல்வங் கல்வி யொருவற்கு
மாடல்ல மற்றை யவை. ௧0

சுவை

பொருள் அதி. சுவை அதிகாரம்

கல்லாமை

அறுகிற்றி வட்டாடி யாற்றோ நிரம்பி
நூலின்றிக் கோட்டி கொளல். ௧

கல்லாதான் சொற்கா முறுதல் முலையிரண்டு
மில்லாதாள் பெண்காமுற் றற்று. ௨

கல்லா தவரு நன்கல்லார் கற்றார்முற்
சொல்லா திருக்கப் பெறின்.
கல்லாதா னெஞ்சுக் கழியான் பகையுகு
கொல்லுமா றறிவுடை யார். ச
கல்லா வொருவன் நகைமை முன்பெய்து
சொல்லாட சோர்வு படும். ரு
உளரென்னு மாசினை யல்லாற் பயனாக்
களரனையர் கல்லா தவர். ங
நுண்மா ணுழைபுல நில்லா னெழினல
மண்மாண் புனைபாவை யற்று. எ
கல்லார்கட் பட்ட வறுமையி னின்னுதே
கல்லார்கட் பட்ட திரு. அ

மேற்பிறந்தா ராயினுங் கல்லாதார் கீழ்ப்பிறந்தும்
கற்றா னனைத்திலர் பாடு. க
விலங்கொடு மக்க ளனைய ரிலங்குநூல்
கற்றாரோ டேனை யவர். ஙி

அ இசியல அதி சட திருக்குறன்

கேள்வி

செல்வத்துட் செல்வஞ் செவிச்செல்வ மச்செல்வ
செல்வத்து ளெல்லாக் தலை. க
செனிக்குண வில்லாத போழுது சிறிது
யிற்றக்கு நீயப் படும் ங
செவியுணவிற் கேள்வி யுடையா ரிலியுணவி
னாருரோ ட ஒப்பர் நிலத்து. கூ
கற்றிலம் பலபாலுங் கேட்க வமிதாருவற்
கொற்கததி னூற்றுக் துணை ர
இழுகக வுடையுழி யூற்றுக்கோ லற்றே
யொழுகக முடையார்வாய்ச் சொல். ரு

எனைத்தானு நல்லவை கேட்க வனைத்தானு
மான்ற பெருமை தரும். ச

பிழைத்துணர்ந்தும் பேதைமை சொல்லா ழிழைத்துணர்வாக
தீண்டிய கேள்வி யவர். எ

கேட்பிலுங் கேளாத் தகையவே கேள்வியாற்
றோட்கப் படாத செவி. அ

நுணங்கிய கேள்விய ரல்லார் வணங்கிய
வாயின ராத லரிது. க

செவியிற் சுவையுணரா வாயுணர்வின் மாக்க
ளவியினும் வாழினு மென். ய

அறிவுடைமை

அறிவற்றங் காக்குங் கருவி செறுவார்க்கு
முள்ளழிக்க லாகா வரண். க

செல்ற விடத்தாற் செலவிடா தீதொரீஇ
நல்றின்பா லுய்ப்ப தறிவு. உ

எப்பொருள் யார்யார்வாய்க் கேட்டினு மப்பொரு
மெய்ப்பொருள் காண்ப தறிவு. ஙு

எண்பொருள வாகச் செலசொலித் தான்றமாய
நுண்பொருள் காண்ப தறிவு. ச

உலகந் தழீஇய தொட்ப மலர்தலுங்
கூம்பலு மில்ல தறிவு. ஞ

எவ்வ துறைவ துலக முலகத்தோ
டவ்வ துறைவ தறிவு. ட

அறிவுடையா ராவ தறிவா ரறிவிலா
ரஃதறி கல்லா தவர். ண

அஞ்சுவ தஞ்சாமை பேதைமை யஞ்சுவ
தஞ்ச லறிவார் தொழில். த

எதிரதாக் காக்கு மறிவினர்க் கில்லை
யதிர வருவதோர் நோய். க
அறிவுடையா ரெல்லா முடையா ரறிவிலா
ரென்னுடைய ரேனு மிலர். ம

சக.

அகரியம். அதி. சக திருக்குறள்

குற்றங்கடிதல்

செருக்குஞ் சினமுஞ் சிறுமையு மில்லா
லெருக்கம் பெருந்தக் கீர்ந்து. ச
இலனெனு மாண்பிற்று மானமு மாரி
வுடைமையு மேழு நிறைந்து. உ
நினைத்துணையாக் குற்றம் வரினுந் தினைத்துணையாக்
கொள்வர் பழிநாணு வார். ஊ
சூற்றமே காக்க பொருளாகக் குற்றமே
பற்றக் கருதும் பகை. ள

ருமுன்னர்க் காவாதான் வாழ்க்கை யெரிமுன்.ச
வைத்தூறு போலக் கெடும். ஞ
ங்குற்ற நீக்கிப் பிறர்குற்றங் காண்கிற்பி
னன்குற்ற மாகு மிறைக்கு. ங
சயற்பால செய்யா திவறியான் செல்வ
யற்பால தன்றிக் கெடும். எ
ற்றுள்ள மென்னு மிவறன்மை யெற்றுள்ளு
மண்ணப் படுவதொன் றன்று. அ
பவற்க வெஞ்ஞான்றுந் தன்னை யியவற்க
ன்றி பயவா வினை. க
தல காத லறியாமை யெய்க்கிற்பி
னதில வேதிலார் தூல். ம

சஅ

பொருள் அதி. சகி அகரிய

பெரியாரைத் துணைக்கோடல்

அறனறிந்து மூத்த வறிவுடையார் கேண்மை
பிறனறிந்து தேர்ந்து கொளல். க

உற்றகோய் நீக்கி யுரனுடைமை மூற்காக்கும்
பற்றியார்ப் பேணிக் கொளல். உ

அரியவற்று ளெல்லா மரிதே பெரியாரைப்
பேணித் தமராக் கொளல். ட

தம்மிற் பெரியார் தமரா மெழுகுதல்
வன்மையு ளெல்லாந் தலை. ற

சூழ்வார்கண் ணோக வொழுகலான் மன்னவன்
சூழ்வாரைச் சூழ்ந்து கொளல். ஙு

தக்கா ரினத்தனாய்த் தாமெழுக வல்லாரைச
செற்றார் செயக்கிடந்த தில். ச

இடிக்குந் துணையாரை யாள்வாரை யாரே
கெடுக்குந் தகைமை யவர். ஏ

இடிப்பாரை யில்லாத வேமரா மன்னன்
கெடுப்பா ரிலானுங் கெடும். அ

முதலிலார்க் கூதிய மில்லை மதலையாஞ்
சார்பிலார்க் கில்லை நிலை. ஃ

பல்லார் பகைகொளவிற் பத்தடுத்த தீமைத்தே
நல்லார் தொடர்கை விடல். ய

அரசியல் அதி. ஈக **திருக்குறள்**

சிற்றினஞ்சேராமை

சிற்றின மஞ்சும் பெருமை சிறுமைதான்
சுற்றமாச் சூழ்ந்து விடும். க

நிலத்தியல்பா னீர்திரிந் தற்றாகு மாந்தர்க்
கினத்தியல்ப தாகு மறி. உ

மனத்தானா மாந்தர்க் குணர்ச்சி யினத்தானா
மின்னா னெனப்படும். சொல். ங

மனத்து ளதுபோலக் காட்டி யொருவற்

னத்துள தாகு மறிவு. ச

மனத்தூய்மை செய்வினை தூய்மை யிரண்டு
மினத்தூய்மை தூவா வரும். கு

மனத்தூயார்க் கெச்சஞ் ருகு மினத்தூயார்க்
கில்லேஞ் ருகா வினை. க

மனத்தல மன்னுயிர்க் காக்க மினதல
மெல்லாப் புகழுந் தரும். ஈ

மனதல ன்குடைய ராயினுஞ் சான்றோர்க்
னகல மேமாப் புடைத்து. அ

மனத்தி னுகு மறமைமற் றஃது
னத்தி னேமாப் புடைத்து. க

ல்வினத்தி னூங்குந் துணையில்லை நீயினத்தி
ல்லற் படுப்பதூ மில். ல

சக
பொருள் அதி. சள அரசியல்

தெரிந்துசெயல்வகை

அழிவதூல மாவதூக மாகி வழிபயக்கு
மூதியமுந் சூழ்ந்து செயல். க

தெரிந்த வினத்தொடு தேர்ந்தெண்ணிச் செய்வார்க்
கரும்பொருள் யாதொன்று மில். உ

ஆக்கங் கருதி முதலிழக்குஞ் செய்வினை
யூக்கா ரறிவுடை யார். ங

தெளிவி லதனைத் தொடங்கா ளிளிவல்லு
மேதப்பா டஞ்சு பவர். ச

வகையறச் சூழா தெழுதல் பகைவரைப்
பாத்திப் படுப்பதோ ராறு. ஞ

செய்தக்க வல்ல செயக்கெங்கு. செய்தக்க
செய்யாமை யானுங் கெடும். ட

எண்ணித் துணிக கருமந் துணிந்தபி
னெண்ணுவ மென்ப திழுக்கு. ண

ஆற்றின் வருந்தா வருத்தம் பலர்நின்று

போற்றினும் பொத்துப் படும். ஆ

நன்றுற்ற லுள்ளுந் தவறுண் டவரவர்

பண்பறிந் தாற்றுக் கடை. கூ

எள்ளாத வெண்ணிச் செயல்வேண்டுந் தம்மொடு

கொள்ளாத கொள்ளா தலகு. ஏ

சஎ

அரசியல் அதி. சஅ திருக்குறள்

வலியறிதல்

வினைவலியுந் தன்வலியு மாற்றான் வலியுந்

துணைவலியுந் தூக்கிச் செயல். ச

ஒல்வ தறிவ தறிந்த்தன் கட்டங்கிச

செல்வார்க்குச் செல்லா தில். உ

உடைத்தம் வலியறியா ருக்கத்தி னூக்கி

யிடைக்கண் முரிந்தார் பலர். ஊ

அமைந்தாங் கொழுகா னளவறியான் றன்னை

வியந்தான் விரைந்து கெடும். ள

பீலிபெய் சாகாடு மச்சிறு மப்பண்டங்

சால மிகுத்துப் பெயின். ரு

நுனிக்கொம்பு ரேறினு ரஃதிறந் தூக்கி

னுயிர்க்கிறுதி யாகி விடும். ஙு

ஆற்றி னளவறிந் தீக வதுபொருள்

போற்றி வழங்கு நெறி. ஞ

ஆகா தளவிட்டி தாயினுங் கேடில்லை

போகா றகலாக் கடை. ட

அளவறிந்து வாழாதான் வாழ்க்கை யுளபோல

வில்லாகித் தோன்றுக் கெடும். ண

உளவரை தூக்காத வொப்புர வாண்மை

வளவரை வல்லைக் கெடும். த

சஅ

அபாருர் அதி. ச ச அரசியல்

நாலமறிதல்

எண்ணியா ரெண்ண மிழப்ப ரிடனறிந்து
தன்னியார் தன்னிச் செயின். ஐ

நெடும்புனலுள் வெல்லு முதலே யடும்புனலி
னீங்கி னதனைப் பிற. இ

கடலோடா கால்வ னெடுந்தேர் கடலோடு
காவாயு மோடா நிலத்து. ஈ

அஞ்சாமை யல்லாற் றுணைவேண்டா வெஞ்சாமை
யெண்ணி யிடத்தாற் செயின். எ

சிறுபடையான் செல்லிடஞ் சேரி னுறுபடையா
னூக்க மழிந்து விடும். அ

நிறைநலனுஞ் சீரு மிலரெனினு மாந்த
ருறைநிலத்தோ டொட்ட லரிது. க

காலாழ் களரி னரியடுங் கண்ணஞ்சா
வேலான் முகத்த களிறு. ஈ

இல

பொருள் அதி. இக அரசியல்

தெரிந்துதெளிதல்

அறம்பொரு ளின்ப முயிரசை கான்கின்
றிறந்தெரிந்து தேறப் படும். க

குடிப்பிறந்து குற்றத்தி னீங்கி வடுப்பரியு
நாணுடையான் சட்டே தெளிவு. உ

அரியவற் றுரசற்றூர் கண்ணும் தெரியுங்கா
லில்லை யரிதே வெளிறு. ஙு

குணங்கு டிமை குற்றமு நாடி யவற்றுண்
மிகைநாடி மிக்க கொளல். ச

பெருமைக்கு மேனைச் சிறுமைக்குந் தத்தங்
கருமமே கட்டளைக் கல். ஞ

அற்றூரைத் தேறுத லோம்புக மற்றவர்
பற்றிலர் நாணுர் பழி. ட

காதன்மை கந்தா வறிவறியார்த் தேறுதல்
பேதைமை யெல்லாந் தரும். ண

தேரான் பிறனைத் தெளிந்தான் வழிமுறை
தீரா விடும்பை தரும். அ

தேறற்க யாரையுந் தேராது தேர்ந்தபிற்
றேறுக தேறும் பொருள். க

தேரான் தெளிவுந் தெளிந்தான்க ணேயுறவுந்
தீரா விடும்பை தரும். ஆ

இக

அரசியல் அதி. நிட அதிகாரம்

தெரிந்துவினையாடல்

நன்மையுந் தீமையு நாடி நலம்புரிந்த
தன்மையா ராளப் படும். ச

வாரி பெருக்கி வளம்படுத் துற்றவை
யாராய்வான் செய்க வினை.
அன்பறிவு தேற்ற மவாவின்மை யிந்நான்கு
நன்குடையான் கட்டே தெளிவு. ரு

எனைவகையாற் றேறியக் கண்ணும் வினைவகையான்
வேறுசெ மாந்தர் பலர். ஞ

அறிந்தாற்றிச் செய்கிற்பாற் கல்லால் வினைதான்
சிறந்தானென் றேவற்பாற் றன்று. ஏ

செய்வானை நாடி வினைநாடிக் காலத்தோ
டெய்த வுணர்ந்து செயல். கூ

இதனை யிதனை வினன்முடிக்கு மென்றாய்ந்
ததனை யவன்கண் விடல். ஈ

வினைக்குரிமை நாடிய பின்றை யவனை
யதற்குரிய னாகச் செயல். அ

வினைக்கண் வினையுடையான் கேண்மைவே றாக
வினைப்பான மீங்குந் திரு. க

காடோறு நாடுக மன்னன் வினைசெய்வான்
கோடாமை கோடா துலகு. ம

இஉ

பொருள் அதி. நிகூ அரசியல்

சுற்றந்தழால்

பற்றற்ற கண்ணும் பழைமைபா ராட்டுதல்
சுற்றத்தார் கண்ணே யுள. ௩
விருப்பறுத்த சுற்றம் இயையின் வருப்பறூ
வாக்கம் பலவுந் தரும். ௨

அளவளா வில்லாதான் வாழ்க்கை குளவாழ்
கோடின்றி நீர்நிறைந் தற்று. ௩
சுற்றத்தாற் சுற்றப் படுமெனூழ்ல் செல்வந்தான்
பெற்றத்தாற் பெற்ற பயன். ௪
விகாதித்த லுன்சொலு மாற்றி னடுக்கிய
சுற்றத்தாற் சுற்றப் படும். ௫
பெருங்கொடையான் பேணுன் வெகுளி யவனின்
மருங்குடையார் மாநிலத் தில். ௬

காக்கை கரவா கரைந்துண்ணு மாக்கமும்
மன்னுநீ ரார்க்கே யுள. ௭
பொதுநோக்கான் வேந்தன் வரிசையா நோக்கி
னதுநோக்கி வாழ்வார் பலர். ௮
தமராகித் தற்றுறந்தார் சுற்ற மமராமைக்
காரண மின்றி வரும். ௯
உழைப்பிரிந்து காரணத்தின் வந்தானே வேந்த
னிழைத்திருந் தெண்ணிக் கொளல். ௰

பொச்சாவாமை

இறந்த வெகுளியிற் றீதே சிறந்த
வுவகை மகிழ்ச்சியிற் சோர்வு. ௧

பொச்சாப்புக் கொல்லும் புகழை யறிவினை
நிச்ச நிரப்புக்கொன் றாங்கு. ௨

பொச்சாப்பார்க் கில்லை புகழ்மை யதுவுலகத்
தெப்பாலு லோர்க்குந் துணிவு. ங.

அசை முடையார்க் கரணில்லை யாங்கில்லை
பொச்சாப் புடையார்க்கு நன்கு. ச

முன்னுறக் காவா தெழுக்கியான் றன்பிழை
பின்னு நிரங்கி விடும். ஙி

இழுக்காமை யார்மாட்டு மென்றும் வழுக்காமை
வாயி னதுவொப்ப தில். சு

அரியவென் ருகாத வில்லைபொச் சாவாக்
கருவியாற் போற்றிச் செயின். ஏ

புகழ்ந்தவை போற்றிச் செயல்வேண்டுஞ் செய்யா
திகழ்ந்தார்க் கெழுமையு மில். அ

இகழ்ச்சியிற் கெட்டாரை யுள்ளுக தாந்தம்
மகிழ்ச்சியின் மைந்துறும் போழ்து. ஈ

உள்ளிய தெய்த லெளிதுமன் மற்றுந்தா
னுள்ளிய துள்ளப் பெறின். ஐ

இச

பொருள் அதி. ஙகி அரசியல்

செங்கோன்மை

ஓர்ந்துகண் ணோடா திறைபுரிந் தியார்மாட்டுந்
தேர்ந்துசெய் வஃதே முறை. க

வானோக்கி வாழு முலகெல்லா மன்னவன்
கோனோக்கி வாழுங் குடி. உ

அந்தணர் நூற்கு மறத்திற்கு மாதியாய்
நின்றது மன்ன வவன் கோல். ஊ

குடிதழீஇக் கோலோச்சு மாநில மன்ன
னடிதழீஇ நிற்கு முலகு. ச

இயல்புளிக் கோலோச்சு மன்னவ னாட்ட
பெயலும் விளையுளுந் தொக்கு. ஙி

வேலன்று வென்றி தருவது மன்னவன்
கோலதூஉங் கோடா தெனின். ச

இறைகாக்கும் வையக மெல்லா மவனை
முறைகாக்கு முட்டாச் செயின். எ

எண்பதத்தா னோரா முறைசெய்யா மன்னவன்
நண்பதத்தாற் றானே கெடும். அ

குடிபுறங் காத்தோம்பிக் குற்றங் கடிதல்
வடிவன்று வேந்தன் றொழில். க

கொலையிற் கொடியாரை வேந்தொறுத்தல் பைங்கூழ்
களைகட் டதனொடு நேர். ல

இந்து

அரசியல் அதி. ஞக நிருக்குறள்

கொடுங்கோன்மை

கொலைமேற்கொண் டாரிற் கொடிதே யவனோடு
டல்லலை செய்யாமை நன்று. ச

வேலொடு நின்றான் இடுவென்ன தோலுமே
கோலொடு நின்றான் இரவு. ட

காவலன் காவான் எனின்முறை செய்யா மனைவாழ
வேவலன் என்பதே நன்று. ஞ

கூழும் குடியும் பெருங்கேளிர் தோள்துணை
வேளாண்மை செய்தற் பொருட்டு.
அல்லற்பட் டாற்றா தழுதகண் ணீரன்றோ
செல்வத்தைத் தேய்க்கும் படை. ஙு

மன்னர்க்கு மன்னுதல் செங்கோன்மை யம்மன்னன்
மன்னுயி ரெல்லாம் மன்னற் கொளி. ச

துளியின்மை ஞாலத்திற் கெற்றற்றோ மற்றே
வளியின்மை வாழு முயிர்க்கு. ஃ

இன்மையி னின்னு துடைமை முறைசெய்யா
மன்னவன் கோற்கீழ்ப் படின். அ

முறைகோடி மன்னவன் செய்யி னுறைமகோடி
யொல்லாது வானம் பெயல். கூ

குடிபயன் குன்ற மறுத்தாழிலோர் தும்மறப்பர்
காவலன் காவா னெனின். ம

கூக

பொருள் அதி. ஒன்ப ஆசியன்

வெருவந்தசெய்யாமை

தகாவாங்கு நாடித் தலைச்செல்லா வண்ணத்தா
லொரீஇத்தான் கொறப்பது வேந்து. க

குடிதோம்பி மெல்ல வெறிந்து பழிதூக்கி
நீர்ச்சார்பு வேண்டு பவர். உ

வெருவர்ச் செயல்வெரு முருக்கு விளைத்தீகாலை நெய்
வெறுவாக்கு மெல்லாவிலும் வெகுள். ங

இறைகடை யெனினு மாறாக்கு மின்னாச்செயல் வேந்த
னுறைகடிகி யியாண்டுமு ளெல். ச

அருள்செல்வ மின்றே முதற்றாம் பொருள்செல்வம்
பூரியார்கண் ணுண்ணு துடைத்து. ஞ

கண்ணோட்டஞ் கண்ணிய கண்ணிலர் வறியர்
மண்ணோக்கி யாங்கே மிகும். ட

கடுமொழியுங் கையிகந்த தண்டமுஞ் வேந்த
னடுநடுங்கு நண்பகற் போழ்து. ண

இலந்தாற்றி யெண்ணுதல் வேந்தன் சினந்தாற்றிச்
சீறிற் சிறுகுந் திரு. அ

செருவந்த போழ்திற் சிறைசெய்யா வேந்தன்
வெருவந்து வெய்து கெடும். க

கல்லார்ப் பிணிக்குங் கடிந்தோ ரதுவல்ல

கண்ணோட்டம்

கண்ணோட்ட மென்னுக் கழிபெருங் காரிகை
புண்மையா னுண்டிவ வுலகு. க

கண்ணோட்டத் துள்ள துலகிய லஃதிலா
ருண்மை நிலக்குப் பொறை. உ

பண்ணெனன்னும் பாடற் பயன்கேற்ற கண்ணென்னும்
கண்ணோட்ட மில்லாத கண். கூ

உளபோன் முகத்தெவன் செய்யு மளவிறற்
கண்ணோட்ட மில்லாத கண். ச

கண்ணிற் கணிகலங் கண்ணோட்ட மஃதின்றேற்
புண்ணென் றுணரப் படும். ஞ

மண்நோக்கி டியைந்த மரத்தனையர் கண்நோக்கி
டியைந்துகண் ணோடா தவர். ட

கண்ணோட்ட மில்லவர் கண்ணிலர் கண்ணுடையார்
கண்ணோட்ட மின்மையு மில். எ

கருமஞ் சிதையாமற் கண்ணோட வல்லார்க்
குரிமை யுடைத்திவ வுலகு. அ

ஒறுத்தாற்றும் பண்பிறை கண்ணுங்கண் ணோடிப்
பொறுத்தாற்றும் பண்பே தலை. க

பெயக்கண்டு ணஞ்சுண் டமைவர் நயத்தக்க
நாகரிகம் வேண்டு பவர். ஙி

ஒற்றுடல்

ஒற்று முரைசான்ற நூலு நிலையிரண்டுங்

தெற்றென்க மன்னவன் கண். ௪

எல்லார்க்கு மெல்லா நிகழ்பவை யெஞ்ஞான்றும்
வல்லறிதல் வேந்தன் வினை. ௨

ஒற்றிலை யெற்றிப் பொருடெரியா மன்னவன்
கொற்றங் கொளக்கிடந்த தில். ௩

வினைசெய்வார் தங்சுற்றம் வேண்டாதா ரென்றாங்
கனைவரையு மாராய்வ தொற்று. ௪

கடாஅ வுருவொடு கண்ணஞ்சா தியாண்டு
முகாஅமை வல்லதே யொற்று. ௫

துறந்தார் படிவத்தா ராகி யிறந்தாராய்ந்
தென்செயினுஞ் சோர்விலை தொற்று. ௬

மறைந்தவை கேட்கவற் றாகி யறிந்தவை
யையப்பா டில்லதே யொற்று. ௭

ஒற்றொற்றித் தந்த பொருளோடு மற்றுமோ
ரொற்றினை யொற்றிக் கொளல். ௮

ஒற்றொற் றுணராமை யாள்க வுடன்மூவர்
சொற்றொக்க தேறப் படும். ௯

சிறப்பறிய வொற்றின்கட் செய்யற்க செய்யிற்
புறப்படுத்தா னாகு மறை. ௰

அதிகாரம் அறிதல் திருக்குறள்

ஊக்கமுடைமை

உடைய ரெனப்படுவ தூக்கமஃ தில்லா
ருடைய துடையரோ மற்று. ௧

உள்ள முடைமை யுடைமை பொருளுடைமை
யில்லாதது நீங்கி விடும். ௨

ஆக்க மிழக்தேமென் றல்லா லருக்க
மொருவந்தங் கைத்துடை யார். ௩

ஆக்க மதர்வினைய செல்லு மசைவிலா
ஊக்க முடையா னுழை. ௪

வெள்ளத் தனைய மலர்நீட்ட மாந்தர்தம்
முள்ளத் தனைய துயர்வு. ௫

உள்ளுவ தெல்லா முயர்வுள்ளன் மற்றது
தள்ளினுந் தள்ளாமை நீர்த்து. ச

தைவிடத் தொல்கா ருரவோர் புதையம்பிற்
பட்டுப்பா னேற்றுங் களிறு. எ

உள்ள மிலாதவ ரெய்தா ருலகத்து
வள்ளிய மென்னுஞ் செருக்கு. அ

பரியது கூர்ங்கோட்ட தாயினும் யானை
வெரூஉம் புலிதாக் குறின். க

உரமொருவற் குள்ள வெறுக்கையஃ தில்லார்
மரமக்க ளாதலே வேறு. ஒ

கூ
பொருள் அதி. கூக அரசியல்

மடியின்மை

குடியென்னுங் குன்ற விளக்க மடியென்னு
மாசூர மாய்ந்து கெடும். க

மடியை மடியா வொழுகல் குடியைக்
குடியாக வேண்டு பவர். உ

மடிமடிக் கொண்டொழுகும் பேதை பிறந்த
குடிமடியுந் தன்னினு முந்து. ஊ

குடிமடிந்து குற்றம் பெருகு மடிமடிந்து
மாண்ட வுளுற்றி லவர்க்கு. ச

நெடுநீர் மறவி மடிதுயி லஞ்சுங்
கெடுநீரார் காமக் கலன். ஏ

படியுடையார் பற்றமைந்தக் கண்ணு மடியுடையார்
மாண்பய னெய்த லரிது. க

இடிபுரிந் தெள்ளுரு மெசாற் கேட்பர் மடிபுரிந்து
மாண்ட வுளுற்றி லவர். எ

மடிமை குடிமைக்கட் டங்கிற்றன் றென்னுர்க்
கடிமை புகுத்தி விடும். அ

குடியாண்மை யுள்வந்த குற்ற மொருவன்
மடியாண்மை மாற்றக் கெடும். க

மடியிலா மன்னவ னெய்து மடியனைத்தான்
ஞாலத் தெல்லா மொருங்கு. ஒ

ஆள்வினையுடைமை

அருமை யுடைத்தென் றசாவாமை வேண்டும்
பெருமை முயற்சி தரும். க

வினைக்கண் வினைகெட லோம்பல் வினைக்குறை
தீர்ந்தானிற் றீர்ந்தன் றலகு. உ
தாளாண்மை யென்னுந் தகைமைக்கட் டங்கிற்றே
வேளாண்மை யென்னுஞ் செருக்கு. ங
தாளாண்மை யில்லாதான் வேளாண்மை பேடிகை
வாளாண்மை போலக் கெடும். ச
இன்பம் விழையான் வினைவிழையான் றன்கேளிர்
துன்பந் துடைத்துன்றுந் தூண். ஞ
முயற்சி திருவினை யாக்கு முயற்றின்மை
யின்மை புகுத்தி விடும். ட
மடியுளாண் மாமுகடி யென்ப மடியிலான்
ஞெகிழா டாமரையி னாள். ண
பொறியின்மை யார்க்கும் பழியன் றறிவறிந்
தாள்வினை யின்மை பழி. அ
தெய்வத்தா னாகா தெனினு முயற்கிதன்
மெய்வருத்தக் கூலி தரும். க
ஊழையு முப்பக்கங் காண்ப ருலைவின்றித்
தாழா துளைற்று பவர். ஙி

இடுக்கணழியாமை

இடுக்கண் வருங்கா னகுக வதனை

யதித்தூர்வ தஃதொப்ப தில்.
வெள்ளத் தனைய விடும்பை யறிவுடையா
ரள்ளத்தி னள்ளக் கெடும். ௭
இடும்பைக் கிடும்பை படுப்ப திடும்பைக்
கிடும்பை படாஅ தவர். ௮
மதித்தவா யெல்லாம் பகடன்ற னுற்ற
விடுக்க ணிடர்ப்பா டெடைத்து. ௯
அடுக்கி வரினு மமுகிலா னுற்ற
விடுக்க ணிடுக்கட் படும். ௰
யுற்றேமென் றல்லற் படுபமோ பெற்றேமென்
றோம்புத றேற்றா தவர். ௰௧
இலக்க முடம்பிடும்பைக் கென்று கலக்கத்தைக்
கையாரூக் கொள்ளாதா மேல் ௰௨
இன்பம் விழையா விடும்பை யியல்பென்பான்
துன்ப முறுதல் லிலன். ௰௩

இன்பத்து ளின்பம் விழையாதான் துன்பத்துட
னென்ப முறுதல் லிலன். ௰௪
இன்னுமை யின்ப மெனக்கொளி னுகுத்தன்
னென்னுர் விழையுஞ் சிறப்பு. ௰௫

௬௯

அங்கவியல் அதி. ௬௰ திருக்குறள்

அமைச்சு

கருவியுங் காலமுஞ் செய்கையுஞ் செய்யு
மருவினையு மாண்ட தமைச்சு. ௧
வன்கண் குடிகாத்தல் கற்றறிதல் லாள்வினையோ
டைந்துடன் மாண்ட தமைச்சு. ௨
பிரித்தலும் பேணிக் கொளலும் பிரிந்தார்ப்
பொருத்தலும் வல்ல தமைச்சு. ௩

தெரிதலுந் தேர்ந்து செயலு மொருதலையாச
சொல்லலும் வல்ல தமைச்சு. ச

அறனறிந் தான்றமைந்த சொல்லானெஞ் ஞான்றும்
பிறனறிந்தான் றேர்ச்சித் துணை. இ

மதிநுட்ப நூலோ டுடையார்க் கதிநுட்பம்
யாவுள முன்னிற் பவை. க

செயற்கை யறிந்தக் கடைத்து முலகத
நியற்கை யறிந்து செயல். எ

அறிகொன் றறியா வினைனு முறுதி
புழையிருந்தான் கூறல் கடன். அ

பழுதெண்ணு மந்திரியிற் பக்கத்துட் டெவ்வோ
ரெழுபது கோடி புறம். க

முறைப்படச் சூழ்ந்து முடிவிலவே செய்வர்
பிறப்பா டிலாஅ தவர். ல

பொருள் அதி. கூடி அங்கவியல்

சொல்வன்மை

காகல மென்னு நலனுடைமை யச்சலம்
பாகலத் துள்ளதூஉ மன்று. க

ஆக்கமுங் கேடு மதனல் வருதலாற்
காத்தோம்பல் சொல்லின்கட் சோர்வு. உ

கேட்டார்ப் பிணிக்குந் தகையவாய்க் கேளாரும்
வேட்ப மொழிவதாஞ் சொல். ங

பிறனறிந்து சொல்லுக சொல்லே யதனை
யுறைனாரு ளாகனிஞூஉங் கில். ச

சொல்லுக சொல்லைப் பிறிதோர்சொ லச்சொல்ல
வல்லுஞ்சொ லின்மை யறிந்து. ஞ

வேட்பத்தாஞ் சொல்லிப் பிறர்சொற் பயன்மோடன்
மாட்சியின் மாசற்றார் கோள். ட

சொலல்வல்லன் சோர்விலனஞ்சா னவனை

யிகல்வெல்வல் யார்க்கு மரிது. ஏ

விரைந்து தொழில்கேட்கு ஞால நிரந்தினிது
சொல்லுதல் வல்லார்ப் பெறின். அ

பலசொல்லக் காமுறுவர் மன்றமா சற்ற
சிலசொல்ல றேற்ற தவர். க

இணரூழ்த்து நாரு மலரனையர் கற்ற
தினர விரித்துரையா தார். ம

வினைத்தூய்மை.

தூணைல மாக்கந் தானுடம் வினைநலம்
வேண்டிய வெல்லாந் தரும். ச

என்று மொருவுதல் வேண்டும் புகழொடு
நன்றி பயவா வினை. ஒ

ஒதல் வேண்டு மொளிமாழ்குஞ். செய்வினை
யாதது மென்று மவர். ஞ

இடுக்கட் படுதறு மிலிவந்த செய்யார்
நடுக்கற்ற காட்சி யவர். ட

எற்றென்னு நிராங்குவ செய்யற்க செய்வானேன்
மற்றன்ன செய்யாமை நன்று. ண

சான்றோள் பகிகாண்பா ரயிலுறுஞ் செய்யற்க
சான்றோர் பழிக்கும் வினை. த

பழிமலைந் தெய்திய வாக்கத்திற் சான்றோர்
கழிநல் குரவே தலை. ந

கடிந்த கடிந்தொரார் செய்தார்க் கவைதா
முடிந்தாலும் பீழை தரும். ப

அழக்கொண்ட வெல்லா மழப்போ மிழப்பினும்
பிற்பயக்கு நற்பா லவை. ம

சலத்தாற் பொருள்செய்தே மார்த்தல் பசுமட்
கலத்துணீர் பெய்திரீஇ யற்று. ய

வினைத்திட்பம்

வினைத்திட்ப மென்ப தொருவன் மனத்திட்ப
மற்றைய வெல்லாம் பிற. க

னுவெறுரா லுற்றபி லெல்காமை யிவலொண்ம

னுறென்ப சாய்ந்தவர் கோள். உ

கடைக்கொட்கச் செய்தக்க சாலும்வா வினை ... விகூட்டி
னனற்ற விழுமக் தரும். ங

சொல்லுதல் யார்க்கு மெளிய வரியவாஞ்
சொல்லிய வண்ணஞ் செயல். ச

வீறெய்தி மாண்டார் வினைத்திட்பம் வேண்தன்க
னூறெய்தி யுள்ளப் படும். ஞ

எண்ணிய வெண்ணியாங் கெய்துப வெண்ணியார்
திண்ணிய ராகப் பெறின். ட

உருவுகண் டெள்ளாமை வேண்டு முருளொருங்கூர்ச்
கச்சாணி யன்ன ருடைத்து. எ

சலங்காது கண்ட வினைக்கட் டளங்காது
துக்கங் கடிந்து செயல். அ

துன்ப முறவரினுஞ் செய்க துணிவாற்றி
யின்பம் பயக்கும் வினை. க

எனைத்திட்ப மெய்தியக் கண்ணும் வினைத்திட்பம்
வேண்டாரை வேண்டா துலகு. ஒ

சுஎ
அங்கவியல் அதி. சுஅ நிருக்குரள்

வினைசெயல்வகை

சூழ்ச்சி முடிவு துணிவெய்த லத்துணிபு
தாழ்ச்சியுட் டங்குத லீது. க

னகுகை னங்கிச் செயற்பால தஞ்சற்க
னஞ்சாது செய்யும் வினை. உ

ஒல்லுவ தொல்லாம் வினைகன்றே யொல்லாக்காற்
செல்லுவாய் சோக்கிச செயல். ங

தி தி

அன்புடைமை யான்மு குடிப்பிறத்தல் வேந்தவாம்
பண்புடைமை தானாப்பான் பண்பு. க
அன்பறி வாராய்ந்த சொல்வண்மை தானுரைப்பார்க்
கின்றி யமையாத மூன்று. உ
தானாரு தானல்வல்ல னாகுதல் வேலாருன்
வென்றி வினையுரைப்பான் பண்பு. ஙி
அறிவுரு வாராய்ந்த கல்வியிம் மூன்றன்
செறிவுடை யான்செல்க வினைக்கு. ச
தொகச்சொல்லித் தூவாத நீக்கி நகச்சொல்லி
கன்றி பயப்பதாந் தூது. ஞ
கற்றுக்கண் ணஞ்சான் செலச்சொல்லிக் காலதாற்
றக்க தறிவதாந் தூது. ட
டனறிந்து காலங் கருதி யிடனறிந்

தெண்ணி யுரைப்பான் றலை. எ

நய்மை துணைமை துணிவுடைமை யிம்மூன்றின்
வாய்மை வழியுரைப்பான் பண்பு. அ

விமோற்றம் வேந்தர்க் குரைப்பான் வமோற்றம்
வார்சோரா வன்க ணவன். க

இறுதி பயப்பினு மெஞ்சா திறைவற்
குறுதி பயப்பதாக் காது. ங

அங்கவியல் அதி. எய் திருக்குறள்

மன்னரைச்சேர்ந்தொழுகல்

அகலா தணுகாது தீக்காய்வார் போல்க
விகல்வேந்தர்ச் சேர்ந்தொழுகு வார். க

மன்னர் விழைப விழையாமை மன்னரான்
மன்னிய வாக்கந் தரும். உ

போற்றி னரியவை போற்றல் கடுத்தபின்
றேற்றுதல் யார்க்கு மரிது. ஙு

செவிச்சொல்லுஞ் சேர்ந்த நகையு மவித்தொழுக
லான்ற பெரியா ரகத்து. ச

எப்பொருளு மோரார் தொடாரார்மற் றப்பொருளை
விட்டக்காற் கேட்க மறை. ஞ

குறிப்பறிந்து காலங் கருதி வெறுப்பில
வேண்டு வேட்பச் சொலல். ட

வேட்பன சொல்லி வினையில வெஞ்ஞான்று
கேட்பினுஞ் சொல்லா விடல். ண

இகழ்ச்சி னினமுறைய ரென்றிகழார் சான்ற
வொளியோ டொழுகப் படும். த

கொளப்பட்டே மென்றெண்ணிக் கொள்மாத செய்யார்
துலக்கற்ற காட்சி யவர். ந

பழைய மெனக்கருதிப் பண்பல்ல செய்யுங்
கெழுதகைமை கேடு தரும். ப

குறிப்பறிதல்

கூருமை நோக்கிக் குறிப்பறிவ தெவ்வத்துள்ளான்று
மாருயிர் வையகத் தவர். க

ஐயப் படாஅ துகத்த துணர்வானை
தெய்வத்தோ டொப்பக் கொளல். உ

குறிப்பிற் குறிப்புணர் வாரை யுறுப்பினுள்
யாது கொடுத்துங் கொளல். ங

குறித்தது கூருமைக் கொள்வாரோ டேனை
யுறுப்போ ரனையரால் வேறு. ச

குறிப்பிற் குறிப்புணரா வாயி னுறுப்பினது
வென்ன பயத்தவோ கண். ஞ

அடுத்தது காட்டும் பளிக்குபோ னெஞ்சங்
கடுத்தது காட்டு முகம். ட

முகத்தின் முதுக்குறைந்த துண்டோ வுவப்பினுங்
காயினுங் தான்முந் துறும். எ

முகநோக்கி நிற்க வமையு மகநோக்கி
யுற்ற துணர்வார்ப் பெறின். அ

பகைமையுங் கேண்மையுங் கண்ணுரை யாகு மென்னின்
வகைமை யுணர்வார்ப் பெறின். க

நண்ணிய மென்பா ரனைக்குங்கோல் காணுங்காற்.
கண்ணல்ல தில்லை பிற. ல

எக
அங்கவியல் அதி. எஉ திருக்குறன்

அவையறிதல்

அவையறிந் தாராய்ந்து சொல்லுக சொல்லின்
றெவையறிந்த தன்மை யவர். க

இடைதெரிந்து நன்குணர்ந்து சொல்லுக சொல்லி
னடைதெரிந்த நன்மை யவர். உ

அவையறியார் சொல்லன்மேற் கொண்டவர் சொல்லின்
வகையறியார் வல்லதூஉ மில். ங

ஒளியார்முன் னெள்ளிய ராதல் வெளியார்முன்

வான்சுதை வண்ணஞ் கொளல். ச

கண்றென்ற வற்றுள்ரு நன்றே முதுவருண்
மூந்து கிளவாச் செறிவு. இ

ஆற்றி னிலேதளர்ந் தற்றே வியன்புல
மேற்றுணர்வார் முன்ன நிழுக்கு. உ

கற்றறிந்தார் கல்வி விளங்குங் கசடறச்
சொற்றெரிதல் வல்லா ரகத்து. எ

உணர்வ துடையார்முற் சொல்லல் வளர்வதன்
பாத்தியு ணீர்சொரிந் தற்று. அ

புல்லவையுட் பொச்சாந்துஞ் சொல்லற்க கல்லையு
ணன்கு செலச்சொல்லு வார். ஆ

அங்கணத்து ளுக்க வமிழ்தற்ரூற் றங்கணத்த
ரல்லார்முற் கோட்டி கொளல். இ

எஉ

பொருள் அதி. ஈக. அங்கவியல்

அவையஞ்சாமை

வகையறிந்து வல்லவை வாய்சோரார் சொல்லின்
ரெகையறிந்த வாய்மை யவர். க

கற்ரூருட் கற்ரு ரெனப்படுவர் கற்றுழுந்
கற்ற செலச்சொல்லு வார். உ

பகையத்துச சாவா ரெனிய ரரிய
ரவையஞ் தஞ்சா தவர். ட

கற்ரூர்முற் கற்ற செலச்சொல்லித் தாங்கற்ற
மிக்காருண் மிக்க கொளல். ஞ

ஆற்றி னவைவறிந்து கற்க வவையஞ்சா
மாற்றங் கொடுத்தற் பொருட்டு. ஙு

வாளொடென் வன்கண்ண ரல்லார்க்கு நூலொடெ
ணுண்ணவை யஞ்சு பவர்க்கு. ச

பகையகத்துப் பேடிகை யொள்வா ளவையகத்
தஞ்சு மவன்கற்ற நூல். எ

பல்லவை கற்றும் பயமிலரே நல்லையு
ணன்கு செலச்சொல்லா தார். அ

கல்லா தவரிற் கடையென்ப கற்றறிந்து
கல்லா ரவையஞ்சு வார். ஈ

உளரெனினு மில்லாரொ டொப்பர் களனஞ்சிக்
கற்ற செலசொல்லா தார். ஃ

எடு

அங்கவியல் அதி. எச திருக்குறள்

நாடு

தள்ளா விளையுளுந் தக்காருந் தாழ்விலாச
செல்வருஞ் சேர்வது நாடு. க
பெரும்பொருளாற் பெட்டக்க நாகி யருங்கேட்டா
லாற்ற விளைவது நாடு. உ
பொறையொருங்கு மேல்வருங்காற் றுங்கி யிறைவற்
கிறையொருங்கு நேர்வது நாடு. ங
உறுபசியு மோவாப் பிணியுஞ் செறுபகையுஞ்
சேரா தியல்வது நாடு. ச
பல்குழுவும் பாழ்செய்பு மூட்பகையும் வேந்தற்குக்
கொல்குறும்பு மில்லது நாடு. ஞ
கேடறியாக் கெட்ட விடத்தும் வளங்குன்ற
காடென்ப நாட்டிற் றலை. ட
இருபுனலும் வாய்ந்த மலையும் வருபுனலும்
வல்லரணு நாட்டிற் குறப்பு. ண
பிணியின்மை செல்வம் விளைவின்ப மோ
டணியென்ப நாட்டிற்கிவ் வைந்து. த
நாயிடன்ப நாடா வளத்தன காடல்ல
நாட வளந்தரு நாடு. ந
ஆங்கமை வெய்தியக் கண்ணும் பயனின்றே
வேந்தமை வில்லாத நாடு. ப

எசை

பொருள் அதி. எஇ அங்கவியல்

அரண்

ஆற்று பவர்க்கு மாண்பொரு ளஞ்சித்தற்
போற்று பவர்க்கும் பொருள். க

மணிநீரு மண்ணு மலையு மகழ்நிரைத்
தாகி முடைய தரண். -

உயர்வகலம் நிண்மை யருமையிந் நான்கு
ணமைவர ணைன்றுரைக்கு நூல். உ
சிறுகாப்பிற் பேரிடத்த தாகி யுறுபகை
யூக்க மழிப்ப தரண். ச

கொளற்கரிதாய்க் கொண்டகடபூப் பாகி பகுப்பார்
நிலைக்கெளிதா நீர தரண் ஞ
எல்லாப் பொருளு முடைத்தாய் வினைத்திறத்
தெல்லா ளுடைய தரண். ட
முற்றியு முற்ரு தெறிந்து மறைப்பழித்தும்
பற்றற் கரிய தரண். ண
முற்ருற்றி முற்றி யவரையும் பற்ருற்றிப்
பற்றியார் வெல்லு தரண். த
முனைமுகத்து மாற்றலர் சாய வினைமுகத்து
வீறெய்தி மாண்ட தரண். ந
எனைமாட்சித் தாகியக் கண்ணும் வினைமாட்சி
யில்லார்க ணில்ல தரண். ப

எஃ

அங்கவியல் அதி. ஈக இருக்குறள்

பொருள்செயல்வகை

பொருளல் லவரைப் பொருளாகச் செய்யும
பொருளல்ல தில்லை பொருள். க
இல்லாரை யெல்லாரு மெள்ளுவர் செல்வரை
யெல்லாருஞ் செய்வர் சிறப்பு. உ
பொருளென்னும் பொய்யா விளக்க மிருளறுக்கு

மெண்ணிய தேயத்துச் சென்று. ங

அறனீனு மின்பமு மீனுக் திறனறிந்து
தீதின்றி வந்த பொருள். ச

அருளோடு மன்பொடும் வாராப் பொருளாக்கம்
புல்லார் புரவ லிடல். ஞ

உறபொருளு முல்கு பொருளுந்தன் னென்னுர்த்
தெறுபொருளும் வேந்தன் பொருள். ட

அருளென்னு மன்பீன் குழவி பொருளென்னுஞ்
செல்வச் செவிலியா லுண்டு. ண

குன்றேறி யானைப்போர் கண்டற்றுற் றன்கைத்தொன்
றுண்டாகச செய்வான் வினை. அ

செய்க பொருளைச் செறுநர் செருக்கறுக்கு
மெஃகதனிற் கூரிய தில். க

ஒண்பொருள் காழ்ப்ப வியற்றியார்க் கெண்பொரு
ளேனை யிரண்டு மொருங்கு. ம

எக

பொருள் அதி. எப அங்கவியல்

படைமாட்சி

உறுப்பமைந் தூறஞ்சா வெல்படை வேந்தன்
வெறுக்கையு னெல்லாந் தலை. ர

உலைவிடத் தூறஞ்சா வன்கண் டொலைவிடத்துத்
தொல்படைக் கல்லா லரிது. ட

ஒவித்தக்கா லென்ன முவரி யெலிப்பகை
நாக முயிர்ப்பக் கெடும். ண

அழிவின் றறைபோகா தாகி வழிவந்த
வன்க ணதுவே படை. ச

கூற்றடன்று மேல்வரினுங் கூடி யெதிர்நிற்கு
மாற்ற லதுவே படை. ஞ

மறமான மாண்ட வழிச்செலவு தேற்ற
மெனநான்கே யேமம் படைக்கு. ட

தார்தாங்கிச் செல்வது தானை தலைவந்த
போர்தாங்கும் தன்மை யறிந்து. ஏ

அடற்றகையு மாற்றலு மில்லெனினுந் தானை
படைத்தகையாற் பாடு பெறும். அ

சிறுமையுஞ் செல்லாத் தினியும் வறுமையு
மில்லாயின் வெல்லும் படை. க

நிலைமக்கள் சால வுடைத்தெனினுந் தானை
தலைமக்க ளில்வழி யில். ய

படைச்செருக்கு

என்னேமுன் னில்லன்மின் றெவ்விர் பலரென்னே
முன்னின்று கன்னின் றவர். க

கான முடலெய்த வம்பினில் யானை
பிழைத்தவே லேந்த வினிது. உ

போராண்மை யென்ப தறுகணொன் றற்றகா
லூராண்மை மற்றது னெஃகு. ங

கைவேல் களிற்றெறு போக்கி வருபவர்
மெய்வேல் பறியா நகும். ச

விழித்தகண் வேல்கொண் டெறிய வழிததிமைப்பி
னேட்டன்றே வன்க ணவர்க்கு. ஞ

விழுப்புண் படாதநா ளெல்லாம வழுகினுள்
வைகுந்தன் னாளை யெடுத்து. ட

சுழலு மிசைவேண்டி வேண்டா வுயிரார்
கழல்யாப்புக் காரிகை நீர்த்து. ண

உறினுயி ரஞ்சா மறவ ரிறைவன்
செறினுஞ்சீர் குன்ற லிலர். அ

இழைத்த திகவாமைச் சாவாரை யாரே
பிழைத்த தொறுக்கிற் பவர். க

புரந்தார்கண் ணீர்மல்கச் சாகிற்பிற் சாக்கர
டிரந்திகோட் டக்க துடைத்து. ய

நட்பு

செயற்கரிய யாவுள நட்பி னதுபோல்
வினைக்கரிய யாவுள காப்பு. ச

கிழமை கிழவர் கேண்மை பிழைமதிப்
பின்னீ பேணுமார் நட்பு. ச

கவிகிறுறு நாணயம் போலும் பயிறுறும்
பண்புடை யாளர் தொடர்பு. ச.

கருதற் பொருட்டன்று நட்டன் மிகுதிக்கண்
மேற்செல் நிடித்தற் பொருட்டு. ச

புணர்ச்சி பழகுதல் வேண்டா வுணர்ச்சிதா
னட்பாங் கிழமை தரும். இ

முகநக நட்பது நட்பன்று நெஞ்சத்
தகநக நட்பது நட்பு. ச

அழிவி னவைநீக்கி யாறுய்த் தழிவின்க
ணல்ல லுழப்பதா நட்பு. ஈ

உடுக்கை யிழந்தவன் கைபோல வாங்கே
யிடுக்கண் களைவதா நட்பு. அ

நட்பிற்கு வீற்றிருக்கை யாதெனிற் கொட்பின்றி
யொல்லும்வா யூன்று நிலை. க

இனைய ரிவரெமக் கின்னம்யா மென்று
புனையிழை புல்லென்னு நட்பு. ஏ

நட்பாராய்தல்

நாடாது நட்டவிற் கேடில்லை நட்டபின்
வீடில்லை நட்பாள் பவர்க்கு. க

ஆய்ந்தாய்ந்து கொள்ளாதான் கேண்மை கடை முறை

தான்சாந் துயாந் தரும். உ

குணனுங் குடிமையுங் குற்றமுங் தன்றே
வினனு மறிந்தியாக்க நட்பு. ங

குடிப்பிறந்து தன்கட் பழிநாணு வானைக்
கொடுத்துங் கொளல்வேண்டு நட்பு. ச

அழச்சொலலி யலல நீடித்து வழகுறிய
வல்லார்கட் பாய்ந்து கொளல். ஞ

கேட்டினு முண்டோ ருறுதி கிளைஞரை
தீட்டி யளப்பதோர் கோல். ட

ஊதிய மென்ப தொருவற்குப் பேதையார்
கேண்மை யொரீஇ விடல். ண

உள்ளற்க வுள்ளுந் திறுகுவ கொள்ளற்க
வல்லற்க ணுற்றறுப்பார் நட்பு. த

கெடுங்காலைக் கைவிடுவார் கேண்மை யடுங்காலை
யுள்ளினு நோன்னுந் சுடும். ந

மருவுக மாசற்றார் கேண்மையொன் நீத்து
மொருவுக வொப்பிலார் நட்பு. ன

அய

பொருள் அதி. அக அங்கவியல்

பழைமை

பழமை யெனப்படுவ தியாதெனின் யாதுந்
கிழமையைச் சிந்திடா நட்பு. க

நட்பிற் குறப்புச கெழுதகைமை மற்றதற்
சுப்பாதல் சான்றோர் கடன். உ

பழகிய நட்பெவன் செய்யுங் கெழுதகைமை
செய்தாங் கமையாச் கடை. ஙூ

விழைதலையான் வேண்டியிருப்பர் கெழுதகையாற்
கோதாது நட்டார் செயின். ச

பேதைமை யொன்றே பெருங்கிழமை யென்றுணர்ந
தோதற்க நட்டார் செயின். ஞ

கல்லாக்க னின்றூர் நறவார் தொலைவிடத்துக்

தொல்லுலகத் தன்னின்றூர் தொடர்பு. க

அழிவந்த செய்யினு மன்பறூ ரன்பின்

வழிவந்த தேண்மை யவர். எ

கேளிழுக்கங் கேளாக் கெழுதகைமை வல்லார்க்கு

காளிழுக்க மட்டார் செயின். அ

கெடாஅ வழிவந்த கேண்மையார் கேண்மை

வீடாஅர் விழையு முலகு. க

விழையார் விழையப் படுபெ பழையார்கட்

பண்பிற் றலைப்பிரியா தார். டி

அதிகவியல் அதி. அட திருக்குறன்

தீநட்பு

பருகுவார் போலினும் பண்பிலார் கேண்மை

பெருகலிற் குன்ற விளிது. க

உறினட் டறிவனூரூ மொப்பிலார் கேண்மை

பெறினு மிழப்பினு மென். உ

உறுவது சீர்தூக்கு மட்டும் பெறுவது

கொள்வாரும் கள்வரு நேர். ஊ

அமரகத் தாற்றறுக்குங் கல்லாமா வன்னார்

தமரிற் றணிமை தலை. ச

செய்தேமந்த சாராச் சிறியவர் புன்கேண்மை

யெய்தலி னெய்தாமை நன்று. ஞ

பேதை பெருங்கெழீஇ நட்பி னறிவுடையா

ரேதின்மை கோடி யுறும். க

நகைவகைய ராகிய நட்பிற் பகைவராற்

பத்தடித்த கோடி யுறும். எ

ஒல்லுங் கருமு முடற்று பவர்கேண்மை

சொல்லாடார் சோர விடல். அ

கலவினு மின்னாது மன்னே வினைவேறு

சொல்வேறு பட்டார் தொடர்பு. க

எனைத்துங் குறுகுத லோம்பன் மனைக்கெழீஇ
மன்றிற் பழிப்பார் தொடர்பு. ஏ

அட

பொருள் அதி. அக அங்கவியல்

கூடாநட்பு

சீரிடங் காணி னெறிதற்குப் பட்டடை
கோரா கிறுத்தவர் நட்பு. ச

இனம்போன் றிணைமல்லா மீகண்மை மகளிர்
மனம்போல மேவற பம்பி. உ

பலருல்ல கற்றா கடைத்து மணருல்லா
காருதன மாணர்க் கரிவு. கூ

முகத்தி னினிய கொகுஅ வகத்தின்னு
வஞ்சனை யஞ்சப் படும். ள

மனதறி வணையா தவரை யினத்தொன்றுஞ்
சொல்லிறற் பேறறற்பாற் றன்று. இ

கூடாரைபோ னல்லவை சொல்லினு மொட்டார்சொ
லொல்லை யுணரப் படும். ஈ

சொல்வணக்க மொன்றோ டமைவன்றி வில்வணக்கந்
தீங்கு குறித்தமை யான். எ

தொழுதகை யுள்ளும் படையியாங்கு மொன்னு
ழுதகண் ணீரு மினைத்து. அ

மிகச்செய்து தம்மெள்ளு வாரை யகச்செய்து
கட்பினுட் சாப்புல்லற் பாற்று. கூ

பகைநட்பாக் காலம் வருங்கான் முகநட்
டகநட் பொரீஇ விடல். ஏ

அக

பேதைமை

பேதைமை யென்பதொன் றியாதெனி னீனஞ்
தீயம் போக விடல். ச

பேதைமையு ளெல்லாம் பேதைமை காதன்மை
கையல்ல தன்கட் செயல். உ

காணுமை நாடாமை காரின்மை யாதொன்றும்
பேணுமை பேதை தொழில். ங.

ஓதி யுணர்ந்தும் பிறர்க்குரைத்துந் தானடங்காப்
பேதையிற் பேதையா ரில். ச

ஒருமைச் செயலாற்றும் பேதை யெழுமையும்
தான்புக் கழுந்து மளறு. ஞ

பொய்படு மொன்றே புனைபூணுங் கையறியாப்
பேதை மீனமேற் கொளின். கூ

எதிலா ராரத் தமர்பிப்பர் பேதை
பெருஞ்செல்வ மூற்றக் கடை.. எ

மைய லொருவன் களித்தற்றாற் பேதைதன்
கையொன் றுடைமை பெறின். அ

பெரிதினிது பேதையார் கேண்மை பிரிவின்கட்
மீழை தருவதொன் றில். க

கழாஅக்கால் பள்ளியுள் வைத்தற்றாற் சான்றோர்
குழாஅத்துப் பேதை புகல். ஙி

அச

பொருள் அதி. அஞ அங்கவியல்

புல்லறிவாண்மை

அறிவின்மை யின்மையு ளின்மை பிறிதின்மை
யின்மையா வையா துலகு. க

அறிவிலா னெஞ்சுவக் கீதல் பிறிதியாது

இகல்

இகலென்ப வெல்லா வுயிர்க்கும் பகலென்னு
மண்பின்மை பார்க்கு நோய். க

பகல்கருதிப் பற்று செயினு மகல்கருதி
யின்னுசெய் யாமை தலை. உ

இகலென்னு மெவ்வநோய் நீக்கிற் றவலில்லாத
தாவில் விளக்கந் தரும். ங

இன்பத்து ளின்பம் பயக்கு மிகலென்னு
மன்பத்துட் டென்பங் கெடின். ச

இகலெதிர் சாய்ந்தொழுக வல்லாரை யாரே

மிகலூக்குந் தன்மை யவர். ஐ

இகலின் மிகலினி தென்பவன் வாழ்க்கை
தவலுங் கெடலு கணித்து. க

மிகன்மேவன் மெய்ப்பொருள் காணு நிகன்மேவ
லின்னு வறிவி னவர். ஙா

இகலிற் கெதிர்சாய்த லாக்க மதனை
மிகலூக்கி னூக்குமாங் கேடு. அ

இகல்காணு னுக்கம் வருங்கா லதனை
மிகல்காணுங் கேடு தாற்கு. ஈ

இகலாலு மின்னுத வெல்லா ரகலாலு
ரன்னய மென்னுஞ் செருக்கு. ஊ

பகைமாட்சி

வலியாக்கு மாறேற்ற லோம்புக வோம்பா
மெலியார்மேன் மேக பகை. எ

அன்பில னுன்ற துணையிலன் றான்றவ்வா
னென்பரியு மேதிலான் றப்பு. உ

அஞ்சு மறியா மமைவிலா னீகலான்
றஞ்ச மெளியன் பகைக்கு. ஊ

நீங்கான் வெகுளி நிறையிலை யெனஞ்ஞான்றும்
யாங்கணும் யார்க்கு மெளிது. ஏ

வழிமேக்கான் வாய்ப்பன செய்யான் பழிமேக்கான்
பண்பிலன் பற்றார்க் கினிது. ஐ

காணுங் கிளத்தான் கழிபெருங் காமத்தான்
பேணுமை பேணப் படும். ஒ

விகாமித்துங் கொள்ளான்மேண்டு மன்ற வதித்திருந்து
மாணுந செய்வான் பகை. ஓ

துணைநிலையுய்க் குற்றம் பலவாயின் மாற்றார்க்
கினனிலையு மேமாப் புடைத்து. அ
செறுவார்க்குச் சேணிகவா வின்ப மறிவிலா
வஞ்சும் பகைவர்ப் பெறின். ஆ
கல்லான் வெகுளுஞ் சிறுபொரு ளெஞ்ஞான்று
மொல்லானே யொல்லா தொளி. இ

அஎ

அங்கவியல் அதி. அஅ திருக்குறள்

பகைத்திறந்தெரிதல்

பகையென்னும் பண்பி லதனை யொருவ
னகையேயும் வேண்டற்பாற் றன்று. க
வில்லே ருழவர் பகைகொளினுங் கொள்ளற்க
சொல்லே ருழவர் பகை. உ
எழுற் றவரிலு மேழை தமியனுய்ப்
பல்லார் பகைகொள் பவன். ங
பகைநட்பாக் கொண்டொழுகும் பண்புடை யாளன
றகைமைக்கட் டங்கிற் றுலகு. ச
தன்றுணை யின்றுற் பகையிரண்டாற் ருனெருவ
னின்றுணையாக் கொள்கவற்றி னென்று. ஞ
தேறினுந் தேறு விழினு மழிவின்கட்
டேருன் பகாஅன் விடல். ட
நோவற்க நொந்த தறியார்க்கு மேவற்க
மென்மை பகைவ ராகத்து. ண
வகையறிந்து தற்செய்து தற்காப்ப ராயும்
பகைவர்கட் பட்ட செருக்கு. அ

இனைதாக முண்மரங் கொல்க களையுநர்
கைகொல்லுங் காழ்த்த விடத்து. கூ
உயிர்ப்ப வுளரல்லர் மன்ற செயிர்ப்பவர்
செம்மல் சிதைக்கலா தார். எ

அஅ

பொருள் அதி. அ+ அங்கவியல்

ஒப்பகை

நிழனீரு ளள்ளுத லின்ன சமர்நீரு
மின்னுவா நின்ன செயின். க

வாள்போல் பகைவனை யஞ்சற்க வஞ்சக
கேள்போல் பகைகூ தெடர்பு. உ
உட்பகை யுற்றார்த்தற் காக்க வுலைவிடத்து
மட்பகையின் மாணத் தெறும். ங
மனமாறு பட்பகை தீர்ந்தீ னினமாறு
மேதம் பலவுந் தரும். ச

உறன்முறையா லுட்பகை தீர்ந்தீ னென்றும்
னேதம் பலவுந் தரும். ஞ
ஒன்முறை யொன்றியார் சுட்பட லென்னு மொன்றஞ்
பொன்முறை யொன்ற லரிது. ட
செப்பின் புணர்ச்சிபோற் கூடினுங் கூடாதே
யுட்பகை யுற்ற குடி. ண
அரம்பொருத பொன்போலத் தேயு முரம்பொரு
துட்பகை யுற்ற குடி. த
எட்பக வன்ன சிறுமைத்தே யாயினு
மூட்பகை யுள்ளதாங் கேடு. ந
உடம்பா டிலாதவர் வாழ்க்கை குடங்கரு
ம்போ டடனுறைந் தற்று. ப

அங்கவியல் அதி. கூ திருக்குறள்

பெரியாரைப்பிழையாமை

ஆற்றுவா ராற்ற லிகழாமை போற்றுவார்
போற்றலு ளெல்லாந் தலை. க
பெரியாரைப் பேணு தொழுகிற் பெரியாராற்
பேரா விடும்பை தரும். உ
கெடல்வேண்டிற் கேளாது செய்க வடல்வேண்டி

ஞற்று பவர்க ணிழுக்கு. ௬

கூற்றத்தைக் கையால் விளித்தற்ரு லாற்றுவார்க்
காற்ருதா ரின்ன செயல். ௭

யாண்டுச்சென் றியாண்டு முளராகார் வெந்துப்பின்
வேந்து செறப்பட் டவர். ௮

எரியாற் சுடப்படினு முய்வுண்டா மூய்யார்
பெரியார்ப் பிழைத்தொழுகு வார். ௯

வகைமாண்ட வாழ்க்கையும் வான்பொருரு மென்னுந்
தகைமாண்ட தக்கார் செறின். ௧

குன்றன்னர் குன்ற மதிப்பிற் குடியொடு
நின்றன்னர் மாய்வர் நிலத்து. ௧௧

வந்திய கொள்கையார் சீறி னிடைமுரிந்து
வேந்தனும் வேந்து கெடும். ௧௨

இறந்தமைந்த சார்புடைய ராயினு மூய்யார்
சிறந்தமைந்த சீரார் செறின். ௧௩

கூ

பொருள் அதி. கூக அங்கவியல்

பெண்வழிச்சேறல்

மனைவிழைவார் மாண்பய னெய்தார் வினைவிழைகா
வேண்டாப் பொருளு மது. ௧

பேணுது பெண்விழைவா னுக்கர் பெரியதோர்
நாணுக நாணுத் தரும். ௨

இல்லாள்கட் டாழ்ந்த வியல்பின்மை யெஞ்ஞான்று
நல்லா ருணுத் தரும். ௩

மனையாளை யஞ்சு மறனமையி லானன்
வினையாண்மை வீறெய்த லின்று. ௪

இல்லாளை யஞ்சுவா னஞ்சுமற் றெஞ்ஞான்று
நல்வார்க்கு நல்ல செயல். ௫

இமையாரின் வாழினும் பாடிலரே யில்லா
னமையார்தோ ளஞ்சு பவர். ௬

பெண்ணேவல் செய்தொழுகு மாண்மையி னூன்மடைப்
பெண்ணே பெருமை யுடைத்து. எ

நட்டார் குறைமுடியார் நன்றூற்றூர் நன்னுதலான்
பெட்டாங் கொழுகு பவர். அ

அறவினையு மான்ற பொருளும் பிறவினையும்
பெண்ணேவல் செய்வார்க ணில். க

எண்சேர்ந்த நெஞ்சத் திடனுடையார்க் கெஞ்ஞான்றும்
பெண்சேர்ந்தாம் பேதைமை யில். ங

அங்கவியல் அதி. கூட திருக்குறள்

வரைவின்மகளிர்

அன்பன் மினையுயார் பொருள்வினையு மாய்மடியா
நின்சொ லிழுக்குத் துணை. க

பயன்மாக்கட் டண்புரைக்குப் பண்பின் மகளிர்
சயன்மடிந் தாற்ற லிடல். ட

பொருட்டெணமர் பொய்ப்பணை முயக்க மாரட்டணையர்
கேளிர்ப் பிணைபுணர்ந் தற்று. ண

பொருட்பொருளாப் புன்னலந் தோயா தருட்பொரு
ளாயு மறிவி னவர். த

பொதுவாதலா னன்னலம் புதையார் மதிநலத்தின்
மாண்ட வறிவி னவர். ந

தந்நலம் பாரிப்பார் தோயார் தலைசெருக்கிப்
புன்னலம் பாரிப்பார் தோள். ப

நிறைநெஞ்ச மில்லவர் தோய்வர் பிறநெஞ்சிற்
பேணிப் புணராபவர் தோள். ம

ஆயு மறிவின ரல்லார்க் கணங்கென்ப
மாய மகளிர் முயக்கு. அ

வரைவிலா மாணிழையார் மென்றோள் புரையிலாப்
பூரியர்க ளாழு மளறு. கூ

இருமனப் பெண்டிருங் கள்ளுங் கவறுங்

திருநீக்கப் பட்டார் தொடர்பு. ம

பொருள் அதி. கூட அங்கவியல்

கள்ளுண்ணாமை

உட்கப் படாஅ ரொளிபி. ப்ப ரெஞ்ஞான்று ந

கட்காதல் மேகாண்டொழுகு வார். க

உண்ணற்க கள்ளோ புணிலுண்ட சான்றோரு

மொண்ணப் படவேண்டா ரார். உ

சுன் ரண் முகத்தேயு மின்றைதா வெள்மற்றுச்

சான்றோர் முகத்துக் க ர. கூ

சாவெனன்று நல்லான் புறங்கூர்ந்தற்றே யாதொன்று

மேதமில் பெருங்குற்றத் தார்க்கு. ச

கையறி யாமை யுடைத்தே பிறாருள்கொ ழித்து

மெய்யறி யாமை கொளல். ஞ

துஞ்சினார் செத்தாரின் வேறல்ல ரெஞ்ஞான்று

நஞ்சுண்பார் கள்ளுண் பவர். ட

உள்ளொற்றி யுள்ளூர் நகப்படுங் ரெஞ்ஞான்று

கள்ளொற்றிக் கண்சாய் பவர். ண

களித்தறியே னென்பது கைவிடுக வெஞ்சற்

றொளித்தாலு மாங்கே நிகும். த

களித்தானைக் காரணங் காட்டுதல் தீம்நீர்ச்

குளித்தானைத் தீத்துரீஇ யற்று. ந

கள்ளுண்ணாப் போழ்திற் கபித்தானைக் காணுங்கா

லுள்ளான்கொ லுண்டதன் சோர்வு. ப

அங்கவியல் அதி. கச திருக்குறள்

சூது

வேண்டற்க வென்றிடினுஞ் சூதினை வென்றதூஉ

மூண்டிற்பொன் மீள்விழுங்கி யற்று. க

ஒன்றெய்தி நூறிழப்பி னுஞ்சூதர்க்கு முண்டாகுகொ

னன்றெய்தி வாழ்வதோ மாறு. உ

உருளாய மோவாது கூற்ற மபாருளாயம்
போலப் புறமே பறம். ஊ
சிறுமை பலசெய்து சீரழிக்குஞ் சூதின்
வறுமை தருவதொன் றில். ச

கவறுங் கழகமும் கையுந் தருக்கி
யிவறியா நில்லாகி யார். ஙி
அகடாரா ரல்ல லுழப்பர்சூ தென்னு
முகடியான் மூடப்பட் டார். ரு

பழகிய செல்வமும் பண்புங் கெடிக்குங்
கழகத்துக் காலை புகின். எ
பொருள்கெடுத்துப் பொய்மேற் கொளீஇ யருள்கெடுத்த
தல்ல லுழப்பிக்குஞ் சூது. அ
உடைசெல்வ மூணெளி கல்வியென் றைந்து
மடையாவா மாயங் கொளின். ரூ
இழத்தொறூஉங் காதலிக்குஞ் சூதேபோற் றுன்ப
மூழத்தொறூஉங் காதற் றுயிர். ல

ஊச

பொருள் அதி. கரி அங்கவியல்

மருந்து

மிகினுங் குறையினு நோய்செய்யு நூலோர்
வளிமுதலா வெண்ணிய மூன்று. க
மருந்தெனத வேண்டாவாம் யாக்கைக் கருந்திய
தற்றது போற்றி யுணின். உ
அற்ற லளவறிந் தண்க வமிதுடம்பு
பெற்ற னெடிதுய்க்கு மாறு. ஊ
அற்ற தறிந்து கடைப்பிடித்து மாறல்ல
துய்க்க துவரப் பசித்து. ச

மாறுபா டில்லாத வுண்டி மறைத்துண்ணி
னூறுபா டில்லை யுயிர்க்கு. ஞ

இழிவறிந் துண்பான்க ணின்பம்போ னிற்குங்
கழிபே ரிரையான்க ணேய். ங

தீயள வன்றித் தெரியான் பெரிதுண்ணி
னேயள வின்றிப் படும். எ

நோய்நாடி நோய்முத னாடி யதுதணிக்கும்
வாய்நாடி வாய்ப்பச் செயல். அ

உற்ற னளவும் பிணியளவுங் காலமுங்
கற்றன் கருதிச் செயல். க

உற்றவன் றீர்ப்பான் மருந்துழைச் செல்வானென்
றுழிபியல் அதி. கூ திருக்குறள்

குடிமை

இற்பிறந்தார் கண்ணல்லது மில்லை யியல்பாகச
செப்பமு நாணு மொருங்கு. க

ஒழுக்கமும் வாய்மையு நாணு மிம் மூன்று
மிழுக்கார் குடிப்பிறந் தார். உ

நகைவகை யின்சொ லிகழாமை நான்கும்
வகையென்ப வாய்மைக் குடிக்கு. ங

அடுக்கிய கோடி பெறினுங் குடிப்பிறந்தார்
குன்றுவ செய்ய லிலர். ச

வழங்குவ துள்வீழ்வ தாகச் கண்ணோடும் பழங்குடி
பண்பிற் றலைப்பிரி வின்று. ஞ

சலம்பற்றிச் சால்பிலை செய்யார்மா சற்ற
குலம்பற்றி வாழ்த லினன். ட

குடிப்பிறந்தார் கண்விளங்குங் குற்றம் விசும்பின்
மதிக்கண் மறுப்போ லுயர்ந்து. எ

நலத்தின்க ணூரின்மை தோன்றி னவனை

குலத்தின்கண் ணேயப் படும். அ

நிலத்தின் கிடந்தமை கால்காட்டுங காட்டுங

குலத்தின் பிறந்தார்வாய்ச் சொல். க

நலம்வேண்டி ஞணுலடமை வேண்டுவ் உலர்கேடுபின்

பொருள் அதி. கூள ஒழிபியல்

மானம்

இன்றி யமையாச் சிறப்பின வாயினுங

குன்ற வருப விடல். க

சீரினுஞ் சிறல்ல செய்யாரே சீரொடு

பேராணமை வேண்டு பவா. உ

பெருக்கத்து வேண்டுமை பணிரலு சிறிய

சுருக்கத்து வேண்டு முயாவு. ஊ

தலையி னிழிந்த மயிரனையா மாந்தா

நிலையி னிழிந்தக் கடை. எ

குனறி னனையாருங குன்றுவர் குன்றுவ

குன்றி யனைய செயின். ஏ

புகழின்றுற் புத்தேணுட் டுய்யாதா லென்மற்

றிகழுவார்பின் சென்று நிலை. ஈ

ஒட்டாரபின் சென்றொருவன் வாழ்தலி னதநிலையே

கெட்டா னெனப்படுத னனறு. எ

மருங்கோரமன் மானேம்பும் வா ; கணை பெருந்தகைமை

பீடழிய வந்த விடத்து. அ

மயிர்நீப்பின் வாழாக் கவரிமா வன்ன

ருயிர்நீப்பர் மானம் வரின். கூ

இளிவரின் வாழாத மான முடையா

ஒழிபியல் அதி. கூஅ திருக்குறன்

பெருமை

ஒளியொருவற் குள்ள வெறுக்கை யிளியொருவற்

கஃதிறந்து வாழ்தும் மெனல். க

பிறப்பொக்கு மெல்லா வுயிர்க்குஞ் சிறப்பொவ்வா

செய்தொழில் வேற்றுமை யான். உ

மேலிருந்து மேலல்லார் மேலல்லர் கீழிருந்துங்

கீழல்லார் கீழல் லவர். ஊ

ஒருமை மகளிரே போலப் பெருமையுந்

தன்னைத்தான் கொண்டொழுகி னுண்டு. எ

பெருமை யுடையவ ராற்றுவ ராற்றி

னருமை யுடைய செயல். ஏ

சிறியா ருணர்ச்சியு ளில்லை யெளியாரைப்

பேணிக்கொள் வேமென்னு நோக்கு. ஐ

இறப்பே புரிந்த தொழிற்குஞ் சிறப்புந்தான்

சீரல் லவர்கட் படின். ஒ

பணியுமா மென்றும் பெருமை சிறுமை

யணியுமாத் தன்னை வியந்து. ஓ

பெருமை பெருமித மின்மை சிறுமை

பெருமித மூர்ந்து விடல். ஔ

அற்ற மறைக்கும் பெருமை சிறுமைதான்

குற்றமே கூறி விடும். ஃ

பொருள் அதி. கூக ஒழிபியல்

சான்றாண்மை

கடனென்ப நல்லவை யெல்லாங் கடனறிந்து

சான்றாண்மை மேற்கொள் பவர்க்கு. க

குணநலஞ் சான்றோர் நலனே பிறநல

மெந்நலத் துள்ளதூஉ மன்று. உ

அன்பு நாண் ணொப்புர வு கண்ணோட்டம் வாய்மையோ

டைந்துசால் பூன்றிய தூண். ஊ

கொல்லா நலத்தது நோன்மை பிறர்தீமை

சொல்லா நலத்தது சால்பு. எ

ஆற்றுவா ராற்றல் பணித லதுசான்றோர்
மாற்றுரை மாற்றும் படை. இ

சால்பிற்குக் கட்டளை யாந்தனிற் றேர்வி
துலையல்லார் கண்ணுங் கொளல். உ
இன்றுசெய் தார்க்கு மினியவே செய்யாக்கா
லென்ன பயத்ததோ சால்பு. எ
இன்மை யொருவற் கிளிவன்று சால்பென்னுந்
திண்மையுண் டாகப் பெறின். அ
கூழி பெயரினும் தாம்பெயரார் சான்றுண்மைக்
காழி யெனப்படு வார். க
சான்றவர் சான்றுண்மை குன்றி னிருநிலந்தான்
ஓழிபியல் அதி. ர திருக்குறள்

பண்புடைமை

வண்பதத்தா லெய்த லெளிதென்ப யார்மாட்டும்
பண்புடைமை யென்னும் வழக்கு. க

அன்புடைமை யான்ற குடிப்பிறத்த லிவ்விரண்டும்
பண்புடைமை யென்னும் வழக்கு. உ

உறுப்பொத்தல் மக்களொப் பன்றால் வெறுத்தக்க
பண்பொத்த லொப்பதா மொப்பு. ங
நயனென்று நன்றி புரிந்த பயனுடையார்
பண்புபா ராட்டு முலகு. ச
கையுள்ளு மின்றி கிகழ்சார் பகையுள்ளும்
பண்புள பாடறிவார் மாட்டு. ஞ
பண்புடையார்ப் படுண் லெக மதுவின்றேறன்
மண்புக்கு மாய்வது மன். ட
அரம்போலுங் கூர்மைய ரேனு மரம்போல்வர்
மக்கட்பண் பில்லா தவர். ண
கண்பாற்று ராகி கயமில செய்வார்க்கும்
பண்பாற்று ராதல் கடை. த

கல்வல்ல நல்லார்க்கு மாயிரு ஞாலம்
பகலும்பாற் பட்டன் றிருள். க

பண்பிலான் பெற்ற பெருஞ்செல்வ நன்பால்
கலந்தீமை யாற்றிரிந் தற்று. ங

பொருள் அதி ரக ஒழிபியல்

நன்றியில செல்வம்

ன தகுதர ராயசாண ரமபருட பாருர ரீந்துன ன

மெதுதான செயககிடந்த ச

மபாருளா னெமெலாமெ ம ட கை

மருர ரக மாலைப பிறப்பு

ஏட டறி யசைவேள ட

ம்ரா ன தலக தப மபாளர
சமமென ரு ரனெனை ணுப ம ர ம ம ட

னசச ப படாதி தவ ம ஞ

மகாலப்பதூப துயபபதூ ரிளபா ர சந்தகிட

கேடியுண டாயினு ல ஙு

எரம பெருஞ்செவ ட ரன்றுவெ ன்ன கா ம ர

றீ வியலபிலா தான ரு

ஆறாதகொன றறற்ற ரான ம ம ர

பெறற ட யணலூத தந்த ஙி

நசச ப படாரவன செல்வ மயூரு
னாசசு மரமபழுத தறப. ஆ

அனபொரீஇத சறசெற நறதோ ரக தீட

வொணவபாருள மகாள ட பர ச

ருடைச செலவா சிறதுனி மாரி
வறஙகூர தினைய தடைத்து ஈ

ஒழிபியல் அதி. ஈட திருக்குறள்

நாணுடைமை

கருமத்தா னாணுத குணுக்கீ நிருநுத
னல்லடர் நாணுப் பிற. ௧

ஊனுடை யெசச மூயிர்க்கெல்லாம் வேதல்ல
நானுடைமை மாந்தர் சிறப்பு. ௨

ஊனைக் குறித்த வுயிரெல்லா நாணென்று
நன்மை குறித்தது சால்பு. ௩

அணியல்லோ நாணுடைமை சான்றோர்க் பல்கூன்றோறு
பிணியன்றோ :டி கடை. ௪

பிறர்பழியுந் தம்பழியு நாணுவார் நாணுச்
குறைபதி யென்னு முலகு. ௫

நாண்வேலி கொள்ளாது மன்னே வியன்குலம்
பேணலர் மேலா யவர். ௬

நாலை லுயிரைத் துறப்ப ருயிர்ப்பொருட்டா
லுண்டுறவார் நாலுள் பவர். ௭

பிறர்நாணத் தக்கது தானுணு லுயி
னறநாணத் தக்க துடைத்து. ௮

குலஞ்சுடுங் கொள்கை பிழைப்பி னலஞ்சுடு
நாணின்மை நின்றக் கடை. ௯

நாணகத் தில்லா நியக்க மரப்பாவை
நாணு லுயிர்மருட்டி யற்று. ௰

பொருள் அதி. ாக ழிபியல்

குடிசெயல்வகை

கருமஞ் செயவொருவன் கைந்மே னென்னும்
பெருமையிற் :டுடையது நில். ௧

ஆள்வினையு மான்ற வறிவு மெனவி :ண்டு
னீள்வினையா னீளுங் குடி. ௨

குடிசெய்வ லென்னு மொருவற்குத் தெய்வம்
மடிதற்றுத் தான்முந் துறும். ௬

சூழாமற் றூனே முடிவெய்துந் தன்குடியைத்
தாழா தெளுற்று பவர்க்கு. ௭

குற்ற மிலனாய்க் குடிசெய்து வாழ்வானைச்
சுற்றமாச் சுற்று முலகு. ௮

நல்லாண்மை யென்ப தொருவற்குத் தான்பிறந்த
வில்லாண்மை யாக்கிக் கொளல். ௯

அமரகத்து வன்கண்ணர் போலத் தமரகத்து
மாற்றுவார் மேற்றே பொறை. ௧

குடிசெய்வார்க் கில்லை பருவ மடிசெய்து
மானங் கருதக் கெடும். ௨

இடும்பைக்கே கொள்கலங் கொல்லோ தடும்பத்தைக்
குற்ற மறைப்பா னுடம்பு. ௩

இடுக்கண்கால் கொன்றிட வீழு மடுத்தன்று
நல்லா ளிலாக வுமை. ௪

ஒழிபியல் அதி. ஈக திருக்குறள்

உழவு

சழன்றுமேர்ப் பின்னை துலக யற்ஸ
லுழுத்து முப்பே தலை. ௧

உழுவா ருலகத்தார்க் காண்யஃ தாற்றா
தெழுவாரை யேல்லாம் பொறுத்து. ௨

உழுதுண்டு வாழ்வாரே வாழ்வார்மற் றெல்லார்
தொழுதுண்டு பின்செல் பவர். ௩

பலகுடை நீழ லுந் தங்குடைக்கீழ்க் காண்ப
நிலகுடை நீழ லவர். ௪

இலவா நிரப்பார்க்கென் றீவர் கரவாது
கைசெய்தூண் மாலை யவர். ௫

உழவினூர் கைம்மடங்கி னில்லை விளைவதூஉம்

விட்டேமென் பார்க்கு நீலை. ச

தொடப்புழுதி சஃசா வுணக்கிற் பிடித்தெருவும்
வேண்டாது சாலப் பயம். ஏ

எரினு ளன்ற லெருவிடுதல் கட்டபி
னீரினு ளன்றதன் காப்பு. அ

செல்லான் கிழவ னிருப்பி னிலம்புலப்
தில்லாளி னூட லிடும். க

இலமென் றசைஇ யிருப்பாரைக் காணி
னிலமென்னு நல்லா ளகும். ஐ

பொருள் அதி. நாடு ஒழிபியல்

நல் தாரவு

இன்மையி னின்றுதை நியாதெனி னின்மையி
னின்மையே யின்ன தது. க

இன்னா யெனவொரு பாவி மறுமையு
மிம்மையு நின்றி வரும். உ

தொல்வரைத் தோலுங் கெடுக்குந தொகையாக
நல்குர வென்னு நசை. ங

இற்பிறந்தார் கண்ணேயு மின்மை யிளிவந்த
சொற்பிறக்குஞ் சோர்வு தரும். ச

நல்குர வென்னு மிடும்பையுட் பல்குரைத்
தன்பங்கள் சென்று படும். ஞ

சுற்பொரு ணன்குணர்ந்து சொல்லினு நல்கூர்ந்தார்
சொற்பொருள் சோர்வு படும். ஈ

மறந்தாரா நல்குர வின்றதா யாரும்
பிறன்போல நோக்கப் படும். எ

இன்றும் வருவது கொல்லோ கொருநாளுங்
கொன்றது போலு நிரப்பு. ஸ

கொருப்பினுட் டுஞ்சலு மாகு நிரப்பினுள்
யாதொன்றுங் கண்பா டரிது. க

நிப்புர விவ்லார் துவ்வாத் திறவாமை

இரவு

இரக்க விரத்தக்கார்க் காளிர்ப் கரப்ப
னவர்பழி தம்பழி யன்ற. க
இன்ப மொருவற் கிரத்த னிரக்தலை
துன்ப முறுஅ வரின். உ
கரப்பிலா நெஞ்சிற் கடனறிவார் முன்னின்
றிரப்புமோ ரேஎ ருடைத்து. ங
இரத்தலு மீதலே போலுங் கரத்தல்
கனவிலுக் தேற்றுதார் மாட்டு. ச
கரப்பிலார் வையகத் துண்மையாற் கண்ணுள்
நிரப்பவர் மேற்கொள் வது. ஞ
கரப்பிடும்பை யில்லாரைக் காணி னிரப்பிடும்பை
யெல்லா மொருங்கு கெடும். ஙு

இகழ்ந்தென்னா தீவாரைக காணின் மகிழ்துள்ள
மூள்ளு ளுவப்ப தடைத்து. ஸ
இரப்பாரை யில்லாயி னீர்ங்கண்மா ஞால
மரப்பாவை சென்றுவந் நற்று. அ
ஈவார்க ணென்னுண்டாந் தோற்ற மிரந்துகோண்
மேவா ரிலாஅக் கடை. க
இரப்பான் வெகுளாமை வேண்டு மிரப்பிடும்பை
தானேயுள் சாலுங் கரி. ல
பொருள் அதி. ஈஎ ஒழிபியல்

இரவச்சம்

கரவா துவந்நீயுங் கண்ணன்னர் கண்ணு
மிரவாமை கோடி யுறும். க
இரந்து முயிர்வாழ்தல் வேண்டிற் பரந்து
கெடுக வுலகியற்றி யான். உ
இன்மை யிடும்பை யிரந்துதீர் வாமென்னும்

வன்மையின் வன்பாட்ட தில். ங

இடமெல்லாங் கொள்ளாத் தகைத்தே யிடமில்லாக்
காலு மிரவொல்லாச் சால்பு.

தெண்ணீ ரடுபுத்தை யாய்லுந் தாடந்த
வண்ணலி னுங்கினிய தில். இ

ஆவிற்கு நீரென் றிரப்பினு நாவிற்
கிரவி னிளிவந்த தில். ச

இரப்ப னிரப்பாரை யெல்லா மிரப்பிற்
கரப்பா நிரவன்மி னென்று. எ

இரவென்னு மேமாப்பு ரோணி கரவென்னும்
பார்தாக்கப் பக்கு விடும். அ

இரவுள்ள வுள்ள முருகுங் கரவுள்ள
வுள்ளதூ உ மின்றிக் கெடும். க

கரப்பவர்க் கியாங்கொளிக்குங் கொல்லோ விரப்பவர்
சொல்லாடப் போழ முயிர். ம

ஒழிபியல் அதி. ாஅ திருக்குறள்

கயமை

மகசமே போல்வா கயவ ரகரன்னா
வொப்பாரி யாங்கண்ட தில். க

நன்றறி வாரிற் கயவர் திருவுடையர்
நெஞ்சத் தவலம் மிலர். உ

தேஉ ரனையர் கயவ ரவருந்தா
மேவன செய்தொழுக லான். ங

அகப்பட்டி யாவாரைச் காணி னயவரின்
நகப்பட்டெ செம்மாக்குங் ரீ. ச

அச்சமே கீழ்கள தாசார மெச்ச
தவாவுண்டே லுண்டாஞ் சிறிது. இ

நகைபறை யன்னர் கயவர்தாங் கேட்ட
பறைபிறர்க் குய்த்துரைக்க லான். ச

ஈர்ங்கை விதிரார் கயவர் சொடிறுடைக்குங்
கூன்கைய ரல்லா தவர்க்கு. எ

சொல்லப் பயன்படுவ சான்றோர் கரும்புபோற்
கொல்லப் பயன்படுங் கீழ். அ

டுப்பதூஉம் முண்பதூஉ நாணிற் பிறர்மேல்
யிக்காண வற்றாகுங் கீழ். க

ற்றிற் குரியர் கயவரொன் றுற்றக்கால்
ற்றற் குரியர் வினைர்து. ல

கயத்துயாவ

அதி. ஈக களவியல்

தகையணங்குறுத்தல்

அனங்குகொ லாய்மயில் கொல்லோ கனங்குழை
மாதர்கொன் மாலுமென் னெஞ்சு. க

நோக்கினு நோக்கெதிர் நோக்குத நுண்கணங்கு
தானைக்கொண் டன்ன துடைத்து. உ

பண்டறியேன் கூற்றென் பதனை யினியறிந்தேன்
பெண்டகையாற் பேரமர்க் கட்டு. ங

கண்டா ருயிருண்ணுங் தோற்றத்தார் பெண்டகைப்
பேதைக் கமர்த்தன கண். ச

கூற்றமோ கண்ணே பிணையோ மடமர
னோக்கமிம் மூன்று முடைத்து. ஞ

கொடும்புருவங் கோடா மறைப்பி னெடுங்கணர்
செய்யல மன்னிவள் கண். ட

கடாஅக் களிற்றின்மேற் கட்படா மாதர்
படாஅ முலைமேற் றுகில். ண

ஒண்ணுதற் கோஒ வுடைத்தே ஞாட்பினு
ணண்ணரு முட்குமென் பீடு. அ

பிணையேர் மடநோக்கு காணு முடையாட்
கணியெவனே வேதில தந்து. க
உண்டார்க ணல்ல தகைமுக் காமம்போற்
கண்டார் மகிழ்செய்த வின்று. ல

காவியம் அதி. ஈரு திருக்குறன்

குறிப்பறிதல்

திருநோக்கு நண்ணுதலுள்ள தொருநோக்கு
நோயநோ யாகன் றுயிர்க்காய் மருந்து. க
கண்களவு மென்னெஞ்சு முண்டுகாக் காமத்திற்
செம்பாக மன்று பெரிது. உ
நோக்கினு மேலுக்கு மிறைஞ்சினு மாந்தளிர்
மெய்ப்பசலை யள்ளுமென் னீர். ங
யாமுற்ற நோய்க்கு மருந்தாகி நீத்தார்க்கு நோய்காக்குங்
காமனே மேம்பட்ட தேர். ச

குறிப்பொடுங்கோ காணாமை யல்லா லெவராலுங்
குறிக்கணிக்குந் தோற்பவ ரில. ஞ
உருவுந் தகைபோற் பசலையுங் கொடுஆர்செ
லெல்லியு ணாடப் படும். ட
செயலற்ற நீரெல்லுந் தேற்றார்போ லேக்கு
முயலாமைபோன் றுற்றார் குறிப்பு. ண
அணையியற் குண்டாண்டோ ரேளர்யா லேக்கப்
பணையினான் மாய்ய ரகும். த

எவ்வார் போலப் பொதுநோக்கு நோக்குதல்
கவ்வார்கண் ணேயுள. ந
கண்மூடு கண்ணீரை நோக்கொக்கின் வாய்ச்சொற்க
ளென்ன பயனு மில. ப

காமம் அதி. கஉக காவியல்

புணர்ச்சிமகிழ்தல்

கண்டுகேட் டுண்டெயிர்த் துற்றறியு மைம்புலனு
மொண்டொடி கண்மே யுள. ௬

பிணிக்கு மருந்து பிறமன் னணியிழை
தன்னெஞ்சுக் தானே மருந்து. ௭

தாம்வீழ்வார் மென்றோட் டுயிலி னினிதுகொ
லாமரைக் கண்ணு ளுலகு. ௮

நீங்கிற் றெறாஉங் குறுகுங்காற் றண்ணென்னுந்
தீயாண்டுப் பெற்ற னிவள். ௯

வேட்ட பொழுதி னவையவை போலுமே
தோட்டார் கதுப்பி னவள். ௰

உறுதோ றுயிர்தளிர்ப்பத் தீண்டலாற் பேதைக்
கமிழ்தி னியன்றன தோள். ௧

தம்மி னிருந்து தமதுபாத் துண்டற்று
லம்மா வரிவை முயக்கு. ௨

வீழு மிருவர்க் கினிதே வளியிடை
போழப் படாஅ முயக்கு. ௩

கூடி யுணர்தல் புணர்ந்து டினைகாமங்
கூடியார் பெற்ற பயன். ௪

அறிதோ றறியாமை கண்டற்றுத் காமஞ்
செறிதோறுஞ் சேயிழை மாட்டு. ௫

களவியல் **அதி. ௧௧௨** **திருக்குறள்**

தலம்புனைந் துரைத்தல்

நன்னீரை வாழி யனிச்சமே தின்னீரை
மென்னீரள் யாம்வீழ் பவள். ௧

மலர்காணின் மையாத்தி நெஞ்சே யிவள்கண்
பலர்காணும் பூவொக்கு மென்று. ௨

முறிமேனி முத்த முறுவல் வெறிநாற்றம்
வேலுண்கண் வேய்ற்தோ ளவட்கு. ௩

காணிற் குவளை கவிழ்ந்து நிலனேக்கு
மாணிழை கண்ணெவ்வே மென்று. ௪

அனிசசப்பூச் சால்கலோயாள் பெய்தா னுடைப்பிற்கு
சல்ல படாஅ பறை. ஞ

மதியு மடந்தை முகனு மறியா
பதியிற் கலங்கிய மீன். ச

அறுவாய் நிறைந்த வலிர்மதிக்குப் போல
மறுவுண்டோ மாதர் முகத்து. ஈ

மாதர் முகம்போ லொளிவிட வல்லையேற்
காதலே வாழி மதி. அ

மலரன்ன கண்ணுண் முகமொத்தி யாயிற்
பலர்காணத் தோன்றன் மதி. க

அனிச்சமு மன்னத்தின் றூவியு மாத
ரடிக்கு நெருஞ்சிப் பழம். ம

ககஉ.

சாமம் அதி. ககூ களவியல்

காதற்சிறப்புரைத்தல்

பாலொடு தேன்கலந் தற்றே பணிமொழி
வாலெயி றூறிய நீர். க

உடம்பொ டுயிரிடை யென்னமற் றன்ன
மடந்தையொ டெம்மிடை நட்பு. உ

சுரும்மணியிற் பாவாய்நீ போதாயாம் வீழ்ந்
திருந்துதற் கில்லை யிடம். ங

வாழ்நா ளுயிர்க்கன்ன ளாயிழை சாத
லதற்கன்ன ணீங்கு மிடத்து. ச

உள்ளுவன் மன்யான் மறப்பின் மறப்பதியே
னெஞ்ளமர்க் கண்ணுள் குணம். ஞ

கண்ணுள்ளிற் போகா நிமைப்பிற் பருவரார்
நுண்ணியரெங் காத லவர். ஃ

கண்ணுள்ளார் காத லவராகக் கண்ணு
மெழுதேங் கரப்பாக் கறிந்து. எ

நெஞ்சத்தார் காத லவராக வெய்துண்ட
லுஞ்சுதும் வேபாக் கறிந்து. அ

இமைப்பிற் கரப்பாக் கறிவ லினைத்திற்கே
யேதில ரென்னுமிவ ஞர். க

உவந்துறைவ ருள்ளத்து ளென்று மகந்துறைவ
ரேதில ரென்னுமிவ் வூர். ய

நாணுத்துறவுரைத்தல்

காம முழுத்து வருந்தினுக் கேம
மடலல்ல தில்லை வலி. ச

நோனு வுடம்பு முயிரு மடலேற
நாணினை நீக்கி நிறுத்து. ஒ

நாணெனுஞ் நல்லாண்மை பண்பில ரென்ப மறைமுடைபேன்
காமுற்ற ரேறு மடல். ஙூ

காமக் கடும்புன லுய்க்குமே யாணெஞ்சி
நல்லாண்மை யென்னும் புணை. ச

தொடலைக் குறுந்தொ டித்தாண் மடலொடு
மாலை யுழக்குந் துயர். ஞ

மடலூர்தல் யாமத்து முள்ளுவேன் மன்ற
படலொல்லா பேதைக்கென் கண். ஸ

கடலன்ன காம முழுத்து மடலேறுப்
பெண்ணிற் பெருந்தக்க தில். ஙி

நிறையரியர் மன்னளிய ரென்னாது காம
மறையிறந்து மன்று படும். ஆ

அறிகிலா ரெல்லாரு மென்றேய்யன் காம
மறுகின் மறுகு மருண்டு. க

யாங்கண்ணிற் காண கருப வறிவில்லார்
யாம்பட்ட தாம்படா வாறு. ய

அலரறிவுறுத்தல்

அலரெமு வாருயிர் கிற்கு மரணைப்
பலரறியார் பாக்கியத் தாள். க
மலரன்ன கண்ணு ளாருலமை யுரியா
தலரெமும் கிற்குத் தகைத்து. உ
ஊரு அமேதா வூரறிந்த வெளவை யதனைப்
பெரு அது பெற்றன்ன நீர்த்து. ங
களவையார் கவவிது காம மதுவின்றேற்
றவ்வென்னு தன்மை பழித்து. ச
கரித்தொறுங் கள்ளுண்டல் வேட்டற்றாற் காமம்
வெளிப்படுங் தோறு நினிது. ஞ
கண்டது மன்னு மொருதா னலர்மன்னுங்
கிங்களைப் பாம்புகொன் டற்று. ட
உலரயர் கௌவை யெருவாக வண்ணைசொன்
னீராக நீளுமிங் கோய்த. ண
வெய்யா வொரிரு துப்பே மென்றற்றாற் பிணையலாற்
காம நுதுப்பே மெனல். அ
அலர்காண வொல்வதோ வுற்சலோம் பென்றூர்
பலர்காண நீத்தக் கடை. க
தாம்வேண்டி னல்குவர் காதலர் யாம்வேண்டுங்
கௌவை யெடுக்கு மிவ்வூர். ஙி

கற்பியல் அதி. ககசு திருக்குறள்

பிரிவாற்றாமை

செல்லாமை யுண்டே லெனக்குரை மற்றுநின்
வல்லரவு வாழ்வார்க் குரை. க

இன்க ணுடைத்தவர் பார்வல் பிரிவஞ்சுர்
புன்க ணுடைத்தாற் புணர்வு. க

அரிதரோ தேற்ற மறிவுடையார் கண்ணும்
பிரிவோ ரிடத்துண்மை யான். ங

அளித்தஞ்ச லென்றவர் கீப்பிற் றெளித்தசொற்
றேறியார்க் குண்டோ தவறு. ச

ஓம்பி ணைமைந்தார் பிரிவோம்பன் மற்றவர்
நீங்கி னரிதாற் புணர்வு. ஞ

பிரியுரைக்கும் வன்கண்ண ராயி னரிதவர்
நல்குவ ரென்னு மசை. ட

துறைவன் றுறந்தமை தூற்றுகொன் முன்கை
யிறையிறவா நின்ற வளை. ண

இன்ன தினனில்லூர் வாழ்த லதனினு
மின்ன தினியார்ப் பிரிவு. த

தொடிற்சுடி னல்லது காமநோய் போல
விடிற்சுட லாற்றுமோ தீ. ந

அரிதாற்றி யல்லலைய் நீக்கிப் பிரிவாற்றிப்
பின்னிருந்து வாழ்வார் பலர். ல

காமம் அதி. ககள கற்பியல்

படர்மெலிந்திரங்கல்

மறைப்பேன்மன் யானிஃதோ நோயை யிறைபபவர்க்
கூற்றுநீர் போல விகும். க

கரத்தலு மாற்றேனிந் நோயைநோ ப செய்தார்க்
குரைத்தலு நாணுத் தரும். உ

காமமு நாணு முயிர்காவாத் தூங்குமென
னேழை யுடம்பி னகத்து. ங

காமக் கடன்மன்னு மூண்டே யதுநீந்து
மேமப் புணைமன்னு மில். ச

துப்பி னெவனுவர் மற்கொ றுயாவதவு
நட்பினு ளாற்று பவர். ஞ

இன்பங் கடன்மற்றுக் காம மஃதெய்தற்
றுன்ப மதனிற் பெரிது. சு

காமக் கடும்புன னீர்க்குக் கரைகாணேன்
யாமாத்தும் யானே யுளேன். எ

மண்ணுயி ரெல்லாந் துயிற்றி யளித்திரா
வெண்ணல்ல தில்லை துணை. அ

கொடியார் கொடுமையிற் றூங்கொடிய விக்கா
ணெடிய கழிவு மிரா. க

உள்ளம்போன் றுள்வழிச செல்கிற்பின் வெள்ளநீர்
நீந்தல மன்னோவென் கண் யி

கற்பியல் அதி. ககஅ திருக்குறள்

கண்விதுப்பழிதல்

கண்டாங் கழுதுவதன் கொலோ தண்டாநோய்
தாங்காட்ட யாங்கண் டது. க

தெரிந்துணரா நோக்கிய வுண்கண் பரிந்துணராட்
பைத லுழப்ப தெவன். உ

கனலுமெனத் தானெக்கிற் றாமே கலுழு
மிதுநகத் தக்க தடைத்து. ஙூ

பெயலாற்று நீருலந்த வுண்க ணுயலாற்று
வுய்வினோ யென்க ணினைந்து. ச

படலாற்று பைத லுழக்குங் கடலாற்றுக்
காமநோய் செய்தவென் கண். ஞ

தெரிவரிதே யெமக்கிந்நோய் செய்தகண்
டாஅ மிதற்பட் டது. ட

உழந்துழந் துண்ணீ ரறாக விமைந்திமைத்து
வேண்டி யவர்க்கண்ட கண். எ

பேணாது பெட்டா ருளர்மன்னோ மற்றவர்க்
காணா தமைவில கண். அ

வாராக்காற் றுஞ்சா வரிற்றுஞ்சா வாயிடை
யாரஞ ருற்றன கண். க

மறைபெற லூரார்க் கரிதன்று லெம்போ

பசப்புறுபருவரல்

நயந்தவர்க்கு ல்லாமை ம்ர்க்தேன் பசத்தவெண்
பண்பியார்க் குரைக்கோ பிற. க

அவர்தந்தா ரென்னூர் நகையா லிவர்தந்தி ன்
மேனிமே லூரும் பசப்பு. உ

சாயலு நாணு மவர்கொண்டார் கைம்மாறு
நோயும் பசலையுந் தந்து. ங

உளளுவன் மன்யா னுரைப்ப தவர்நிறமாற்
கள்ளம் பிறவோ பசப்பு. ச

உவக்காணெங் காதலர் செல்வா ரிவக்காணென்
மேனிப் பசப்பூர் வது. ஞ

வினைக்கற்றம் பார்க்கு மருளேபோற் கொண்கன்
முயக்கற்றம் பார்க்கும் பசப்பு. ஞ

புல்லிக் கிடந்தேன் புடைபெயர்ந்தே னவ்வளவி
லள்ளிக்கொள் வற்றே பசப்பு. எ

பசந்தா ரிவளென்ப தல்லா லிவளைத்
துறந்தா ரவரென்பா ரில். அ

பசக்கமற் பட்டாங்கென் மேனி நயப்பித்தார்
நன்னிலைய ராவ ரெனின். கூ

பசப்பெனப் போர்பெறுத னன்றே நயப்பித்தார்
கல்காமை தூற்று ரெனின். ல

ககக

கற்பியல் அதி. கஉல திருக்குறள்

தனிப்படர்மிகுதி

தாமவீழ்வா தம்வீழ்ப் பெற்றவர் பெற்றாரே
காமத்துக் காழில் கனி. க

வாழவார்க்கு வானம் பயற்றற்றால் வீழ்வார்க்கு
வீழவா ரளிக்கு மளி. உ

வீழுநர் வீழப் படுவார்க் கமையுமே
வாழுந மென்னுஞ் செருக்கு. ஊ

வீழப் படுவார் கெழீஇயிலர் தாம்வீழ்வார்
வீழப் படாஅ ரெனின். ச

காங்காதல் கொண்டார் நமக்கெவன் செய்பவோ
தாங்காதல் கொள்ளாக் கடை. ஙி

ஒருதலையா னின்னுது காமங்காப் போல
விருதலை யானு மினிது. ஈ

பருவரலும் பைதலுங் காணுன்கொல் காம
னொருவற்க ணின்றொழுகு வான். ஏ

வீழ்வாரி னின்சொற் பெறுஅ துலகத்து
வாழ்வாரின் வன்கணா ரில். அ

கசைஇயா ரல்கா ரெனினு மவர்மாட்
டிசையு மினிய செவிக்கு. ஊ

உருஅர்க் குறுநோ யுரைப்பாய் கடலேச
செருஅஅய் வாழிய நெஞ்சு. ஐ

கஉ
காமம் அதி. கஉக கற்பியல்

நினைந்தவர்புலம்பல்

உள்ளினு ளூர்ப் பெருமகிழ் செய்தலாற்
கள்ளினுங் காம மினிது. ச

எனைத்தொன் றினிதேகாண் காமஞ் தாம் வீழ்வார்
நினைப்ப வருவதொன் றில். உ

நினைப்பவர் போன்று நினையார்கொ றம்மை
நினைப்பது போன்று மெதும். ஊ

யாமு மூனேங்கொ லவர்கெஞ்சத் தெந்கெஞ்சத்
தோமு முளரே யவர். ச

நக்கெஞ்சத் தெம்மைக் கழிகொண்டார் காணுர்கொ
லெக்கெஞ்சத் தோவா வரல். ஙி

மற்றியா னென்னுளேன் மன்னே வவரொடியா
னுற்றதா னுள்ள வுளேன். ஈ
மறப்பி னெவனுவன் மற்கொன் மறப்பறியேன்
உள்ளினு முள்ளஞ் சுடும். எ

எனைத்து னினைப்பினுங் காயா ரனைத்தன்றே
காதலர் செய்யுஞ் சிறப்பு. அ
விளியுமெ னின்னுயிர் வேறல்ல மென்பா
ரளியின்மை யாற்ற நினைந்து. ஆ
விடாஅது சென்றுரைக் கண்ணினுற் காணப்
படாஅதி வாழி மதி. ஏ

கஉக

கற்பியல் அதி. கஉஉ திருக்குறள்

கனவுநிலையுரைத்தல்

காதலர் தூதொடு வந்த கனவினுக்
கியாதுசெய் வேன்கொல் விருந்து. க
கயலுண்கண் யானிரப்பத் தஞ்சிற் கலந்தார்க்
குயலுண்மை சாற்றுவேன் மன். உ
கனவினு னல்கா ருவரைக் கனவினுற்
காண்டலி னுண்டென் னுயிர். ஊ
கனவினு னுண்டாதுங் காம நனவினு
னல்காரை நாடித் தரற்கு. ச
நனவினுற் கண்டனூ மாங்கே கனவுந்தான்
கண்ட பொழுதே யினிது. ஞ
நனவென வொன்றில்லை யாயிற் கனவினுற்
காதலர் நீங்கலர் மன். ட
கனவினு னல்காக் கொடியார் கனவினு
னென்னெம்மைப் பீழிப் பது. ண
தஞ்சுங்காற் றுணைமேல ராகி விழிக்குங்கா
னெஞ்சத்த ராவர் விரைந்து. அ
கனவினு னல்காரை நோவர் கனவினுற்
காதலர்க் காணு தவர். க

கனவிலு னைந்தா ரென்பர் கனவிலுற்
காணர்கொ லிவ்வூ ரவர். ய

கூஉ

காமம் அதி. கஉக கற்பியல்

பொழுதுகண்டிரங்கல்

மாலையோ வல்லே மணந்தா ருயிருண்ணும்
வேலோ வாழி பொழுது. க
புன்கண்ணை வாழி மருண்மாலை யெங்கேள்போல்
வன்கண்ண தோனின் றுணை. உ
பனியரும்பிப் பைதல்கொண் மாலை துனியரும்பித்
துன்பம் வளர வரும். ங
காதல ரில்வழி மாலை கொலைக்களத்
தேதிலர் போல வரும். ச
காலைக்குச் செய்தகன் றென்கொ லெவன்கொற்றான்
மாலைக்குச் செய்த பகை. ஞ
மாலைநோய் செய்தன் மணந்தா ரிலாத
காலை யறிந்த திலேன். ட
காலை யரும்பிப் பகலெல்லாம் போதாகி
மாலை மலருமிந் நோய். ண
அழல்போலு மாலைக்குத் தாதாகி யாயன்
குழல்போலுங் கொல்லும் படை. அ
பதிமருண்டு பைத லுழக்கு மதிமருண்டு
மாலை படர்தரும் போழ்து. க
பொருண்மாலை யாளரை யுள்ளி மருண்மாலை
மாயுமென் மாயா வுயிர். ய

கூஉ

கற்பியல் அதி. கஉச திருக்குறள்

உறுப்புநலனழிதல்

நிறுமை நமகொழியச சேட்சென்ற வுள்ளி
நறுமலர் நாணின கண். க
நயந்தவர் நல்காமை சொல்லுவ போலும்
பசந்து பனிவாருங் கண். உ

தணந்தமை சால வறிவிப்ப போலு
மணந்தாள் பீங்கிய தோள். ஈ
பணைங்கிப் பைந்தொடி சோருந் துணைநெகிந
தொல்கவின் வாடிய தோள். ச
கொடியார் கொடுமை யுரைக்குந் தொடியொடு
தொல்கவின் வாடிய தோள். இ
தொடியொடு தோணெகிழ நோவ லவரைக்
கொடிய ரெனக்கூற லெஞ்சு. ஊ
பாடு பெறுதியோ நெஞ்சே கொடியார்க்கென்
வாடுதோட் பூச லுரைத்து. எ
முயங்கிய கைகளோ பூக்கப் பசந்தது
பைந்தொடிப் பேதை நுதல். அ
முயக்கிடைத் தண்வளி போழப் பசப்புற்ற
பேதை பெருமழைக் கண். க
கண்ணின் பசப்போ பருவர லெய்தின்றே
யொண்ணுதல் செய்தது கண்டு. ஏ

கஉச

காமம் அதி. சஉந கற்பியல்

நெஞ்சொடுகிளத்தல்

நினைத்தொன்று சொல்லாயோ நெஞ்சே யினைத்தொன்று
மெவ்வநோய் தீர்க்கு மருந்து. க
காத லவரில ராகநீ நோவது
பேதைமை வாழியென் னெஞ்சு. உ
இருந்துள்ளி யென்பரிது னெஞ்சே பரிந்துள்ளல்
பைதலேய் செய்தார்க ணில். கூ
கண்ணுங் கொளச்சேறி நெஞ்சே யிவையென்னைத்
தின்னு மவர்க்காண லுற்று. ச
செற்று ரெனக்கை விடலுண்டோ நெஞ்சேயா
முற்று லுருஅ தவர். இ
கலந்துணர்த்துங் காதலர்க் கண்டாற் புலந்துணராய்
பொய்க்காய்வு காய்நியென் னெஞ்சு. ஊ
காமம் விடுவொன்றே நாண்விடு நன்னெஞ்சே

யாலே பொதேனிவ் விரண்டு. ௭
பரிந்தவர் கல்காரென் றேங்கிப் பிரிந்தவர்
பின்செல்வாய் பேதையென் னெஞ்சு. ௮
உள்ளத்தார் காத லவராக வள்ளிநீ
யாருழைச் சேறியென் னெஞ்சு. ௯
துன்னுத் துறந்தாரை நெஞ்சத் துடையேமா
வின்னு மிழத்துங் கவின். ௰

கற்பியல் — அதி. கஉசு — திருக்குறள்

நிறையழிதல்

காமக் கணிச்சி யுடைக்குந் நிறையென்னு
நாணுதாழ் பீடுசெ கட்டு ௧
காம மடலேவானோ ர் கண்ணின்றென பிரிந்தவர்
யாமத்து மாரு நிராழில் ௨

மறைப்பேனபர காமத்தை யாலே குறிப்பினாரித
தமல்போ லோனறி வீழும் ௩
நிறையுடையே னெனபேன்மன் யாலேயென் காம
மறையறாது மன்ற பகும் ௪
செற்றாபின செல்லாப் பெருந்தகைமை காயினோ
யுற்ற றறிவதான றன்று ௫
செற்றவர் பினசேறல் வேண்டி யளித்தரோ
வெற்றென்னே யுற்ற துயா. ௬
காணென வொன்றோ வறியலர காய்தாற்
பேணியார் பெட்ப செயின் ௭
பன்மாயக் கள்வள் பணிமொழி யன்றோரம்
பெண்மை யுடைக்கும் படை ௮
புலப்ப லெனசென்றேன் புல்லினே னெஞ்சு
கலந்த லுறுவது கண்டு ௯
நிணந்தீயி லிட்டன்ன நெஞ்சினார்க் குண்டோ
புணர்ந்தூடி நிற்பே மெனல். ௰

அவர்வயின்விதும்பல்

வாளற்றுப் புற்கென்ற கண்ணு மவர்சென்ற
நாளொற்றித் தேய்ந்த விரல். க
இலங்கிழா யின்ற மறப்பினென் நெஞ்சுமேற்
கலாஅழியுங் காரிகை நீத்து. உ
உரனசைஇ யுள்ளந் துணையாகச் சென்றார்
வரனசைஇ யின்னு முளேனா ங
கூடிய காமம் பிரிந்தார் . ருள்ளிக
கோடுகொ டேறுமென் னெஞ்சு. ச
காண்கமற் கொண்கனைக் கண்ணாரக் கண்டபி
னீங்குமென் னொன்றோட் பசப்பு. இ
வருகமற் கொண்க னொருநாட் பருகுவன்
பைதலே யெல்லாங் கெட. ஈ
புலப்பேன்கொ லாகா புலவியோ ரெ யிலாலமடன்கொலா
கண்ணாள்ள கேளிர் வரின் எ
வினைகலந்து வென்றீக வேந்தன் மனைகலந்து
மாலை யயர்கம் விருந்து. அ
ஒருநா ளெழுநாள்போற் செல்லுஞ்சேட் சென்றார்
வருநாள்வைத் தேங்கு பவர்க்கு க
பெறினென்னும் பெற்றக்கா லென்னு முறினெனவு
மூள்ள முடைந்துக்கக் கால். ம

கடவுள்

குறிப்பறிவுறுத்தல்

நாப்பிணாங் கையிற் றொல்லாணின் னுண்க
ணூரைக்கு நோயதொன் றண்ணு. க
கண்ணிறைந்த மாலைக் காரா ரொருசார்
பெண்ணிறைந்த நீர்மை பெரி. உ

மணியிற றிகழ்தரு நல்போ ன மடாமை
யணியிற் றிகழ்வ தொன் றுண்டு. கூ

முகைமொக்கு ளுள்ள தது நாற்றம்போற் பேதை
நகைமொக்கு ளுள்ள தொன் றுண்டு சு

செறிதொடி செய்திறந்த கள்ள முறுதுயர்
தீர்க்கு மருந்தொன் றுடைத்து. டு

பெரிதாற்றிப் பெட்பக் கலந்த லரிதாற்றி
யன்பின்மை சூழ்வ துடைத்து. க

தண்ணந் துறைவன் றணந்தமை நம்மினு
முன்ன முணர்ந்த வளே. ஙு

நெருநற்று ச சென்ற ரெங் காதலர் யாமு
மெழுநாளே மேனி பசந்து. ஞ

தொடிநோக்கி மென்றோளு நோக்கி யடிநோக்கி
யஃதாண் டவள்செய் தது. ட

பெண்ணிறற் பெண்மை புடைத்தென்ப ணைளிறு
காமநோய் சொல்லி யிரவு. ண

கூஉ

காமம் அதி. கூஉ கற்பியல்

புணர்ச்சிவிதும்பல்

உள்ளக் களித்தலுங் காண மகிழ்தலுங்
கள்ளுக்கில் காமத்திற் குண்டு. ண

தினைத்துணையு மூடாமை வேண்டும் பனைத்தினையு
காம நிறைய வரின். உ

பேணாது பெட்பவே செய்பிறவு கொண்கனைக்
காணே தமையல ளன். ங

ஊடற்கட் சென்றேன்மற் றோழி யதுமறந்து
கூடற்கட் சென்றதென் னெஞ்சு. ச

எழுதுங்காற் கோல்பா ... ணைதோ ... ற் கொண்கன

பழிகாணேன் கண்ட விடத்து. ௬
காணுங்காற் காணேன் றவறுய காணுக்காற்
காணேன் றவறல் லைய. ௭
உய்த்த லறிந்து புணர்பாய் பகடேபோற்
பொய்த்த லறிகென்தன் புலந்து. ௮
இனித்தக்க வின்ன செயினுங் கனித்தார்க்குக்
கள்ளற்றே கள்வகின் மார்பு. ௯
மலரினு மெல்லிது காமம், சிலதான்
செய்வி தழேப்படு வார். ௰
கண்ணிற் றுனிர்த்தே கலங்கினுன் புல்லுத
லெண்ணினுந் தான்னிதுப் புற்று. ௰௧

௧௨௯

யல் அதி. ௧௩௰ திருக்குறன்

நெஞ்சொடுபுலத்தல்

நெஞ் சவர்க்காதல் கண்டு மெவனெஞ்சே
மக் காசா தது. ௧
அ தவர்க்கண்ட கண்ணு மவரைச்
?அரெனச சேறியென் னெஞ்சு. ௨
ட்டார்க்கு நட்டாரில் லென்பதோ நெஞ்சேநீ
ட்டாங் கவர்பின் செலல். ௩
யென்ன நின்னெஞ் சூழ்வார்யார் நெஞ்சே
ரிசெய்து துவ்வாய்காண் மற்று. ௪
ரஅமை யஞ்சும் பெறிற்பிரி வஞ்சு
அ விடும்பைத்தென் னெஞ்சு. ௫
யே யிருந்து நினைத்தக்கா லென்னைச்
ரிய விருந்தென் னெஞ்சு. ௬
ணு மறந்தே னவர்மறச் கல்லாவென்
ரு மடநெஞ்சிற் பட்டு. ௭
னி னினிவாமென் றெண்ணி யவர்திற
ர்ரு முயிர்க்காத னெஞ்சு. ௮

ர்பத்திற் கியாரே துணையாவார் தாமுடைய
ஞ்சந் துணையல் வழி. ஈ
நசந் தமரல்ல ரேதிலார் தாமுடைய
ஞ்சந் தமரல் வழி. ம

சாமம் அதி. கஉக கற்பியல்

புலவி

புல்லா திராஅப் புலத்தை யவருறு
மல்லனெய் காண்கஞ் சிறிது. ஏ
உப்பமைந் தற்றுற் புலவி யதுசிறிது
மிக்கற்று னீள விடல். ஏ
அலந்தாரை யல்லனெய் செய்தற்றுற் றம்மைப்
புலந்தாரைப் புல்லா விடல். ஏ
ஊடி யவரை யுணராமை வாடிய
வள்ளி முதலரிக் தற்று. ஏ
நலத்தகை நல்லவர்க் கேளர் புலத்தகை
பூவன்ன கண்ணு ரகத்து. ஏ
துனியும் புலவியு மில்லாயிற் காமங்
கனியுங் கருக்காயு மற்று. ஏ

ஊடலி னுண்டாங்கோர் துன்பம் புணர்வது
நீடுவ தன்றுகொ லென்று. ஏ
நோத லெவன்மற்று நொந்தாரென் றஃதறியுங்
காதல ரில்லா வழி. ஏ
நீரு நிழல தினிதே புலவியும்
வீழுநர் கண்ணே யினிது. ஏ
ஊட லுணங்க விடுவாரோ டென்னெஞ்சங்
கூடுமே மென்ப தவா. ஏ

கஉக
ற்பியல் அதி. கஉஉ திருக்குறள்

புலவி நுணுக்கம்

ண்ணியலா ரெல்லாருட் கண்ணிற் பொதுவன்பர்
ன்னேன் பரத்தனின் மார்பு. க

டியிருந்தேமாத் தும்பிரைர் யாந்தம்மை
வாழ் கென்பாக் கறிந்து. உ

ாட்டுப்பூச் சூடலுங் காயு மொருத்தியைக்
ட்டிய சூடினே ரென்று. ங

ரினுங் காதல மென்றேனை வுழ்ளுள்
ரினும் யாரினு மென்று. ச

ம்மைப் பிறப்பிற் பிரியல மென்றேனைக்
ன்னிறை நீர்கொண்ட னள். ஞ

ர்னினே னென்றன்மற் றென்மாறத்தீ ரென்றென்னைப்
லாள் புலத்தக் கனள். ட

ழத்தினு மம்மினே னைக வழித்தழுதாள்
நள்ளித் தும்மினீ ரென்று. ண

ழுச் செறுப்ப வழுதா ணுமருள்ள
ம்மை மறைத்திரோ வென்று. த

னே யுணர்த்தினுங் காயும் பிறர்க்குநீ
ரே ராகுதி ரென்று. ந

ாத்திருந்து நோக்கினுங் காயு மனைத்துநீர்
நள்ளி நோக்கினீ ரென்று. ம

கூடல

காமம் அதி. கூடல கற்பியல்

ளடை ஞவகை

இல்லை தவறவர்க் காயினு முறுதல்
வல்ல தவரளிக்கு மாறு. க

ஊடலிற் ரோன்றும் சிறுதுனி கல்லெனி
வாடினும் பாடு பெறும். உ

புலத்தலிற் புத்தேணு ண்டோ நிலத்தொடு
நீரியைந் தன்ன ரகத்து. ங

புல்லி விடா அப் புலவியுட் டோன்று மெண்

னுள்ள முடைக்கும் படை. ச

தவறில ராயினுந் தாம்பீழ்வார் மென்றோ
ளகறலி னுங்கொன் றுடைத்து. இ

உணலிற்று முண்ட தறலினிது காமம்
புணர்தலி னூட லினிது. ஈ

ஊடலிற் றோற்றவர் வென்று ரதுமன்னுங்
கூடலிற் காணப் படும். எ

ஊடிப் பெறுகுவங் கொல்லோ துதல்வெயர்ப்பக்
கூடலிற் றோன்றிய வுப்பு. அ

ஊடுக மன்னே வொளியிழை யாமிரப்ப
நீடுக மன்னே விரா. கூ

ஊடுதல் காமத்திற் கின்ப மதற்கின்பங்
கூடி முயங்கப் பெறின். ஐ

திருவள்ளுவமாலை

திருசிற்றம்பலம்

சிறப்புப்பாயிரமாகிய

திருவள்ளுவமாலை

அரசரீரி

திருத்தகு செய்வத் திருவள் ளுவனே
ருருத்தகு கற்பலகை யொக்க-விருகை
வருத்திர சன்ம மொன்றைத் து வானி
லொருக்கவோ வென்றதோர் சொல். க

நாமகள்

காடா முதலுன் மறைநான் முகனுவிற்
பாடா விடைப்பா ரதற்பகர்நாதேன்-கூடாரை
யெள்ளிய வென்றி யிலாகிலேவேன் மாறபின்
வள்ளுவன் வாயதென் வாக்கு ௨

இறையனார்

என்றும் புலரா நியாணர்நாட் செல்லுகிலு
நின்றலர்ந்து தேன்பிலிற்று நீர்மையதாய்க்-குன்றுத
செந்தளிர்க் கற்பகத்தின் றெய்வத் திருமலர்போன்
மன்புலவன் வள்ளுவன்வாய்ச சொல். ௩

கடவுள்
திருவள்ளுவமாலை

உக்கிரப்பெருவழுதியார்

நான்மறையின் மெய்ப்பொருளே முப்பொருளா
[நான்முகத்தோன்

ருன்மறைத்து வள்ளுவனுய்த் தந்துரைத்த - தான்
[முறையை

வந்திக்க சென்னிவாய் வாழ்த்துக நன்னெஞ்சு
சிந்திக்க கேட்க செவி. ச

கபிலர்

தினையளவு போதாச் சிறுபுன்னீர் நீண்ட
பனையளவு காட்டும் படித்தான்-மனையளகு
வன்னெஞ் குறைக்கும் வளநாட வள்ளுவனூர்
வெள்ளெக் குறட்பா விரி. ஞ

பரணர்

மாலுங் குறளாய வளர்ந்திரண்டு மாணடியான்

ஞால முழுது நயந்தளந்தான்-வாலறிவின்
வள்ளுவருக் தங்குறள்வெண் பாவடியால் வையத்தா
ருள்ளுவவெல் லாமளந்தா ரோர்ந்து. ச

நக்கீரர்

தானே முழுதுணர்ந்து தண்டமிழின் வெண்குறளா
லானு வறமுதலா வச்சான்கு-மேனேருக்
கூழி னுரைத்தாற்கு மொண்ணீர் முகிலுக்கும்
வாழியுல கென்னுற்று மற்று. எ

திருவள்ளுவமாலை

மாமூலனார்

அறம்பொரு ளின்பம்வீ டென்னுமந் நான்கின்
றிறந்தெரிந்து செப்பிய தேவை-மறந்தேயும்
வள்ளுவ னெண்பாலோர் பேதை யவன்வாய்ச் சொல்
கொள்ளா ரறிவுடை யார். அ

கல்லாடர்

ஒன்றே பொருளனனின் வேறென்ப வேறெனி
னன்றென்ப வாறு சமயத்தார்-நன்றென
வெப்பா லவரு மியைபவே வள்ளுவனூர்
மப்பான் மொழிந்த மொழி. க

சித்தலிங்கனார்

மும்மலையு முந்நாடு முந்நதியு முப்பதிய
மும்முரசு முத்தமிழு முக்கொடியு-மும்மாவுக்
காமுடைய மன்னர் தடமுடிமேற் றாரன்றே
பாமுறைதேர் வள்ளுவர்மூப் பால். ங

மருத்துவன் நல்லச்சுதனார்

சீர்திரீர்க் கண்டடந் தெறிசுக்குத் தேனளாய்
மோர்தபின் யார்க்குந் தலேக்குத்தில்-காந்தி
மலேக்குத்து மால்யானே வள்ளுவர்முப் பாலாற்
றலேக்குத்துத் தீர்வுசாத் தற்கு ௧௯

௧௰எ

திருவள்ளுவமாலே

நாகன்றேவனார்

தானார் மலர்ப்பொய்கை தாங்குடைவார் தண்ணீரை
வேளா தொழிதல் வியப்பன்று-வாளாதா
மப்பா லொருபாலை யாய்பவோ வள்ளுவனார்
மூப்பான் மொழிமூழ்கு வார். ௨௦

அரிசில்கிழார்

பரந்த பொருளெல்லாம் பாரறிய வேறு
தெரிந்து திறந்தொறுஞ் சேரச்-சுருங்கிய
சொல்லால் விரித்துப் பொருள்விளங்கச் சொல்லுதல்
வல்லாரார் வள்ளுவரல் லால். ௨௧

பொன்முடியார்

கானின்ற தொங்கலாய் காசிபனார் தந்ததுமை
கூனின் றளந்த குறளென்ப-தூன்முறையான்
வானின்று மண்ணின் றளந்ததே வள்ளுவனார்
தானின் றளந்த குறள். ௨௨

கோதமனார்

ஆற்ற லழியுமென் றந்தணர்க ளன்மறையைப்
போற்றியுரைத் தேட்டின் புறத்தெழுதா-ரேட்டெழுந்
வல்லுநரும் வல்லாரும் வள்ளுவனார் முப்பாலைச்
சொல்லிடினு மாற்றல்சோர் வின்று. ௨௩

கபிலர்

ஆயிரத்து முந்நூற்று மூப்ப தருங்குறளும்
பாயிரத்தி னோடு பகர்ந்தாற்பின்-போயொருத்தர்
வாய்க்கேட்க நாலுரையோ மன்னுமுப் பாலவை
சாய்க்கேட்க பற்றிருக்க லாம். ௧௯

பூங்கோதை யாதிரை நாப்பிள்ளையார்

உள்ளுதல் வள்ளி யுரைத்த லுரைத்தவினைத்
தெள்ளுதல் வள்ளே செயற்பால-வள்ளுவனார்
மூப்பாலின் மிக்க மொழியுண் டெனப்பகர்வா
செப்பா வலரிலை மில். ௨௦

ஆசிரியர் கல்லாடனார்

சாற்றிய பல்கலையுந் தப்பா வருமறையும்
போற்றி யுரைத்த பொருளெல்லாந்-தோற்றவே
மூப்பான் மொழிந்த முதற்பா வலரொப்பா
செப்பா வலரிலை மில். ௨௧

நரிவெரூஉத்தலையார்

தப்பா முதற்பாவாற் றாமாண்ட பாடலினன்
மூப்பால் றற்பான் மொழிந்தவ-ரெப்பாலும்
வைவைத்த கூர்வேல் வழுதி மனமகிழத்
தெய்வத் திருவள் ளுவர். ௨௨

சிறுமேதாவியார்

வீடொன்று பாயிர நான்கு விளங்கற
நாடிய மும்பத்து மூன்றொன் றாழ்-கூடுபொரு
ளின்பம் விழுப திருபதிற் றைந்தின்பம்
வள்ளுவர் சொன்ன வகை. உய

நல்கூர்வேள்வியார்

உப்பக்க நோக்கி யுபகேசி தோண்மணந்தா
னுத்தா மாமதுரைக் கச்சென்ப-விப்பக்க
மாதானு பங்கி மறுவில் புலச்சென்றாப்
போதார் புனற்கூடற் கச்சு. உக

தொடித்தலைவிழுத்தண்டினர்

அறநான் கறிபொரு ளேழொன்று காமத்
திறமூன் றெனப்பகுதி செய்து-பெறலரிய
நாலு மொழிந்தபெரு நாவலரே நன்குணர்வார்
போலு மொழிந்த பொருள். உஉ

வெள்ளிவீதியார்

செய்யா மொழிக்குந் திருவள் ளுவர்மொழிந்த
பொய்யா மொழிக்கும் பொருளொன்றே-செய்யா
வதற்குரிய ரந்தணரே யாராயி னேனை
யிதற்குரிய ரல்லாதா ரில். உக

கசய
திருவள்ளுவமாலை

மாங்குடிமருதனார்

ஓதற் கெளிதா புணர்தற் கரிதாகி
வேதப் பொருளாய் மிகவிளங்கித்-தீதற்றே
ருள்ளுதொ றுள்ளுதொ றுள்ள முருக்குமே

வள்ளுவர் வாய்மொழி மாண்பு. உச

எரிதாழ்வார் மலர்மாடலூர்

பாயிரம் நான்கில் லறமிருபான் பன்மூன்றே
னைய துறவறமொன் றாழாக-வாய
வறத்துப்பா ஞல்வகையா வாய்ந்துரைத்தார் மனை
றிறத்துப்பால் வள்ளுவர் சேர்ந்து. உங

போக்கியார்

அரசிய லேயைந் தமைசசிய லீரைந்
தருவல் லரணிரண்டொன் றெண்கூ-ழிருவிய
றிண்படை நட்புப் பதினேழ் குடிபதின்மூன்
றெண்பொரு ளேழா மிவை. உசு

மோசி கீரனார்

ஆண்பாலே ழாறிரண்டு பெண்பா லடுத்தன்பு
பூண்பா லிருபாலோ ராறுக-மாண்பாய
காமத்தின் பக்கமொரு மூன்றுகக் கட்டுரைத்தார்
காமத்தின் வள்ளுவனூர் நன்கு. உஎ

கசக

திருவள்ளுவமாலை

காவிரிபபூம் பட்டினத்துக் காரிக்கண்ணனூர்
யாறு நூற மதிகார மூன்றுமா
மெய்யாய வேறப்பொருள் விளங்கப்-பொய்யாது
தந்தா னுலகிற்குத் தான்வள் ளுவனெனி
யந்தா மரைமே லயன். உஅ

பாரதம் பாடிய பெருந்தேவனார்

எல்லாப் பொருளு மிதன்பா லுளவிதன்பா
லில்லாத வெப்பொருளு மில்லையாற்-சொல்லாற்
பரந்தபா வாலென் பயன்வள் ளுவனூ
சுரந்தபா வையத் துணை

பாரதமபாடிய பெருந்தேவனார்

எப்பொருளும் யாரு மியல்பி னறிவுறச
செப்பிய வள்ளுவர்தாஞ் செப்பவரு-முப்பாற்குப்
பாரதஞ்சீ ராம கதைமனுப் பண்டைமறை
நேர்வனமற் றில்லை நிகர்.

உருத்திரசன்மகண்ணா

மணற்கிளைக ணீரூற மைந்தர்கள் வாய்வைத்
துணைசுரகருந் தாய்முலை யொண்பால்-பிணக்கிலா
வாய்மொழி வள்ளுவர் முப்பான் மதிப்புலவோர்க்
காய்தொறு மூறு மறிவு.

கசஉ
திருவள்ளுவமாலை

பெருநற்கிள்ளி

ஏதமில் வள்ளுவ ரின்குறள்வெண் பாவிலு
லோதிய வொண்பொரு ளெல்லா-முரைத்தசனற்
றூதவிழ் தார்மாற தாமே தமைப்பயந்த
வேதமே மேதக் கன.

கரிவெருவுத்தலையார்

இன்பம் பொருளறம் வீடென்னு மிந்நான்கு
முன்பறியச் சொன்ன முதுமொழிதா-ன வடைப்பட்

குள்ள வரிதென் றனைவவள் ளுவருலகங்
கொள்ள மொழிர்தார் குறள். ூஊ

மதுரைத்தமிழாசிரியர் செங்குன்றூர்கிழார்

புலவர் திருவள் ளுவரன்றிப் பூமேற
சிலவர் புலவரெனச் செப்ப - னிலவு
பிறங்கொளிமா லேக்கும் பெயர்மாலே மற்றுங்
கறங்கிருண்மா லேக்கும் டெயர். ூச

மதுரையறுவைவவாணிகன் இளவேட்டனார்

இன்பமும் துன்பமு மென்னு மிவையிரண்டு
மன்பதைக் கெல்லா மனமகிழ - வன்பொழியா
துள்ளி யுணர வுரைத்தாரே யோதுசீர்
வள்ளுவர் வாயுறை வாழ்த்து. ூஎ

ூசூ

திருவள்ளுவமாலை

களிசாகரப் பெருந்தேவனார்

பூவிற்குத் தாமரையே பொன்னுக்கு சாம்புனத
மாவிற் கருமுனியா யானைக் - கமரரும்ப
நேவிற் றிருமா லெனசிறந்த தென்பவே
பாவிற்கு வள்ளுவர்வெண் பா. ஈ.ச

மதுரைப் பெரு மருதனார்

அறமுப்பத் தெட்டிப் பொருளெழுப தின்பத்
திறமீருபத் தைந்தாற் றெளிய - முறைமையால்
வேத வீழுப்பொருளா வெண்குறளால் வள்ளுவனு
ரோதவழுக் கற்றி லகு. ூஎ

கோவூர்கிழார்

அறமுத னுன்கு மகலிடத்தோ ரெல்லாந்
திறமுறத் தேர்ந்து தெளியக் - குறள்வெண்பாப்
பண்ணிய வள்ளுவனார் பான்முறைநே ரொவ்வாதே
முன்னை மொழிவோர் மொழி. கூ

உறையூர் முதுகூற்றனார்

தேவிற் சிறந்த திருவள் ளுவர்குறள்வெண்
பாவிற் சிறந்திமேப் பால்பகரார் - நாவிற்
குயலில்லை சொற்சுவை யோர்வில்லை மற்றுஞ்
செயலில்லை யென்னுந் திரு. கூக

கசச

திருவள்ளுவமாலை

இழிகுட்பொருங்கண்ணனார்

இம்மை மறுமை யிரண்டு மெழுமைக்குஞ்
செம்மை நெறியிற் றெளிவுபெற - மும்மையின்
வ்டவற்றி னுன்கின் விதிவழங்க வள்ளுவனார்
பாடின ரின்குறள்வெண் பா. சுய

செயிர்க்காலிரியார்மகனார் சாத்தனார்

ஆவனவு மாகா தனவு மறிவுடையா
யாவரும் வல்லா ரெடுத்தியம்பத் - தேவர்
திருவள் ளுவர்சாமுஞ் செப்பியவே செய்வார்
பொருவி லொழுக்கம்பூண் டார். சக

செயலூர்க் கொடுஞ்செங்கண்ணனார்

வேதப் பொருளே விரகால் விரித்துலகோ
ரோதத் தமிழா லுரைசெய்தா - ராதலா
லுள்ளுங ருள்ளும் பொருளெல்லா முண்டென்ப
வள்ளுவர் வாய்மொழி மாட்டு. சஉ

வண்ணக்கஞ் சாத்தனார்

ஆரியமுஞ் செந்தமிழு மாராய்ந் திதனினிது
சீரிய தென்றொன்றைச் செப்பரிதா - லாரியம்
வேத முடைத்து தமிழ்திரு வள்ளுவனு
ரோது குறட்பா வுடைத்து. சக

கசஞ

10

திருவள்ளுவமாலை

கபிலத்தூர்கிழார்

ஒருவ நிருகுறளே முப்பாலி னேதுக்
தரும முதனூன்குஞ் சாலு - மருமறைக
ளோர்துஞ் சமயநூ லாறுகம் வள்ளுவனார்
பூர்தி மொழிந்த பொருள். சச

நக்கமனார்

எழுத்தசை சீரடி சொற்பொருள் யாப்பு
வழுக்கில் வனப்பணி வண்ண - மிழுக்கின்றி
யென்றெவர் செய்தன வெல்லா :ரியம்பின
வின்றிவ ரின்குறள் வெண்பா. சஞ

அக்காரக்கனி நக்கமனார்

கலைநிரம்பிக் காண்டற் கினிதாகிக் கண்ணி
னிலைநிரம்பு நீர்மைத் தெனினுங் - தொலைவிலா

வானூர் மதியந் தனக்குண்டோ வள்ளுவர்முப்
பானூ னயத்தின் பயன். ச

நப்பாலத்தனார்

அறந்தகளி யான்ற பொருடிரி யின்பு
நிறந்தநெய் செஞ்சொற்றீத் தண்டு - குறும்பாவா
வள்ளுவனு ரேற்றினார் வையத்து வாழ்வார்க
ணுள்ளிரு ணீக்கும் விளக்கு. கஎ

கசஅ

திருவள்ளுவமாலை

குலபதிநாயனார்

உள்ளக் கமல மலர்த்தி யுளத்துள்ள
தன்னற் கரியவிரு டள்ளுதலால் - வள்ளுவனார்
வெள்ளோக் குறட்பாவும் வெங்கதிரு மொக்குமெனக்
கொள்ளத் தகுங்குணத்தைக் கொண்டு. சஅ

தேளீக்குடிக் கிரனார்

பொய்ப்பால பொய்யேயாய்ப் போயினபொய் யல்லாத
மெய்ப்பால மெய்யாய் விளங்கினவே - முப்பாலிற்
றெய்வத் திருவள் ளுவர்செப் பியகுறளால்
வையத்து வாழ்வார் மனத்து. சக

மெய்ந்நொழல் மாணிபூதனார்

அறனறிந்தே மான்ற பொருளறிந்தே பின்பின்
றிறனறிந்தெம் மீடு தெளிந்தே - மறனெறிந்த
வாளார் தெடுமாற வள்ளுவனார் தம்வாயாற்
கேளா தனவெல்லாங் கேட்டு. கஅ

கபிலமுனியனார்

சிந்தைக் கினிய செவிக்கினிய வாய்க்கினிய
வந்த விருவினைக்கு மாமருந்து - முந்திய
சன்னெறி காமதிய காப்புலமை வள்ளுவனார்
பன்னிய வின்குறள்வெண் பா. நிக

கசஎ

திருவள்ளுவமாலை

மதுரைப் பாலாசிரியனார்

வெள்ளி வியாழம் விளங்கிரவி வெண்டிங்கள்
பொள்ளென மீக்குப் புரிவிருளைத் - தெள்ளிய
வள்ளுவ ரின்குறள் வெண்பா வகிலத்தோ
நள்ளிரு ணீக்கு மொளி. நிஉ

ஆலங்குடி வங்கனார்

வள்ளுவர் பாட்டின் வளமுரைக்கின் வாய்மடிக்குந்
தெள்ளமுதின் தீஞ்சுவையு மென்னாவதற்றோ-நள்ளமுத
மண்டறிவார் தேவ ருலகடைய வண்ணுமால்
வண்டமிழின் முப்பான் மகிழ்ந்து. நிஊ

இடைக்காடர்

கைத் துளைததேழ் கடலைப் புகட்டிக்
றுகத் தறித்த குறள்.

ஔவையார்

ணுவைத் துளைத்தேழ் கடலைப் புகட்டிக்
றுகத் தறித்த குறள்.

கசஅ

திருக்குறள்
பாட்டு முதற்குறிப் பகராதி

பாடலடி	பக்கம்
அ	
அகடாரார்க்கு	22
அகப்பட்டி	17
அகழ்முள்ளி	4
அகலாதணு	31
அகழ்வாரை	39
அகன்மார்த்து	2
அகன்மார்த்தீதலி	3
அஃகாமை	24
அஃகியகன்	18
அங்கணத்து	21
அசையியற்	17
அச்சமுடை	13
அச்சமேகீ	17
அஞ்சாமையல்	19
அஞ்சாமையீ	6.2
அஞ்சுமறியா	20
அஞ்சுவதஞ்	28
அஞ்சுவதோ	6
அடக்கமம	24
அடல்வேண்டி	6.3
அடற்றகை	20
அடுக்கியகோ	22
அடுக்கிவரினு	22
அடையாளம்	பக்கம்
அடைத்ததுகா	5.4
அணங்குகொ	17
அணியல்லா	17

அந்தணரென்
அந்தணர்தூற்
அமரகத்தாற்
அமரகத்துவ
அம்பழிஇலு
அமைந்தாங்
அரங்கின்றி
அரம்பொரு
அரம்போலு
அரிதரோதேற்
அரிதாற்றி
அரியகற்றுசற்
அரியவற்று
அரியவென்று
அருங்கேட
அருஞ்செவ்
அருட்செல்
அருமறை
அருமையு
அரும்பய
அருவினையெ

திருக்குறள்

ருளலலது
ருளில்லார்
ருளென்
ருளொடு
ருள்கருதி
ருள்சேர்
ருள்வெஃகி
ல்தானை
லொருவாரு
அழிவின்ற
அழுக்கற்றகன்
அழுக்காறவா
அழுக்காறுடையார்
அழுக்காறுடையான்க
அழுக்காறென
அழுகாற்றி
அளவல்லசெய்
அளவளாவில்

லாகாண ககஞ் அளவறிகுதார் உக
ல்லலரு உஞ் அளவறிந்து சஅ
ல்லணவ ய் அளவின்கணி உக
ல்லற்பட் ஞ்ச அளித்தப்ச கசச
வர்தங்தா ககக அறஙகூரு சக
வர்கெஞ் கஙய அறஞ்சாரா ஈஞ
வாவில்லா கூள அறஞ்சொல் கக
யாவினை கூள அறததாறிது ச
யாவெண்ப கூள அறத்தாற்றி ஞ
ரிசாரிந் உச அறதசான்ற ம
வையறிந் எஉ அறத்திற்கே அ
வையறியா எள அறததிஜூஉங் ச
வித்தழுக் கள அறம்பொரு ஙக
யியகஞ் கள அறவாழிய க
க்கொண் ஊச அறவினையா கூட
சசொல் அய அறவினைய கூக
வ்போ கஉங அறனழீஇ கக
வுணஉ சள அறனறிந்தா கச
வுந்த அக அறனறிந்துழு சஞ
வினைவ எக அறனறிந்துவ சஅ

அறனுக்கம்
அறனியலா
அறனிழுக்கா
அறனீனு
அறனெனப்
அறனேனக்கி
அறன்கடை
அறன்வரை
அறிகிலா
அறிகொன்
அறிதோறறி
அறிந்தாற்றி
அறிவற்றங்
அறிவிலார்தா
அறிவிலாரெ
அறிவினை
அறிவினுளெ
அறிவின்மை
அறிவுடையாரா
அறிவுடையாரெ
அறிவுருவா
அறுவாய்நி
அறைபறை
அற்காவியல்
அற்றதறிந்து
அற்றமறைக்கு
அற்றமறைத்த
அற்றவரென்
அற்றாழிப்பி

அற்றுரைத்தே
அற்றுர்க்கொ
அற்றுலளவறி
அற்றேமென்
அனிசசப்பூ
அனிசசமு
அன்பகத்தில
அன்பறிவாரா
அன்பறிவு
அன்பிலரை
அன்பிலாரெல்
அன்பிற்குமு
அன்பின்வழி
அன்பின்விழை
அன்ளுமா
அன்புடை—வி
அன்புடை—வேர்
அன்புரமெனு
அன்புமறனு
அன்புற்றமர்ந்த
அன்பொரீஇ
அன்பே டியை
அன்றறிவாமெ

ஆ

ஆகாதளவிட்
ஆகூழாற்
ஆக்கங்கருதி
ஆக்கமதர்வி
ஆக்கமிழக்

ஆக்கமுங்
ஆங்கமை

ஆபயன்கு
ஆயுமறிவி
ஆய்ந்தாய்க்
ஆராவியற்கை
ஆவிற்குரை

ஆள்வினையு
ஆற்றுருமா
ஆற்றினளவறி
ஆற்றினளவறிந்தீ
ஆற்றின்வருந்
ஆற்றினிலேது
ஆற்றினெழு
ஆற்றுபவர்க்
ஆற்றுவா—லிக
ஆற்றுவா—பசி
ஆற்றுவா—பணி

இ

இகலாண
இகலிற்கெ
இகலின்மி
இகலெதிர்
இகலென்ப
இகலென்னு
இகல்காண
இகழ்ச்சியிற்
இகழ்ந்தெ
இடமெல்லா

குருக்குறள்

குரு ஆடனில்பரு உ உ

எ உ இடிக்குந்தூணை குரு

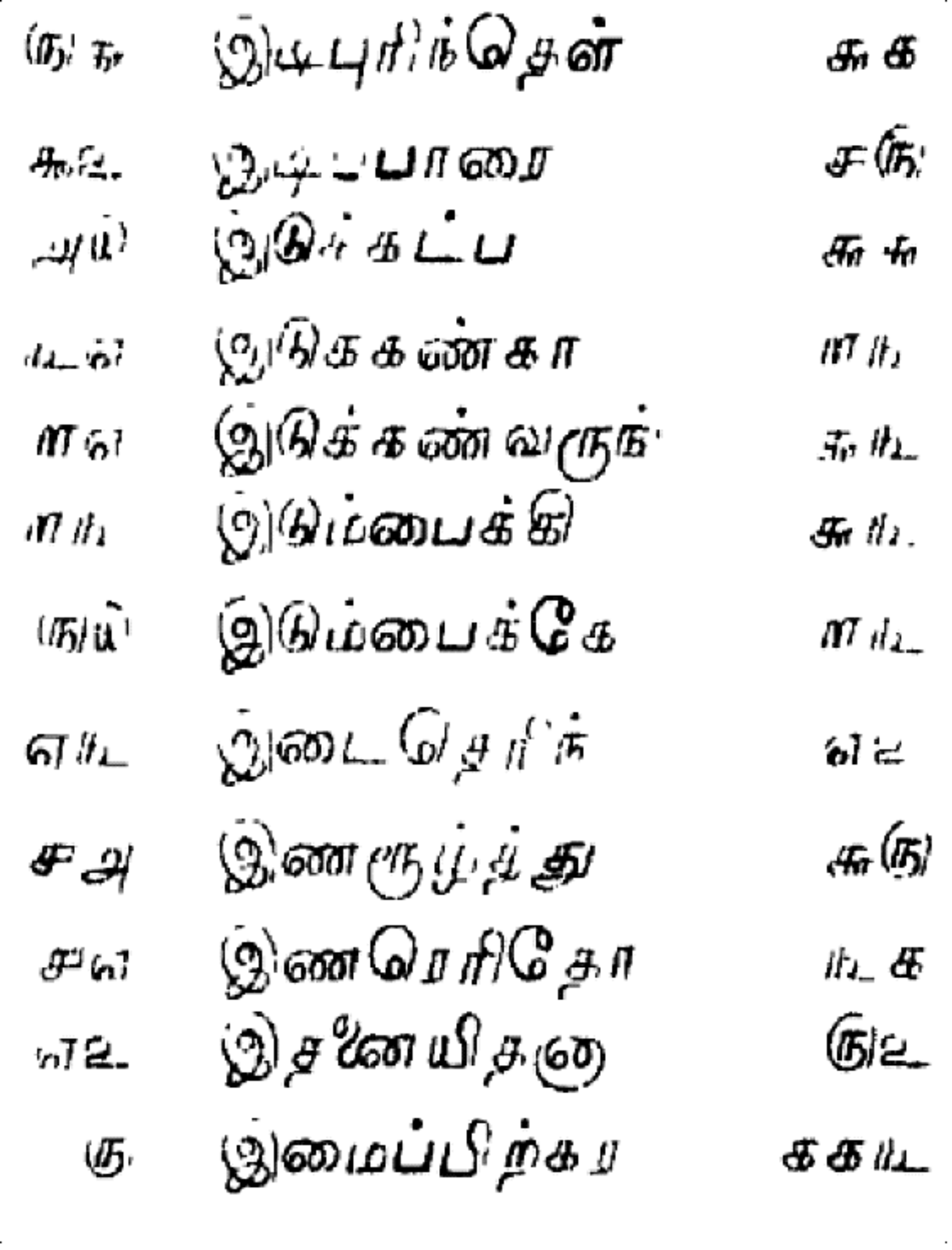

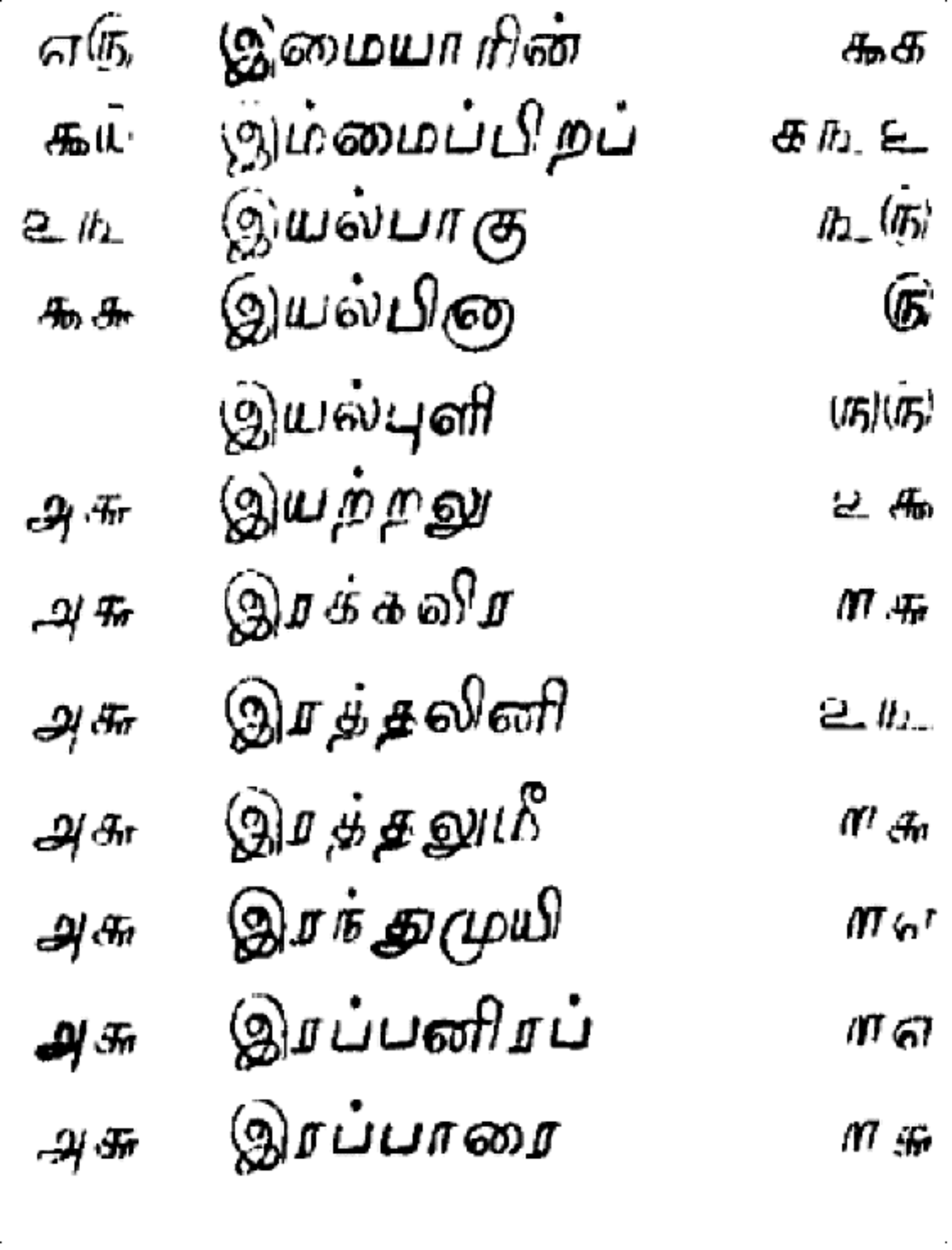

கருவூ

பாட்டு முதற்குறிப் பகராதி

இரவென்னு	ஈவ	இனித்தக்க	கூடூ
இருணீங்கி	கூடூ		
இருநோக்கி	ஈவி		
இருந்துள்ளி	கூடுநி		
இருந்தோம்பி	கூ		
இருபுனலும்	ஈசு		
இருமனப்பெ	கூ		
இருமைவகை	கூ		
இருவேறுல	கூஅ		
இருள்சேரிரு	க		
இலக்குமுடம்	ஈகூ		
இலங்கிரா	கூவ		
இலமென்றசைஇ	ஈ		
இலமென்றவெ	கஅ		
இலர்பலராகிய	உவ		
இலனென்றதீ	உக		
இலனென்னு	உகூ		
இல்வாழ்வா	இ		
இல்லதெளி	கூ		

இளிவரின் ஙஎ
இளைதாகமுள் அஅ
இளையரினா எபி
இறந்தமைச் ஙபி
இறந்தவை இச
இறந்தாரிற ஙக
இறப்பேபுரி ஙஅ
இறலீன்றவெண் ஙஅ
இறனிபய ஙஙி
இறைகடிய திஎ
இறைகாக் திநி
இற்பிற—கண்ண ஙசி
இற்பிற—கண்ணே ஙஇ
இனத்தாற்றி நிஎ
இனம்போன் அங
இனியவுள ய
இனியன்ன ஙஙய
இனைத்துணைத் ஙி
இல்லாரை எசி
இல்லாளையஞ் ஙக
இல்லாள்கட் ஙக
இல்லிதவற ஙஙங
இவறலுமாண் சச
இழத்தொறூஉ ஙச
இழிவறிந்துண் ஙநி
இழுக்கலுடை சஉ
இழுக்காமை திச
இறைத்தறிக எஅ
இன்னாரிவ எங
இன்கணுடை ஙஙசி
இன்சொலாலீ ஙஙி
இன்சொலாலீர ய
இன்சொலினி ய
இன்பங்க ஙஙள
இன்பத்து—பய அசி
இன்பத்து—வி சஙி
இன்பமிடை ஙஎ
இன்பமொ ஙசி

திருக்குறள்
இன்பம்விழையான் ...
இன்பம்விழையான் ...
இன்மையிடு ...
இன்மைமீனி—தி ...
இன்மையஞ்சாதது ...
இன்மையு ...
இன்மையெ ...
இன்மையொ ...
இன்றியமை ...
இன்றும்வ ...
இன்னாசெ—ரை ...
இன்னாசெ—ர் ...
இன்னாதிரக் ...
இன்னாதின ...
இன்னாமை ...
இன்னாவெ ...

ஈ

ஈட்டம்ஈ ...
ஈதலிசை ...
ஈத்துவக்கு ...
ஈர்ங்கைவி ...
ஈவார்கணை ...
ஈன்றபொ ...

உடுப்பதூஉ ...
உடைசெல் ...
உடைத்தம் ...
உடைமையு ...
உடையரெ ...
உடையார் ...
உட்கப்படா ...
உட்பகையி ...
உணர்வது ...
உணவினு ...

உண்டார்க ...
உண்ணற்க ...
உண்ணுது ...
உண்ணுமையு ...
உண்ணுமைமே ...
உதவிவரைத்த ...
உப்பமைந் ...
உயர்வகலந் ...
உயிருடம்பி ...
உயிர்ப்பவு ...
உய்த்தல ...
உரமொரு ...
உரனசைஇ ...
ஊன்றுண்மு ... உரனென் ...
ஊன்றுன்பஞ் ... உருட்கண் ...

ஊ

உருளாய ...
உடம்பாடி ... உரைப்பா ...
உடம்பொ ... உலகத்தாரு ...
உடுக்கையி ... உலகத்தோ ...

கஞ்சை

பாட்டு முதற்குறிப் பகராதி

உலகந்தழீஇ ...
உலோவிடத் ...
உவக்காணெஞ் ...
உவந்துறை ...
உவப்பத் ...
உழந்துழந் ...
உழவினர் ...
உழுதுண்டு ...
உழுவாரு ...

உழைப்பிரி	நகூ
உளமேபான்	நெஅ
உளரெனிலு	எகூ
உளமெரன்னு	சக
உளவுறைதூ	சஅ
உள்ளக்களித்	கஉக
உள்ளத்தார்	கஉநி
உள்ளத்தாலு	உக
உள்ளத்தாற்	ஈய
உள்ளமிலா	சுபி
உள்ளமுடை	சுய
உள்ளம்போ	ககஎ
உள்ளொற்றி	கூஈ
உறுங்குவ	ஈச
உறன்முறை	அசு
உரூஅதவர்க்	கசுய
உரூஅதவர்போ	ாய
உரூஅதோ	ககநி
உரூஅர்க்கு	கஉய
உறினட்ட	அஉ
உறிஞுயிர	எஅ
உறுதோறு	கக
உறுபசியு	எச
உறுபொரு	எக
உறுப்பமைக்	எள
உறுப்பொத்	ள
உறுவதுசீர்	அஉ
உறைசிறியா	சுஅ
உற்றநோய்நீ	சநி
உற்றநோய்நோ	உள
உற்றவன்	கநி
உற்றாளளவு	கநி

ஊ

உள்ளற்க	அய	ஊக்கமுடை	சக
உள்ளியதெய்	நிச	ஊடலிற்றோற்	கஈஉ

உள்ளியதெல்	56	ஊடலிற்றோன்	1326
உள்ளினு	1260	ஊடலினுண்	1324
உள்ளினே	1326	ஊடலுணங்	1324
உள்ளுவதெல்	340	ஊடலுணர்தல்	1320
உள்ளுவன்—னு	1320	ஊடற்கட்	1260
உள்ளுவன்—ம	1320	ஊடிப்பெ	1326

கஜிதி

திருக்குறள்

ஊடியவ	1324
ஊடியிருந்	1324
ஊடுகமன்	1324
ஊடுதல்	1324
ஊணுடை	1260
ஊதியமென்	1324
ஊரவர்கை	1320
ஊருணிநீர்	1260
ஊழிபெய	1320
ஊழிற்பெரு	1324
ஊனழுயு	1260
ஊனெரா	1320
ஊனைக்கு	1260

எ

எச்சமென்	1260
எட்பக	1320
எண்பேசற்	1320
எண்ணித்துணிக	1324
எண்ணியவெ	1320
எண்ணியா	1320
எண்ணென்ப	1324
எண்பதத்தாலெ	1260
எண்பதத்தானே	1320
எண்பொருள	1324
எதிரதாக்	1324

'ங்கன்றி கக
ப்பொருள் எ
ப்பொருளை கூ
'ப்பொருள்யார் சங
எய்தற்கரி ஈக
எரியாற்று கூ
எல்லாப்பொ எ
எல்லார்க்குஎன்று கக
எல்லார்க்குமெ ஙக
எல்லாவிளக் கூ
எல்லைகணி அக
எவ்வதுறை நூ
எழுதுங்கா கஉ
எழுபிறப்பு ஈ
எழுமையெ கக
எளிதென கங
எள்ளாத சஎ
எள்ளாமை உக
எள்ளினிளி ககூ
எற்றிற்கு ஈ
எற்றென்ன ஈ
எனைத்தானுக +
எனைத்தானுமெ ஈ
எனைத்திட் கூ
எனைத்துங அ
எனைதுணை கங
எனைத்துஞ் கட
எனைதெதா கஉ
எனைப்பகை உ
எனைமாட்சி எ
எனைவகை ஙஉ
என்பிலதனை அ
என்றுமொ கூ

கஙசு

பாட்டு முதற்குறிப் பகராதி

என்னைமுன் எ

ஏ

ஏதம்பெருஞ் ... ஈக
ஏதிலாரா ... அச
ஏதிலார்குற் ... கக
ஏதிலார்போ ... ஈவ
ஏந்தியகொ ... கூவ
ஏமுற்றவ ... அஅ
ஏரிஞாண் ... ஈச
ஏரிஞழா அ ... உ
ஏவஞ்செ ... அஞ

ஐ

ஐந்தவித்தா ... கூ
ஐயத்தினீங் ... ஈகூ
ஐயப்படா ... எக
ஐயுணர்வெ ... ஈகூ
ஒருமையுளா ... கஈ
ஒவித்தக்கா ... ஈஎ
ஒல்லுங்கரு ... அஉ
ஒல்லும்வகை ... ஏ
ஒல்லும்வாயெ ... ஈஅ
ஒல்வதறிவ ... ஈஅ
ஒழுக்கத்தினெ ... ஈச
ஒழுக்கத்தினெ ... கச
ஒழுக்கத்து ... கூ
ஒழுக்கமுடைமை ... கச
ஒழுக்கமுடையர் ... கச
ஒழுக்கமும் ... கூசு
ஒழுக்கம்வி ... கச
ஒழுக்காரு ... கஎ
ஒளியார்மு ... எஉ
ஒளியொருவ ... கூஅ
ஒறுத்தாரை ... கசு

ஒடடோ	கஎ	ஒறுத்தாற்	நிஅ
ஒண்ணுதற்	ஙக	ஒற்றிஞெ	நிக
ஒண்பொரு	எசு	ஒற்றுழை	நிக
ஒத்ததறிவா	உஉ	ஒற்றெற்றி	நிக
ஒப்புரவிற	உஉ	ஒற்றெற்றுண	நிக
ஒருதலையா	கஉய	ஒன்றுகால்	ஙஙூ
ஒருநாளெ	கஉஎ	ஒன்றுமை	அங
ஒருபொழுது	கூச	ஒன்றுவுலக	உச
ஒருமைக்க	சயி	ஒன்றுஞ	கஙூ
ஒருமைச்	அச	ஒன்றெய்தி	கூச
ஒருமைமக	கூஅ	ஒன்னார்த்	உஎ

II கநெ

திருக்குறள்

ஓ

ஓதுதல்மே	சுசு
ஓதியுணர்ந்	அச
ஓம்பினமை	ஙஙூ
ஓர்த்துள்ளா	ஙஙூ
ஓர்த்துகண்	ஙஙூ
ஓவினிதே	கூகூ

க

கடலன்ன	ஙகச
கடலோடா	நிய
கடனறிந்	சுஙூ
கடனென்ப	கூஙூ
கடாக்களி	ஙக
கடாஅவுரு	நிஙூ
கடிதோச்சி	நிள
கடிந்தகடிந்	சுசு
கடுஞ்சொல்	ஙிள
கடுமொழியுங்	நிள
கண்டக்கொட்	சுள
கணைகொடிதே	உஅ

கண்களவு ஈ
கண்டதுமன் கஙி
கண்டாங்கலு கஙஅ
கண்டாருயிரு ஈக
கண்டுகேட் கஙக
கண்ணிறைந் கஉஅ
கண்ணிற்கணி ஙிஅ
கண்ணிற்றுனி கஉக
கண்ணின்பச கஉச
கண்ணின்று நக
கண்ணுங்கொ கஉரு
கண்ணுடைய சஎ
கண்ணுள்ளார் ஃகட
கண்ணுள்ளிற் கஙஃட
கண்ணுறுக ஈஎ
கண்மேலுட்—த் ஙிஅ
கண்மேலுட்—ம் ஙிஅ
கண்மேலுட்—ம ஙிஅ
கதக்காத்துக் கஙட
கதுமெனத்தா கஙஅ
கபலுண்கண் கஙஉ
கரத்தலுமாற் கசஎ
கரப்பவர்க் ஈஎ
கரப்பிடும்பை ஈசு
கரப்பிலாவெ ஈசு
கரப்பிலார் ஈசு
கரப்பினுங் கஉஅ
கரவாதுவந் ஈஎ
கருமஞ்சிதை ஙிஅ
கருமஞ்செய ஈஃட
கருமணியிற் கஙஃட
கருமத்தாஞ ஈஉ
கருவியுங்கா சஎ
கலங்காதுக கஎ
கலந்துணர் கஉஙி
கல்லாதமே அஙி

கல்லாதவரிற் ஏங்கு
கல்லாதவருக சாக

கஇ

பாட்டு முதற்குறிப் பகராதி

ல்லாதாயினு ஞாக
ல்லாதான் ஞாக
ல்லார்ப் நுங்
ல்லாவ்வாருங் ங
ல்லாவ்வியா ஙா
கவறுங்கழ்ப் ஙச
கவலையாற் கசநு
கழா அக்காள் ஙச
களவிளாகு உக
களவின்கட் உஞ
களவென்னு ஙா
களித்தநிமேய ஙஈ
களிதாஅன ஙஊ
களித்மிதா நு ஙகஙி
கள்வார்க்கு ஙா
கள்ளுண்ணுப் ஙஅ
கறுத்தின்னு ஈ ஈ
கற்கசடற ஏஎ
கற்றதனாலா க
கற்றறிந்தார் ஏட
கற்றாருட்கற் ஙஅ
கற்றார்முற் ஙஈ
கற்றிலனாயினு ஞட
கற்றீண்டு ஈஅ
கற்றுக்கண் ஙஅ
கனவிளாவுண் கஉட
கனவினுமி அட
காக்கபொரு கஈ
காக்கைகா ஙஈ

காட்சிப்பிழை க.க
காணைச்சின்னம் அ.ம
காணாமற்போ .ழ.
காணிற்குவை க.ச.
காணொளிக்காட்சி க.உ.
காண்கமற் க.ட.எ
காதலிகாதல் ச.சா
காதலரில் க.ட.ய.
காதலர்தூ க.ட.உ.
காதலன்னி க.ட.ஞ.
காதண்மை ஞ.க
காமக்கடுங் க.க.எ
காமக்கடுங்கோ க.க.சா
காமக்கடுங்கோ க.க.எ
காமக்கணிச் க.ட.க
காமமுஞ்சாணு க.க.எ
காமம்விடு க.ட.ஞ.
காமம்விலகுதல் ங.க
காமமுழக் க.க.ச
காமவிமண க.ட.த
காலங்கருதி சா.க
காலத்தினாற் க.க
காலாழ்களர் ஞ.ய
காலைக்குச் க.ட.ட
காலையரும்பி க.ட.ஙி
கானமுயலெ எ.அ

கு

குடம்பை ங.ச

கூ

குடிசெய்வ

குடிசெய்வார்

குடிதழீஇ
குடிபுறங்காத்
குடிப்பிறந்தார்
குடிப்பிறந்—கு
குடிப்பிறந்--த
குடிமடிந்து
குடியாண்மை
குடியென்னுஞ்
குணநலஞ்
குணநாடி
குணமென்னுங்
குணனிலனெய்
குணனுங்குடி
குலஞ்சுடுங்
குழலினிதி
குறிக்கொண்
குறித்தது
குறிப்பறிந்து
குறிப்பிற்—றா
குறிப்பிற்—ர்
குற்றமிலனெய்
குற்றமேகாக்
குன்றன்னார்
குன்றினனே
குன்றேறி

திருக்குறள்

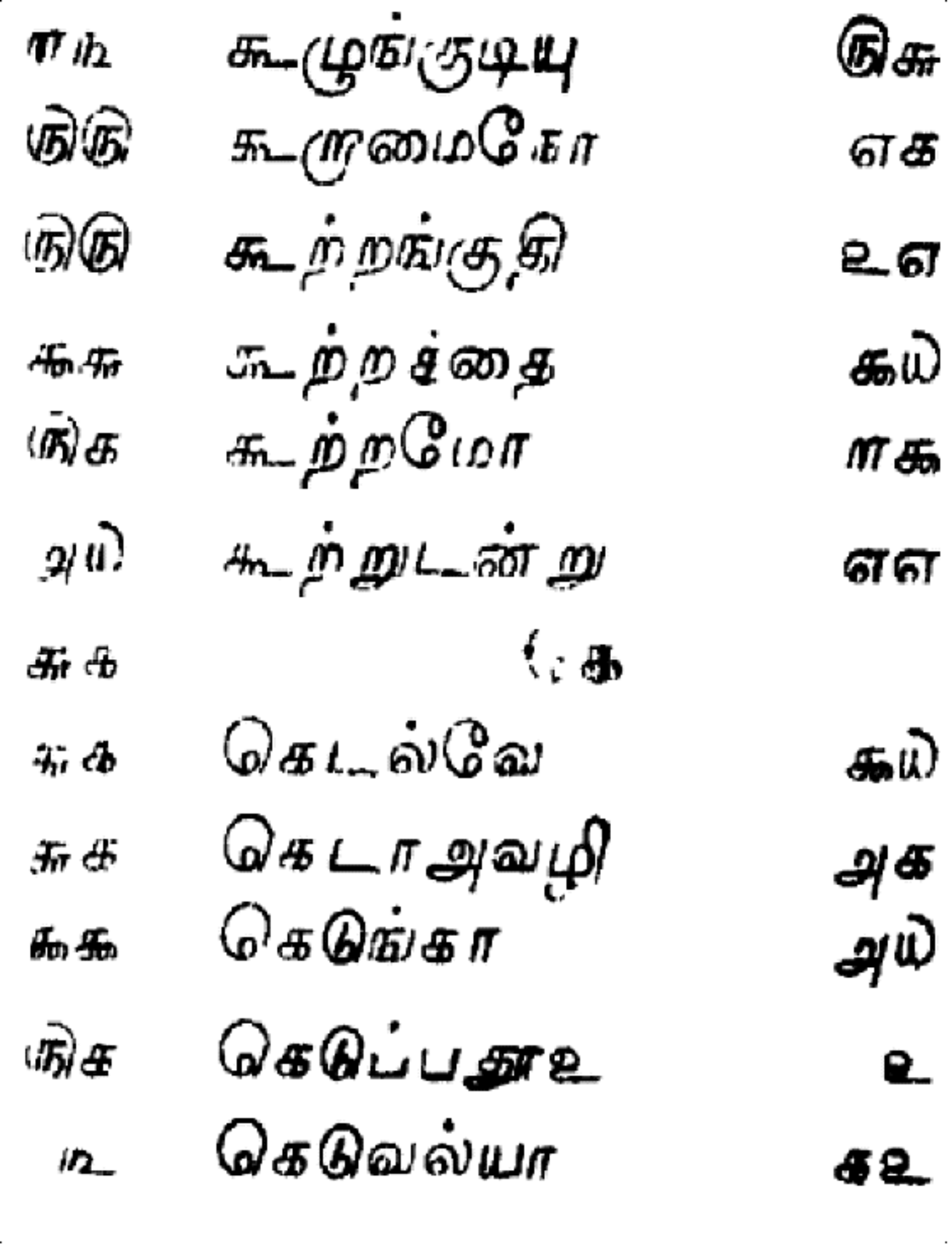

அள கெடுவாக கஉ

அய் கெட்டார்க் கஉய

ஈஉ கே

ள கேடறியா ளை

ஈய் கேடில்விழுச் சஙி

ளக கேடும்பெ கஉ

ளய் கேட்டார்ப் ஙஇ

ளக கேட்டிறை அய்

ளக கேட்பிறைங் சஉ

ஈகூ கேளிழுக்கங் அக

சை கை

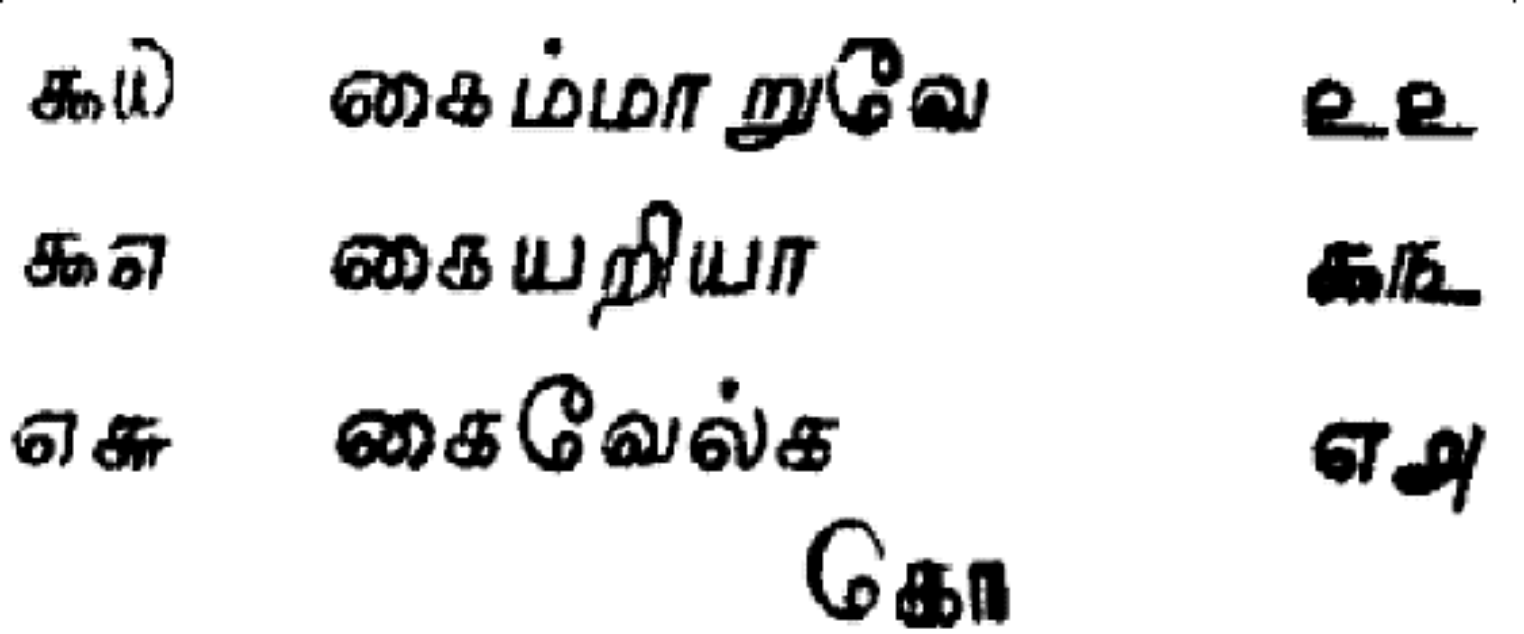

கூடியகாமம் கடல கொக்கொக் சக

கல

பாட்டு முதற்குறிப் பகராதி

கொடியார்—யி ககல
கொடியார்—யு கடச
கொடுத்தலு நிய
கொடுத்து ஷஎ
கொடுப்பதழுக் கஅ
கொடுப்பதாஉ ஈக
கொடும்புரு ஈக
கொடையமர் உக
கொலைப்பி நிசு
கொலையிற் நிஇ
கொலைவினை ஈ ஏ
கொல்லாத சுக
கொல்லாமை உஉ
கொல்லான் உக
கொளப்பட் எய
கொளற்கரி எஇ
கொன்றன் சக

கோ

கோட்டுப் கஉஉ
கோவில் க

சி

சமன்செய் ... கஉ
சலத்தாற் ... கசு
சலம்பற்றி ... சுசு

சா

சாதலினின் ... உகூ
சாயலுநா ... ககக
சார்புணர்ந் ... நூக
சால்பிற்குக் ... கக

சான்றவர் ... கூசு

சி

சிதைவிடத் ... கம
சிறப்பறிய ... ஙிசு
சிறப்பீ—மு ... ச
சிறப்பீ—ம் ... ஈ.உ
சிறப்பொடு ... உ
சிறியாருணர் ... கூஅ
சிறுகாப்பி ... வஙி
சிறுபடை ... ஙிய
சிறுமைசெ ... கஉ+
சிறுமைபல ... சுச
சிறுமையுள் ... எவ
சிறுமையுணீ ... ய
சிறைகாக்கு ... சு
சிறைநல ... ஙிய
சிற்றினம ... ஈசு
சிற்றின்ப ... கஅ
சினத்தைப் ... கூ க
சினமென்னு ... ஈ.க

சீ

சீரிடங்கா ... அஉ

சீரிலுஞ்சீ ஈஎ
சீருடைச்செ ஈக
சீர்மைசிற உய

சு

சுடச்சுட உஎ
சுவையொளி ஈட
சுழலுமிசை எஅ

ஊஊஊ

சுழன்றுமீமர்
சுற்றத்தார்

ஆ

சூழ்மற்று
சூழ்செழுமு
சூழ்வாள்கண்

ஏ

செப்பமுடை
செப்பின்பு
செயற்கரியசெ
செயற்கரியயா
செயற்கையு
செயற்பாலசெ
செயற்பாலதோ
செயிரிற்றலை
செய்கபொ
செய்தக்க
செய்தேமஞ்
செய்யாமற்செய்
செய்யாமற்செற்
செய்வானே
செய்வினை
செருக்குஞ்
செருவந்த
செல்லாமை

செல்லாவி
செல்லான்
செல்லிடத்
செல்வத்துட்

திருக்குறள்

ஈ.ஓ	செல்விருந்	கூ
(கு)ஈ	செவிகைப்ப	ஙஈ.கூ
	செவிக்குணை	ஓஉ
ஈ.ஈ	செவிடுசெவ்	ஈ.(ஈ)
கூ.அ	செவியிற்சுவை	ஓஉ
ஏ.(கு)	செவியுணவி	ஓஉ
	செறுஅச்சி.று	ஈ.(ஏ)
கஉ	செறிஎயாடி	கஉ.அ

அசு	செறிவுறுச்	கடீ
டீ	செறுநரை	சசு
எசு	செறுவார்க்	அஎ
சுச	செற்றவர்பி	கஉசு
சச	செற்றாவென	கஉநு
ச	செற்றார்பி	கஉசு
உசு	சென்றவிட	சடீ
எசு	செ	
சஎ	செலவல்வல்	சுநு
அஉ	செல்லுக —வி	உய
கக	செல்லுக — லை	சுநு
டீஉ	செல்லுதல்	சுஎ

தணர்தமை ...
தண்ணந்துறை ...
தந்தைமகற் ...
தந்நலம் ...
தந்நெஞ்சத் ...
தமராகித் ...
தம்பொரு ...
தம்மிலிருந் ...
தம்மிற்பெரி ...
தம்மிற்றம் ...
தலைப்பட்டார் ...
தலையினிழிந் ...
தவஞ்செய் ...
தவாமறைந் ...
தவுமுந்தவ ...
தவறிலரா ...
தள்ளாவினை ...
தற்காத்துத் ...
தனக்குவமை ...
தனியேயிருந் ...
தன்குற்றநீக் ...
தன்றுணையின் ...
தன்னுயிர்க்கின் ...
தன்னுயிர்தா ...
தன்னுயிர்நீ ...
தன்னூன்பெரு ...
தன்னெஞ்சறி ...
தன்னேத்தான்—க் ...
தன்னேத்தான்—த ...

தன்னேயுணர் ...

தா

தாமின்புறு ...

தாம்வீழ்—த் ௧உ
தாம்வீழ்—மெ ௧௧
தாம்வேண் ௧௩
தார்தாங்கி ௬
தானாண்மையில் ௬உ
தானாண்மையென் ௬உ
தானாற்றி உ
தானந்தவ உ

தி

திறனல்ல ௧ச
திறனறிந் ௧ஞ
தினற்பொரு உச
தினைத்துணைநன்றி ௧ச
தினைத்துணையா ச
தினைத்துணையு ௧உ

தீ

தீப்பாலதான் உ
தீயவைசெய் உ
தீயவைதீய உ
தீயளவன்றி ஈ
தீயிறைக்கட்ட ௧ஈ
தீவினையாரஞ் உ

து

துஞ்சினார் ஈ
துஞ்சுங்காற் ௧உ
துணைநலமா ச
துப்பார்க்கு உ

திருக்குறள்

துப்பினவ ௧௧
தும்புரவில் ஈ
தும்முச்செற ஈ
துளியின்மை ஏ
துறந்தா—த் உ
துறந்தா—ந் ஏ

துறந்தாபடி ஙிக
துறந்தார்பெரு ஃ
துறந்தாரிற் ஃக
துறப்பார் ஃஅ
துறைவன் ஃகஃ
துனியும்புல ஃஉக
துன்பத்திற் ஃஙி
துன்பமுறவ ஃஎ
துன்புறூஉ ஃ
துன்னுத்து ஃஉஇ
துன்னியார் ஃகஃ
தெளிவிலத சை
தென்புலத் ஙி

தே

தேரான்பிற ஙிக
தேவரன்ன ஙிக
தேயாரனைய ஈஅ
தேறற்க ஙிக
தேறினுங் அஅ

தே

தொகச்செ ஃஃ
தொடங்கற் ஙய
தொடலைக் ஃகச
தொடிநோக ஃஉஅ
தொடிப்புழு ஈச
தொடியொடு ஃஉச
தொடிற்கடி ஃகஃ
தொட்டனைத் சய

தோ

தொல்வர ஈஙி
தொழுதகை அங

தோ

தோன்றிற் ஒச

ந

நகல்வல்ல ஈ

நங்காணை ஃஉ
நங்குக ஃஅ
நன்மைது ஃக
நன்னுயெ ஃஎ

தெண்ணீரடு	ளை	நகுதற்பொரு	எக
தெய்வத்தா	சுஉ	நகையீகை	கசு
தெய்வந்	சு	நகையுழுவ	டக
தெரிதலுங்	சுச	நகையுள்ளு	ள
தெரிந்தவி	சன	நகைவகை	அஉ
தெரிந்துண	ககஅ	நசைஇயார்	கஉய
தெளிளாதா	உஇ	நச்சப்படா	ளக

பாட்டு முதற்குறிப் பகராதி

நடுவின்றி	ககஅ
நட்டார்குறை	கூக
நட்டார்க்கு	சுஅ
நட்டார்போ	அடி
நட்பிற்குவீ	எஃக
நட்பிற்குறு	அஃ
நண்பாற்று	ள
நத்தம்போற்	உசு
நயந்தவர்க்	ககக
நயந்தவர்நல்	கஉச
நயனிலசொல்	உய
நயனிலனெ	உய்
நயனீன்று	ய
நயனுடை	உஉ
நயனெறு	ள
நயன்சாரா	உய
நலக்குரியார்	கஇ
நலத்தகை	கங்க
நலத்தின்க	கக
நலம்வேண்	சுக
நல்குரவெ	ளஇ
நல்லவை	டஅ
நல்லாண்	ளடி
நல்லார்கட்	சக
நல்லாறெனை	டங

கல்லாதெனி உடி
கனவிஞர் கஉஉ
கனவிஞனர் கஉட
கனவிஞனல்காக் கஉச
கனவிஞனல்காது கஉ ர
கனவிஞனல்காமைகஉச
கனவென கடஉ
கன்மையுங் திப
கன்றறிவா ாஅ
கன்றுகுமாக் கூங
கன்றுங்கா கூஅ
கன்றுற்ற சவ
கன்றிக்கு கச
கன்றிமறப் ககி
கன்றென் ஏஉ
கன்றேதரி கஉ
கன்னீரைவா ககஉ

நா

காகுகாதல் கஉய
காச்செற்று கூச
காடாதுக அய
காடென்ப எச
காடொறுநாடி இசு
காடோறுநாடு இஉ
காணகத்தி ாஉ
காணுமை அச
காணலு ாஉ
கல்லாற்று உடி
கல்லினத்தி சசு
கவிறுறு எசு
கற்பொரு ாங்
காணுமற கஉய
காணென கஉக
காணென் கூட
காணெடு ககச

காண்வெளி ஈஉ
காநல் ஆங்
காளைஎள் ஈ ச

நி

நிணச்சோயி கஉஉ
நிலத்தியல் சஈ
நிலத்நிற் ஊக
நலவனைநீ உ ச
நிலைமக்கள் எவ
நிலையஞ்சி ஈஉ
நிலையிற்றிரியா கஉ
நில்லாதவ ஈச
நிழனீருமின் அக
நிறைநீர எக
நிறைநெஞ் கூஉ
நிறைமொழி ஈ
நிறையரி ககச
நிறையுடைமை கசு
நிறையுடையே கஉச
நினைத்திருந் கஈஉ
நினைத்தொ கஉஞ்
நினைப்பவர் கஉக

நீ

நீங்கான்வெகு அள
நீங்கிற்றெ ககக
நீரின்றமை உ
நீருநிழல கஈக

நு

நுணங்கிய சஉ
நுண்ணியநூல் ஈஅ

.நுண்ணியமொ எக
.நுண்மாணு சக
நுனிக்கொம்ப் சஅ

நூ

நூலரு நூல் கஊ

நெ

நெஞ்சத்தார் ககஈ
நெஞ்சிற்றூ உஅ
நெடுங்கட உ.
நெடுநோமு கூக
நெடும்புலா இய
நெய்யாலெ கஎஞ
நெருப்பினு ஈஞ
நெருஞ்ஞள ஈச
நெருநற்றுப் கஉஅ

நே

நோக்கினு—இ ஈய
நோக்கினு—கெ ஈக
நோதலெவன் கஈக
நோயில்லா ஈஉ
நோய்நாடி கஞ
நோவற்க அஅ
நோனுடம் ககச

ப

பகச்சொல் கக
பகல்கருதி அசு
பகல்வெல் சக
பகுத்துண் ஈஈ
பகைநட்பாக் அஅ
பகைநட்பாங் அங

பாடபேத அகராதி

பகைபாவ கஇ
பகைமையு எக
பகையகத்துச எ?
பகையகத்துப எ?
பகையெள அஅ

பசுக்கமற ஆக்கூ
பசுந்தாளி ஆக்கூ
பசுபடென ஆக்கூ
பாடலாறரு ஆக்கூ
பாடியுடை ஆக்கூ
படுபயன ஆக்கூ
படைகுடி ஆக்கூ
படைகொண ஆக்கூ
பணியுமாமெ ஆக்கூ
பணிவுடையட ஆக்கூ
பணைக்கிப ஆக்கூ
பணடறியே ஆக்கூ
பணெணென ஆக்கூ
பணபிலான ஆக்கூ
பணபுடை ஆக்கூ
பதிமருணங ஆக்கூ
பயனிலபல ஆக்கூ
பயனிலசொற ஆக்கூ
பயனமரமுள ஆக்கூ
பயனறுகக ஆக்கூ
பயனறுகதி ஆக்கூ
பரிகதவாகல ஆக்கூ
பரிகதோமபிக ஆக்கூ
பரிகதோமபிப ஆக்கூ
பரியதுகூ ஆக்கூ

பரியிலுமா ஆக்கூ
பருகுவா ஆக்கூ
பருவரதோ ஆக்கூ
பருவரலு ஆக்கூ
பல்குடைந் ஆக்கூ
பலசொலை ஆக்கூ
பலகலைக ஆக்கூ
பலகுழுவு ஆக்கூ
பலவைக ஆக்கூ

பல்லாபகை சஞ்
பல்லாமுனி உய்
பழகியமெல் கூச
பழகிபகட அக
பழிமலை கூ
பழியஎச இ
பழுதெண கச
பண் (illegible) அக
பழையமை எய்
பறறறறகண திரு
பறறறறகணணை ந நு
பறறறறமே டஅ
பறறிவிடாஅ கூஇ
பறறுகபற கூஇ
பறறுளள சச
பனியருமபி கஉஊ
பனமாயக கஉக

பாடுவ கஉச
பா உங
பா ககங

பி

பிணிக்குமருக்
பிணியின்மை
பிணையோர்
பிரித்தலும்
பிரியுரைக்
பிழைத்துணர
பிறப்பென்னு
பிறப்பொக்
பிறர்க்கின்
பிறர்நாணத்
பிறர்பழியு

பிறவிப்பெ
பிறன்பழி
பிறன்போரு
பிறன்மனை

திருக்குறள்

	புலலனைவயுட	எஉ
ககக	புல்லா திராஅ	கஙக
எசா	புல்லிக்கிடந்	ககஈ
ஈக	புல்லிவிடாஅ	கஙங
சுசு	புறங்குன்றி	உஅ
ககசு	புறங்கூறிப்	கஈ
சஉ	புறத்துறுப்	அ
டூசு	புறந்தாய்ப்	டூயி

புண்கண்ணீர் ..... கஉங

பெ

பெண்ணெய ..... கங்உ

பெண்ணெற் ..... கூ

பெண்ணெறற் ..... கஉஅ

பெண்ணேவல் ..... கக

பெயக்கண்டு ..... நஅ

பீ

பீலிபெய் ..... சஅ

பு

புகழின்ருற் ..... கஎ

புகழ்ந்தவை ..... இச

புகழ்படஉ ..... உச

புகழ்புரிந் ..... ச

புக்கிலமை ..... ங்ச

புண்ர்ச்சிபழ ..... எக

புத்தேளுல ..... உஉ

புரந்தார்கண் ..... எஅ

புலத்தலிற் ..... கஉங

பெயலாற்ரு ..... கஎஅ

பெரிதாற்றி ..... கஉஅ

பெரிதினிது ..... அச

பெரியாரை ..... கய

பெருக்கத்து ..... கஎ

பெருங்கொ ..... இங.

பெருமைக்கு ..... இக

பெருமைபெ ..... கூஅ

பெருமையு ..... கூஅ

பெரும்பொரு ..... எச

பெருஅமையஞ் ..... கங்ய

பெறினென் ..... கஉஎ

புலப்பலென கஉசு பெறமவற் எ
புலப்பேன் கஉஎ பெற்ரூற் சு

பாட்டு முதற்குறிப் பகரா-தி

பே

பேணுதுபெட்டா கசஅ
பேணுதுபெட்ப கஉக
பேணுதுபெண் கக
பேதைபெருங் அஉ
பேதைப்படுக் கூஅ
பேதைமையு அச
பேதைமையெ அஎ
பேதைமையொ அக
பேரான்மை எஅ

பொ

பொச்சாப்பார் ஙுச
பொச்சாப்புக் ஙிச
பொதுநலத் கூஉ
பொதுநோக் ஙிக
பொய்படுமொ அச
பொய்ம்மையு கூய
பொய்யாமைபொ கூய
பொய்யாமைய கூய
பொருடீர்ந் உய
பொருட்பெண்டிர் கூஉ
பொருட்பொரு கூஉ
பொருணீங் உஙி
பொருண்மா கஉஞ
பொருள்கருவி கூஅ
பொருள்செடு கூச
பொருளல்லவரை எசு
பொருளல்லவற் கூசு
பொருளற்ரூர் உஙி

பொருளாட்சி ௨௯

பொருளாணை ஸ்க
பொருளென் ஏ௯
பொள்ளென ஸ்க
பொறியின் ஸ்உ
பொறிவாயி க
பொறுத்தலிற ஙக
பொறையொ ஏச
போ
போற்றினரி ஏ
ம
மகன்றந்தை ஏ
மக்கண்மெய் ஏ
மக்களேபோல் ஸ்அ
மங்கலமென்ப ஸ
மடலூர்தல் ஙஙச
மடிமடிக் ஸ்க
மடிமைகுடி ஙக
மடியிலா ஸ்க
மடியுளா ஸ்உ
மடியைமடியா ஸ்க
மடித்தவா ஙஉ
மணிநீருமண் ஏ
மணியிற்றிக ஙஉஅ
மண்ணேழையை ஙஅ
மதிநுட்ப ஸ்ச
மதியுமடந்தை ஙஙஉ
மயிர்நீப்பின் க்ஏ
மருந்தாகித் உஉ
மருந்தென ஙஇ
மருந்தோமற் ஙஏ

மருவுகமாசற் அடி

மலரன்ன —ண்முக ககஉ

மலரன்ன —ளரு ககஙி

மலரினுமெல் கஉ.க

மலர்காணின் ககஉ.

மலர்மிசை க

மழித்தலுநீ ட அ

மற,ர்தல்வெ ய.க

மறந்தும்பிறன் உ.க

மறப்பிலு கச

மறப்பினெ கஉ.க

மறமானமா எ

மறவற்கமா கக

மறைந்தவை ஙிக

மறைபெற ககஅ

மறைப்பேன்மற் கஉசு

மறைப்பேள்மன் ககஎ

மற்றியாவை கஉ.க

மற்றுந்தொடர் ஙடு

மனத்ததுமா உஅ

மனத்தானு சக

மனத்தினமை அங.

மனத்துக்கண் ச

மனத்துளது சசு

மனத்தொடு ஙடி

மனநலத்தி சசு

மனநலகன்கு சக

மனநலமன் சசு

மனத்தாயார் சக

மனத்தாய் ஙிக

மனமாணவு அக

மனைத்தக்க ...
மனைமாட்சி ...
மனையாளை ...
மனைவிழைவா ...
மன்னர்க்கு ...
மன்னர்விழை ...
மன்னுயிரெல் ...
மன்னுயிரோ ...

மா

மாசற்றார்மனம் ...
மாலைதோய் ...
மாலையோவல் ...
மாறாபாடில் ...

மி

மிகச்செய் ...
மிகன்மேவன் ...
மிகினுங்குறை ...
மிகுநியான் ...

மு

முகத்தான ...
முகத்தினிளி ...
முகத்தின்மு ...
முகநக்கட்ப ...
முகநோக்கி ...
முகைமொக் ...
முடிவுமிடை ...
முதலிலார்க் ...
முயக்கிடை ...
முயங்கிய ...

முயற்சிதிரு ... ௬௨
முரண்சேர்ந் ... ௫௰
முறிமேனி ... ௪௪௨
முறைகோடி ... ௫௯
முறைசெய் ... ௬௪
முறைப்பட ... ௬௭
முற்றுற்றி ... ௭௫
முற்றியுமுற் ... ௨௯
முனைமுகத் ... ௭௫
முன்னுறக்கா ... ௬௩

மே

மேலிருந்து ... ௬௮
மேற்பிறந்தா ... ௪௪

மை

மையலொரு ... ௮௪

மோ

மோப்பக்கு ... ௬

யா

யாகாவாரா ... ௪௯
யாக்கண்ணி ... ௪௪௪
யாண்டுச்செ ... ௬௰
யாதனின்யா ... ௬௱
யாதானுங்கா ... ௯௰
யாமுமுளே ... ௪௨௪
யாமெய்யா ... ௬௰
யாரினுங்கா ... ௪௯௨
யானெனதெ ... ௬௱
யாரேனுக்கு ... ௭௰

வ

வகுத்தான் ... ௬௮

வகைமாண ... ௬௰
வகையறிச ... ௯௭
வகையறிந்துச ... ௮௯
வகையறிந்துவ ... ௭௯
வகையிலாவ ... ௨௯
வசையென்ப ... ௨௯
வசையொழிய ... ௨௭
வஞ்சமனத்தா ... ௨௮
வருகமற்றிகா ... ௫௨௭
வருமுன்னா ... ௪௪
வருவிருந்து ... ௯

வரைவிலாமா ... ௯௨
வலியார்க்கு ... ௮௭
வலியார்முற் ... ௨௱
வலியினிலை ... ௨௮
வழங்குவ ... ௯௯
வழிமொழ்க் ... ௮௭
வழுத்தினும் ... ௪௯.௨
வறியார்க் ... ௨௯.
வன்கண் ... ௯௯

வா

வாணிகஞ்செய் ... ௪௨
வாய்மையெ ... ௯௰
வாராக்காற் ... ௪௪௮
வாரிபெருக் ... ௱௨
வாழ்தலுயிர் ... ௪௪௯
வாழ்வார்க் ... ௪௨௰
வாளற்றுப் ... ௪௨௭
வாளொடென் ... ௭௯
வாள்போல் ... ௮௪

திருக்குறள்

வானின்றுல ... ௨
வானுயர்தோ ... ௯௮
வாலேக்கி ... ௱௯

வி

விசும்பிற் ... ௴

விடாஅது கூக
விடுமாற்ற கூசு
விண்ணின்று உ
வித்துமிடல் ஊ
வியவற்க சச
விருப்புறு ஊ
விருப்பரூச ஙஊ
விரைந்து ஞஇ
விலங்கொடு சக
வில்லேருழ அஅ
விழித்தகண் எஅ
விழுப்புண்ப எஅ
விழுப்பேற்றி கஎ
விழைதகை அக
விழையார் அஎ
[redacted] ககக
[redacted] கஇ
[redacted] கஉக
வினைகலந்து கஉள
வினைக்கண்வினைகெகஉ
வினைக்கண்வினைய இஉ
வினைக்குரி இஉ
வினைசெய் இக
வினைத்திட் கஎ
வினைபகை கஅ
வினையான கஅ
வினைவலியு சஅ
வீ
வீழ்பவரொ கஉம
வீழாச்சீ ஞஉம
வீழ்பிரு வார் ககக
வீழ்பொருள்ப ச
வீழ்வாரினி கஉம
வீறெய்தி கஎ

வெண்மை	அடி
வெருவந்த	திவ
வெள்ளத்தனையம	கூடி
வெள்ளத்தனையவி	கூடி

மே

வேட்ட	ககக
வேட்பத்தா	கூடி
வேட்பன	எடி
வேண்டற்—ஃ	கஅ
வேண்டற்—ன்	கூச
வேண்டா	கூவ
வேண்டிய	உவ
வேண்டினு	கூடி
வேண்டுங்	கூவ
வேண்டுதல்	க
வேலன்று	திடி
வேலொடு	இக

லவ

வைத்தான்	ஈக
வையத்துள்	டி

திருவள்ளுவமாலை

பாட்டு முதற்குறிப் பகராதி

அணுவைத்	கசஅ	எழுத்தை	கசக
அரசியலையர்	கச க	என்றும்புலா	க்கூடி
அறநான்கறி	கசங்	எதமில்	கசகூ.
அறந்தகளி	கடூ	ஐயாறுதா று	கசஉ

அறமுதலுண்	கசச	ஒருவரிரு	கசக
அறமுப்பத்	கசக	ஒன்றேயிரு	கஉ
அறம்பொரு	கஉக	ஒதற்கெளிதா	கசக
அறனறிந்தே	கசஎ	கடுகைத்	கசஅ
ஆண்பாலே	கசச	கலங்கம்பிக	கசக
ஆயிரத்து	கஉக	கானின்ற	கஉஅ
ஆரியமுஞ்	கசடி	சாற்றிய	கஉக
ஆவனவுமாகா	கசஙி	சிக்கெனவி	[illegible]
ஆற்றலழியு	கஉஅ	சீர்திரீர்க்	
இம்மை மறுமை	கசஙி	செய்யாமொழு	[illegible]
இன்பமுந் துன்ப	கசஉ	தப்பாமுதற்	கஉக
இன்பம் பொரு	கசஅ	தாளார்மலர்ப்	கஉஅ
உப்பக்க	கசயி	தானேமுழு	கஉக
உள்ளக்கமல	கசஎ	திருத்தகு	கஉடி
உள்ளதலுள்ளி	கஉக	நினையளவு	கஉக
எப்பொருளு	கசஉ	நெவிற்சிறந்த	கசச
எல்லாப்பொருளு	கசஉ	நாடாமுத	கஉடி

திருவள்ளுவமாலை

[illegible]ன்மறையின்	கஉக	மாலுங்குறளாய்	கஉக
[illegible]ந்தபொரு	கஉஅ	மும்மலையு	கஉஎ
[illegible]யிரநான்கில்	கசக	வள்ளுவர்	கசஅ
[illegible]வர்திருவள்	கசஉ	வீடொன்று	கசயி
[illegible]விற்குத்	கசச	வெள்ளி வியாழம்	கசஅ
[illegible]பொய்ப்பால	கசஎ	வேதப்பொருளே	கசஙி
[illegible]ணற்கிலக்க	கசஉ		

சைவசித்தாந்த நூற்பதிப்புக் கழக வெளியீடுகள்

*அரசினரால் ஏற்புக்கொள்ளப்பெற்றன

இலக்கண, இலக்கியம்

	ரூ.	அ.
தொல்-எழுத்து நச்சினார்க்கினியர்	4	0
தொல்-சொல்-சேனாவரையம்	3	8
நன்னூல் மூலம் (பாக்கட்)	0	3
ஐந்திலக்கணம் பகுதி-க	0	12
திருக்குறள் மூலம் (பாக்கட்)	0	8
திருக்குறள் உரை (அதி. 11-20)	0	5
சூளாமணியார் உரை	1	0
* வெண்பா மாணவர் பதிப்பு	0	12
சனவழி சாற்பது உரை	0	5
* இன்ன சாற்பது	0	5
* கார் சாற்பது உரை	0	5
* இனியவை சாற்பது உரை	0	5
சாளுற்பது உரை கலிக்கா	1	8

* திணைமொழி ஐம்பது உரை	0	5
* சோமேசர் முதுமொழி வெண்பா உரை	1	12
ளவெண்பா உரை (கலிக்கா)	1	4
* ஷை மாணவர் பதிப்பு	0	12
ரைடத மூலம் ராப்பர்	1	4
ஷை (கலிக்கா)	1	8
* திருக்கருவைப் பதிற்றுப்பத்தந்தாதி உரை	1	4
குமாகுருபரசுவாமிகள் பிரபந்தத்திரட்டு குறிப்புரையுடன்	3	8
மதுரைக்கலம்பகம் உரை	0	8

எஷி
சைவசித்தாந்தக் கழக வெளியீடுகள்

	ரூ.	அ.
திருவாதவூரர் புராணம் குறிப்புரையுடன்	0	8
ரீ ஞானியம்மை பிள்ளைத்தமிழ்	0	5
ஷை மூலமூர் உரையும்	0	8
திருவிளையாடல் காண்டம்		
மதுரைக் காண்டம் உரை	8	12
கூடற்காண்டம் உரை	7	8
திருவாலவாய்க் காண்டம் உரை	(அச்சில்)	

நீதி நூல்கள்

*நீதிநெறி விளக்கம் உரை	0	4
*ஆத்திசூடி உரை	1	1½
*கொன்றைவேந்தன் உரை	0	1½
*நல்வழி உரை	0	2
* மூதுரை உரை	0	1½
*நான்மணி உரை	0	2
*வெற்றிவேற்கை உரை	0	3
*உலகநீதி உரை	0	2½
நீதிநூற்கொத்து உரை (7 நூல்கள்)	1	6

சித்தாந்த நூல்கள்

திருமுறை சம்பந்தர் தேவாரம் கலிக்கா	7	8
ஷை ரெக்சைன்	8	0
அப்பர் தேவாரம் கலிக்கா	6	8
ஷை ரெக்சைன்	7	0
சுந்தரர் தேவாரம் (அச்சில்)		
சித்தாந்த சாத்திரம் 14-ன் மூலம்	2	8
சிவஞானசித்தியார் சுபக்கம் (இருவருரையுடன்)	4	8

சைவசித்தாந்தக் கழக வெளியீடுகள்

	ரூ	அ.
சிவதத்துவ விவேகம் உரை	0	5
சதுர்வேததாற்பரிய சங்கிரகம்	0	8
சைவசித்தாந்த உண்மை வரலாறு	0	3
ஞானமிர்தக்கட்டளை	0	4
சித்தாந்தப் பிரகரணை	0	3
பூப்பிள்ளை அட்டவணை	0	3
திரிபதார்த்த நிர்ணய	0	3
சைவசித்தாந்த விளக்கச சுருக்கம்	0	1
சைவசித்தாந்த சந்தானாசாரியர் வரலாறும் தூல்களும்	0	8
சைவப்பிரசாசனம்	1	0
சைவசித்தாந்த உரைக்கொத்து (7-நூல்கள்)	2	0
வடமொழிச் சுருதி சூக்திமாலை	3	0
ஸ்ரீசிவஞான சுவாமிகள் பிரபந்தம் முதற்பாகம்	1	12
கம்பராமாயண முதற்செய்யுட் சங்கோத்தர விருத்தி	0	3
சிவசின்னங்க ளணிவதேன்	0	1
இந்து சமயங்களின் சுருக்க வரலாறு	0	3

மாதிருக்கும் பாதியன்	0	1
சைவசமய வளர்ச்சி	0	1
திருக்கைலாய ஞானவுலா உரை	0	5

புகழ்நூல்கள்.

சேக்கிழார் பிள்ளைத்தமிழ் உரை	0	10
தலசைப் பிள்ளைத்தமிழ், உலா	0	8
விநாயகர் பிள்ளைத்தமிழ்	0	3
திருச்செந்தூர்ப் பிள்ளைத்தமிழ்	0	6

கலை

சைவசித்தாந்தக் கழக வெளியீடுகள்

	ரூ.	அ.
அமுதாம்பிகை பிள்ளைத்தமிழ்	0	8
அகத்தியர் தேவாரத்திரட்டு மூலம்	0	8
அகத்தியர் தேவாரத்திரட்டு உரை	1	12
திருவிசைப்பா திருப்பல்லாண்டு மூலம்	0	8
திருவாசக மூலம் பாக்கட்	1	8
,, ரெக்ஸன்	3	0
திருவடிப் புகழ்மாலை மலர்-அ	0	8
,, மலர்-உ	0	8
,, மலர்-ஊ	0	2
சமச்சிவாயமாலை உரை	0	2
திருமுருகாற்றுப்படை மூலம்	0	2
திருச்செந்திற் கலம்பகம்	0	4
கந்தாலங்காரம் கந்தாலூபூ.ரி	0	3
கந்தாந்தாதி	0	2
திருவகுப்பு-(25 வகுப்புகள்)	0	5
கந்தர் கலிவெண்பா உரை	0	6
திருத்தணிகை யாற்றுப்படை	0	2

கந்தர் சஷ்டி கவசம்	0 1
அருட்பா மூலம்	2 0
திருப்புகழ்த்திரட்டு (105)	0 8
முருகன் புகழ்மாலை	(அச்சில்)

உரை நடை நூல்கள்.

*அறிவுரைத்திரட்டு	0 12
*சிவகாருணிய ஒழுக்கம்	0 4
*மலமுமுறைகண்ட வாசகம்	0 8
மெடி கலிக்கா	1 0
அரதத்தாசாரியார் சரித்திரம்	0 4

P RAMANATHAN, K T, K.C C.M.G.

Meenambal Press

The Hon Sir Ponnambala

KT K C M

Lakshmivan Mahasaur
Maharajadhirajo Bhava
Sankararamanatha Kir
Sampurnakamo Bhava

Subha Hasti